

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th August 1965]

தான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போலீசார் தங்கள் கடமையை செலுத்தவேண்டும் என்று நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டால் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வது தவறு என்று கூறுவதற்கு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் இது அவசரப் பிரேரணையாகாது. அவர்கள் கூறியதிலிருந்து இதில் சர்க்கார் கொள்கை என்ன, அதை மற்ற அதிகாரிகள் கடைப்பிடிக்கிறார்களா என்ற பிரச்சனை எழவில்லை. சர்க்கார் கொள்கை எதுவானாலும் இருக்கலாம். ஆனால் போலீசாரோ மற்ற அதிகாரிகளோ பொறுப்புணர்ச்சி யோடு தங்கள் கடமையைச் செலுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு சில நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளலாம். சர்க்கார் கொள்கை என்ன, அதை மற்றவர்கள் ஆதரித்தால் அதற்குக் குறுக்கே நிற்பதா என்ற பிரச்சனை எழவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் கூறியதில் இருந்து இவர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக தீவட்டி ஊர்வலம் வர அனுமதி கேட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. அப்படி மறுக்கப்பட்டது தவறு என்ன சொல்லலாம். அதை விட்டு விட்டு அனுமதி கேட்டு அது மறுக்கப்பட்ட பிறகு அதை மீறி அவர்கள் ஊர்வலமாக வந்திருக்கிறார்கள் அவர்கள் மேல் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டார்கள். போலீசார் போலீசாரைப் பொறுத்த மட்டில் அனுமதி அளிக்காதது தவறு என்று சொல்லலாம். அனுமதி மறுக்கப்பட்டு இவர்கள் அந்தத் தடை உத்தரவை மீறிப் போனார்கள். அப்படி இருந்தாலும் போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பதுதான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுவது. அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஆகவே, இது அவசரப் பிரேரணைக்கு உரியது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது மாதிரி மறுத்ததற்குக் காரணம் என்ன? அப்படி மீறியதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள் என்பதையாவது விசாரணை செய்து இந்த சபைக்குத் தகவல் கொடுப்பார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுபற்றி கேள்வி கேட்டால் விடை அளிக்கலாம்.

MR. SPEAKER : This is not a matter for an adjournment motion, and hence, I withhold my consent to it.

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CITY MUNICIPAL CORPORATION AMENDMENT BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 16 OF 1965) —cont.

MR. SPEAKER : Before we take the Bill into consideration, I think the amendments given notice of by some hon. Members may be moved.

4th August 1965]

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move the following amendment :—

“ That the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 be circulated for the purpose of eliciting public opinion”.

The amendment was duly seconded.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Shall I speak now or after the other amendments are moved?

MR. SPEAKER : After the other amendments are moved.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move the following amendment :—

“ That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 21 members (14 members of the Legislative Assembly and 7 members of the Legislative Council) to consider the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965) and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee with instructions to the Committee to submit its report before 10th August 1965”.

(Names of members to be given later.)

The amendment was duly seconded.

SRI V. R. NEDUNCHEZHIAN : Sir, I move the following amendment :—

“ That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Legislative Assembly and 8 members of the Legislative Council) to consider the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965) and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee ”

(Names of members to be given later.)

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The amendments are before the House for discussion.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை மாநகராட்சி மன்ற திருத்த மசோதா என்ற பெயரால் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மசோதாவை கடந்த வாரம் வெள்ளிகிழமை அன்று இந்த மன்றத்தில் பிரேரேபித்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவினுடைய பிரவேசம்பற்றியும், இதில் என்ன நோக்கங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியும், இது ஏன் இவ்வளவு விரைவாக வந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் என்னுடைய நண்பர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் கனம் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் நேற்று முன் தினம் ஒரு ஒழுங்குப்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th August 1965]

பிரச்சனையைக் கிளப்பினார்கள். அவர்கள் அந்தப் பிரச்சனையைக் கிளப்புகிற நேரத்தில் இந்த மசோதா இவ்வளவு விரைவாக வெள்ளிக்கிழமை கொடுத்து திங்கட்கிழமை ஏன் நிறைவேறுகிற அளவிற்கு இவ்வளவு அவசரமாக வருகிறது, நானாய தினமே இந்த மாநகராட்சிமன்றத்தை கலைத்து விடப் போகிறீர்களா என்று கூட கேட்டார்கள். உண்மையில் மாநகராட்சிமன்றத்தை, இந்த வெள்ளிக்கிழமை மசோதா கொண்டு வந்து திங்கட்கிழமை கலைத்து விடப் போகிறீர்களா என்று கேட்ட கேள்வி பொருத்தமான கேள்வி என்றுதான் கருதுகிறேன். வெள்ளிக்கிழமை கொண்டு வந்து, திங்கட்கிழமை அல்லது விரும்பினால், அது ஒருவேளை கூடுமானால் கலியாணசுந்தரத்தையும், மதியழகனையும், இந்த மன்றத்தையும் கேட்காமல்கூட அதைக் கலைக்கும் ஒரு சபாவத்தில்தான் இந்த மசோதா இந்த மன்றத்தின் முன் வந்தது என்பதை மிகுந்த வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் அப்படிச் சொல்லக் காரணம், இந்த மசோதாவை பிரேரேபித்த கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மசோதாவின் நோக்கங்களைப்பற்றி, விவரங்கள் பற்றி, கொஞ்சம் விளக்கமாகவும், விரிவாகவும் இந்த மன்றத்தில் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அந்தக் காரியத்திலும் நான் ஏமாந்தேன். இந்த மசோதாவின் நோக்கங்கள் பற்றி இவர்கள் சரியாக போடாவிட்டாலும் நம் தமிழ் நாட்டு பத்திரிகை உலகம் அதைப்பற்றி தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும் சரியாக கொடுத்திருப்பதை இந்த மன்றம் நன்கு அறியும். இந்த மசோதாவின் பெயர் 'சென்னை மாநகராட்சி மசோதா' என்றிருந்தாலும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளும் சரி, தமிழ் பத்திரிகைகளும் சரி மிக சரியாக இதன் மிக முக்கிய நோக்கத்தை நல்ல விதத்தில் வர்ணிக்கிற பொருத்தமான தலைப்பை கொடுத்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். 'சென்னை மாநகராட்சி கலைப்பு மசோதா' என்று நன்றாகவே பெயரிட்டார்கள். பத்திரிகைகளின் நல்ல உணர்வை பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் இங்கு குறிப்பிட்டாவிட்டாலும் சென்னை மாநகராட்சி கலைப்பு மசோதா என்ற பெயரால்தான் இந்த மசோதா இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வந்திருக்கிறது. இன்னும் இதற்கு சரியான பெயர் இட வேண்டுமானால் இதை, சென்னை மாநகராட்சி கலைப்பு மசோதா என்று சொல்வதை விட சென்னை மாநில ஆட்சியின் கலக்க மசோதா என்றுதான் சரியாகப் பெயரிடவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். மிக வேதனைப்படும், மிகுந்த துயரத்தோடும் சொல்லிக் கொள்வேன், நம் மன்றத்தினுடைய வரலாற்றில் இந்தச் சட்டமன்றத்தின் கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் இன்றுதான், சிலத்தில் சொல்ல வேண்டுமானால் Blackest day இருக்கும். துக்க நாள் என்று சொன்னால் அதற்கு வேறு எச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள். இந்த மன்றத்தில் வேசிக்கின்ற இந்த நாள் ஜனநாயகத்திற்கு எதிரானதான், ஒரு துரதிருஷ்ட நாள்தான் மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்வேன்.

4th August 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை இந்த மன்றத் திற்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது வேடிக்கையான ஒரு உதாரணம்தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. பச்சைப் பாம்பைப் பார்த்து பசங்கொடி போல் இருக்கிறது, பச்சைப் பாம்புக்கும் பசங்கொடிக்கும் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் கிடையாது என்று சொன்னால் அதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கக்கூடிய அளவுக்கு தமிழகத்தில் இன்றைய தினம் அரசியல் விழிப்பு இல்லை என்று இவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இதை பிரேரேபிக்கின்ற நேரத்தில் "There is provision in the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), empowering the State Government to dissolve or supersede a municipal council in certain contingencies. Similar provision exists in the Delhi Municipal Corporation Act, 1957 (Central Act 66 of 1957) also. A similar clause has accordingly been included in the present Bill" என்று, இவ்வளவு தான் காரணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை ஒரு பெரிய காரணமாகச் சொல்லமுடியாது. ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது என்றால், அதனால் என்ன நன்மை கிடைக்கிறது? அல்லது ஏற்கனவே இருக்கின்ற மசோதாவில் இன்னொன்றை குறைகள் இருக்கின்றன, ஆகவே இந்த மசோதா தேவைப்படுகிறது என்று சொல்வதுதான் முறை. ஆனால் இந்த மசோதாவில் என்ன காரணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? டில்லியில் இம்மாதிரி ஒரு சட்டம் இருக்கிறது, ஆகவே இங்கேயும் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் இந்த மசோதா ஜனநாயகத்திற்கு விடுகின்ற ஒரு அறைகூவலாகும். ஏற்கனவே இருக்கிற மசோதாவில் ஏதாவது குறைபாடுகள் இருந்தால் அதை நீக்குவதற்காக இதுபோன்ற மசோதாக்களைக் கொண்டு வரலாம். ஆனால் இன்றைக்கு மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு இருக்கின்ற சட்டத்தில் ஏற்கனவே சில உரிமைகள் அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாநகராட்சி ஏதாவது தவறு செய்தால் அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு பல உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன அரசாங்கத்திற்கு. அவ்விதம் ஏதாவது மாநகராட்சி தவறு செய்திருக்கிறதா? அவ்விதம் ஏதாவது இருக்கிறது என்றால் அதை இந்த மசோதாவின் காரணத்தில் சொல்லியிருக்க வேண்டும். இதில் உண்மையாகவே ஏதோ அரசியல் நோக்கம் இருக்கிறதே தவிர வேறென்றும் இல்லை. கழிந்த ஏழெட்டு வருடங்களாக ஜனநாயக மேடையில் எழுச்சிமிக்க சென்னை மாநகரில் ஆட்சி செலுத்த முடியவில்லையே என்ற வருத்தமும், அதை அனுபவிக்க முடியவில்லையே என்று ஏக்கமும் சேர்த்துதான் இத்தகைய ஒரு குறுக்கு வழியான மசோதாவை, ஜனநாயக ஆக்கிரமிப்பான ஒரு மசோதாவை இன்றைக்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் அதிகாரங்கள் மிகப் பரவலாக இருக்க வேண்டும், பஞ்சாயத்து ராஜ்யங்கள் எல்லாம் எங்கும் நிலவ வேண்டும். டெல்லி போர்டிலுள்ள பல அதிகாரங்கள் நமக்கு பிரித்துத் தரப்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th August 1965]

பட வேண்டும் என்றெல்லாம் பேசுகின்ற இந்த நாட்களில், ஜனநாயகம் இன்னும் வளரவேண்டும் என்று பேசுகின்ற இந்த நாட்களில், இருக்கிற அதிகாரத்தையும் குறைக்கின்ற வழியில் செல்லுகின்ற மிக பயங்கரமான ஆக்கிரமிப்பு இந்த மசோதா, ஜனநாயகத்தின் அடித்தளத்தில் போடுகிற பெரிய வெடிசூண்டு இது. இது எதற்காக கொண்டு வரப்படுகிறது என்பதற்கான காரணங்களை விரிவாகச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் சொல்லவில்லையென்றாலும் அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் என்ன சொல்வார்கள் என்பதை நானே சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் மாநில அரசாங்கத்திற்கு இருக்க வேண்டும். மாநகராட்சிக்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்களை கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இப்போதுள்ள மூறைகளினால் மாநகராட்சி தவறுகள் செய்வதற்கு இடமிருக்கிறது. அதற்காக அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகத்தான் இதுபோன்ற அதிகாரங்கள் அரசாங்கத்திற்கு தேவைப்படுகிறது என்று சொல்லக்கூடும். நான் மிகத் தெளிவாக சொல்லிக்கொள்வேன், ஏற்கனவே மாநகராட்சி சட்டத்தில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு சில அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதாவின் மூலம் என்ன அதிகாரத்தை இப்போது மாநகராட்சியினிடமிருந்து பறிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ அதே விதிகள், அதே அதிகாரங்கள் முன்னாலேயே இருக்கின்ற சட்டத்தில் தெளிவாக, திட்டவாட்டமாக—மிகவும் பொருமைப்படுகிற அளவில்—இப்போது இருப்பதில் கூட ஒன்றிரண்டு அதிகாரங்களை திருத்தத்தின் மூலம் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிற அளவுக்கு இந்த மாநகராட்சி ஆக்டில் “பவர்ஸ் ஆஃப் தி ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட்” என்னின்ற தலைப்பில் ஐந்து விதிகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. விட்டி முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் ஆக்டில் இந்த விதிகள் தெளிவாக இருக்கின்றன. இதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால், இன்றையதினம் எந்த காரணத்திற்காக மாநகராட்சியை ரூப்பர்ஸீட் பண்ண வேண்டும் என்றும், டிஸால்வ் பண்ண வேண்டும் என்றும் இவர்கள் நினைக்கிறார்களோ—அவையெல்லாம்—சொல்லப்போனால் அதற்கும் மேலாக—அதில் ஒன்றிரண்டை திருத்தங்கள் கொண்டு வந்து குறைக்கலாமோ என்று தோன்றுகிற அளவுக்கு—40-வது செக்ஷனிலிருந்து 44-வது செக்ஷன் வரை ஐந்து செக்ஷன்களில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 40-வது விதியில் “State Government's powers to call for records” என்றிருக்கிறது. அதாவது, அங்கேயிருந்து எந்தவிதமான தஸ்தாவேஜுகளையும் வரவழைப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது அடுத்ததாக 41-வது செக்ஷனில் கூறியிருப்பது என்ன? “State Government's powers to cause inspection to be made.” இந்த விதியின் மூலம் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்வதற்கும், சோதனை போடுவதற்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. State Government's powers to direct the taking of action. அங்கேயிருந்து தஸ்தாவேஜுகளை வர வழைக்கலாம். அது பிடிக்கவில்லையென்றால் ரிப்பன் மாளிகைக்குச் சென்று நிமர் சோதனை போடலாம் என்பதற்கும் இதில் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 41-வது விதியில்

4th August 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

"The State Government may depute any officer to inspect or examine any municipal department, office, service, work or thing and to report thereon and any officer so deputed may, for the purpose of such inspection or examination, exercise all the powers conferred by section 40".

என்று இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்தபடியாக இன்னொன்றும் இருக்கிறது.

Section 42 refers to the State Government's power to direct the taking of action. It states :

"If, on receipt of any information or report obtained under section 40 or 41, the State Government are of opinion--

(a) that any duty imposed on any municipal authority by or under this Act has not been performed or has been performed in an imperfect, inefficient or unsuitable manner, or

(b) that adequate financial provision has not been made for the performance of any such duty,

the State Government may, by an order, direct the council or the Commissioner within a period to be specified in the order to make arrangements to their satisfaction for the proper performance of the duty, or to make financial provision to their satisfaction for the performance of the duty, as the case may be".

இது மூன்றாவது அதிகாரம். ஒரு காரியத்தை மாநகராட்சி செய்யவில்லை என்றால் என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது அரசாங்கத்திற்கு என்பது மிகத் தெளிவாக, அழகாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. In an imperfect, inefficient or unsuitable manner". இதை வைத்துக் கொண்டு எவ்வளவோ வியாக்கியானம் செய்யலாம். மாநகராட்சியின் செயல்கள் பிடிக்கவில்லை, ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்தை செய்யவில்லை என்று ஏதாவது கோபம் வந்தால்கூட அங்கு ஒரு ஆணை அனுப்புவதற்கு, தாக்கீது அனுப்புவதற்கும்—அதாவது "In an imperfect, inefficient or unsuitable manner" என்றிருந்தால் தாக்கீதின் மூலமாக, ஒரு ஆணையின் மூலமாக கவுன்சிலையோ, கமிஷனரையோ குறிப்பிட்டு இன்ன காரியத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. இது மட்டுமல்ல, இன்னும் அதிகாரம் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. 43-வது பிரிவில் "The State Government's power to appoint a person to take action in default at the expense of the Corporation. . . என்றிருக்கிறது. ஒரு வேளை அவர்கள் செய்யாவிட்டால், அரசாங்கம் சொல்லுகின்ற காரியத்தை நிறைவேற்றாவிட்டால் அதைச் செய்வதற்கான கூடுதல் அதிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது . . .

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th August 1965]

Section 43 says—

“(1) If, within the period fixed by an order issued under section 42, any action directed under that section has not been duly taken, the State Government may by order—

(a) appoint some person to take the action so directed;

(b) fix the remuneration to be paid to him; and

(c) direct that such remuneration and the cost of taking such action shall be defrayed out of the municipal fund, and, if necessary, that any one or more of the taxes authorized by Part III of this Act shall be levied or increased, but not so as to exceed any maximum prescribed by that part”.

என்ற முறையில் ஒரு அதிகாரியை அரசாங்கமே நியமிக்கலாம். ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரை நியமித்து, கார்ப்பரேஷனிலிருந்தே சம்பளமும் அந்த அதிகாரிக்கு கொடுக்கும்படி சொல்வதற்கும், காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தஸ்தாவேஜுகளை பார்வையிடலாம், வரவழைக்கலாம், அங்கு சென்று சோதனை போடலாம், கவுன்சிலோ அல்லது கமிஷனரோ ஏதாவது தவறு செய்தால், அல்லது ஒரு காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு தவறிவிட்டார்கள் என்றால், அதைப்பற்றி விசாரிக்கவும், நிறைவேற்றவும் ஒரு தனி அதிகாரியை நியமிப்பதற்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது, அந்த அதிகாரிக்கு கார்ப்பரேஷனிலிருந்து சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. இது மட்டுமல்ல, இன்னும் அதிகாரம் வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. 44-வது விதியில்

“The Mayor shall submit to the State Government copies of all important resolutions of the council, central committee, circle committee, corporation accounts committee, contracts committee, the licence appeals committee and all by-laws of the council”.

என்றிருக்கிறது. இதில் என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது? மேயர் ‘மே’ என்று கூட இல்லை, மேயர் ‘ஷல்’ என்று போடப்பட்டிருப்பதை கவனிக்கவேண்டும். அங்கு நிறைவேற்றப்படுகிற எல்லாவிதமான தீர்மானங்கள், எல்லாவிதமான முடிவுகள் இவைகளை எல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பித்தாக வேண்டும் என்று 44-வது விதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கடுத்ததாக இரண்டாவது பிரிவில் பயங்கரமான விதி சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நிறைவேற்றப்படுகிற எல்லா அம்சங்களும் இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

44-வது விதியில், இரண்டாவது பிரிவில் “The State Government may at any time by notification—

(a) cancel any resolution in whole or in part on the ground that it is in excess of the powers conferred by this Act or by any rules made under this Act;”

4th August 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

என்று இந்த மாநகராட்சி மன்றம் போட்டிருக்கிற எந்த தீர்மானத்தையும் முழுமையாகவோ அல்லது தேவையான அளவுக்கு குறிப்பிட்ட அங்கத்தையோ ரத்து செய்வதற்கு இந்த மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருப்பதோடு,

“Provided that before taking any action under this sub-section the State Government shall communicate to the council the grounds on which they propose to do so, fix a reasonable period for the council to show cause against the proposal and consider its explanations and objections, if any.

The repeal or modification of any by-law shall take effect from the date of publication of the notification, if no date is therein specified, and shall not affect anything done, omitted or suffered before such date”.

என்று ஐந்து விதிகள் மிக விசுக்கமாக இங்கு தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் மிகப் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்வேன், தஸ்தாவேஜுகளை வரவழைத்துப் பார்க்கலாம், உள்ளே போய் சோதனை போடலாம், குறிப்பிட்ட காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று டைரக்ட் செய்யலாம், டைரக்ட் செய்தபடி செய்யாவிட்டால் ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டு அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்றலாம், செய்யப்படுகிற தீர்மானங்களின் நகல்களை மேயர் மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டும், அப்படி செய்யப்பட்ட தீர்மானங்களை ரத்து செய்யலாம், ஆகிய இந்த விதிகள் மட்டுமல்ல, இன்னொரு விதியும் இருக்கிறது—செக்ஷன் 24. இப்போது குறிப்பிட்ட பவர்கள் இருப்பது மட்டுமல்லாமல், 24-வது விதியில்

“Obligation laid on remaining municipal authorities to carry out resolutions of council”

என்ற பகுதியிலே கீழ்க்கண்டவாறு அதிகாரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

“The committees constituted under this Act and the commissioner shall be bound to give effect to every resolution of the council unless such resolution is cancelled in whole or in part by the State Government”.

என்று போட்டுவிட்டு, இவர்கள் அதற்கு அனுமதி கொடுத்தால், அனுமதி கொடுத்த பிறகு, நிறைவேற்றுவதற்கு ஆட்சேபணை இல்லாமல் இருந்தால்தான் கமிஷனர் அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு, இன்னொரு விதியும் இருக்கிறது

“Provided that, if in the opinion of the Commissioner any resolution of the council or a committee constituted under this Act contravenes any provision of this or any other Act or of any rule, notification, regulation or by-law made or issued under this or any other Act, or of any order passed by the State Government, he shall, within fifteen days of the passing of the resolution, refer the matter to the State Government for orders, and inform the council or the committee, as the case may be, of the action taken by him at its next meeting and until the matter is referred to the State Government, the resolution shall not be taken into effect.”

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th August 1965]

of the State Government on such reference are received, the Commissioner shall not be bound to give effect to the resolution "

என்று. கீழே இருக்கிற பகுதியை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மாநகராட்சிமன்றம் தீர்மானம் போட லாம், ஆனால் அது முழு அதிகாரம் பெற்ற சபை அல்ல. பதினைந்து நாட்களுக்குள் கோட்டையில் இருக்கிற மந்திரிமார்களுக்கு கமிஷனர் அனுப்பவேண்டும். அவர்களிடமிருந்து உத்திரவு வருகிற வரையில் அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரமே இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் கலியாண சுந்தரம் அவர்கள் நேற்றையதினம் 'பொம்மை' என்று சொல்லுகிற மாதிரி சொன்னார்களே, இது ஒரு பெரிய பொம்மை. பொம்ம லாட்டத்தில் சூத்திரக்கயிறை வைத்துக்கொண்டு பொம்மையை ஆட்டுகிறமாதிரி, கோட்டையில் உட்கார்ந்து மாநகராட்சியில் குறிப்பிட்ட மனோபாவங்கள் கொண்டவர்கள் தங்கள் கருத்துப் படி ஏதும் செய்ய முடியாதபடி அதிகாரங்கள் மிகவும் குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். he shall, within fifteen days of the passing of the resolution, refer the matter to the State Government for orders and inform the council or the committee, as the case may be, of the action taken by him at its next meeting and until the orders of the State Government on such reference are received, the Commissioner shall not be bound to give effect to the resolution "

என்று மிக தெளிவாக, மிக விளக்கமாக இருக்கிறது. மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைக்க வேண்டுமென்றால் இவைகளை மீறுகிற முறையில் அல்லது இவைகளைச் செய்யாமல் இருக்கவேண்டும். எதற்காக கலைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ, அவைகளைக் கண்காணிக்க அவைகளைப் பொறுத்து நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் இருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது இது ரூபரீட்டிங்ஸ் விதி, இது வேண்டாததாக இருக்கிறது என்று சொல்லுவதோடு, ஜனநாயகத்திற்குப் பேரபாயம் விளைவிக்கிறது என்று சொல்லுவதோடு ஜனநாயகத்திற்கு பேரபாயம் விளைவிக்கிறது என்று சொல்லுவதற்குக் காரணம், நடவடிக்கைகளை இதை விட எப்படிக் கட்டுப்படுத்துவது? அங்கு இருக்கிறவர்கள் போகவேண்டுமென்று சொல்லுவதையன்றி, நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு சட்டத்தில் என்ன இல்லை? தஸ்தாவேஜுகளைப் பார்க்க வழி இல்லையா? இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்வதற்கு வழி இல்லையா? டைரக்ட் செய்வதற்கு அதிகாரம் இல்லையா? ஸ்பெஷல் ஆஃபீசரைப் போடுவதற்கு அதிகாரம் இல்லையா? தீர்மானங்களை ரத்து செய்கிற அதிகாரம் இல்லையா? அதிகார வரம்புக்கு மீறிய செயல்களைக் கட்டுப்படுத்த சகல அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன. இப்படிச் சொல்லுவதற்கு, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏதோ நோக்கம் இருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லக்கூடும். இவர்களுக்கு நோக்கம் இருக்கிறது. ஆசை வெட்கம் அறியாது என்று சொல் லுவார்கள். ஆத்திரத்தில் சில காரியங்களைச் செய்யும்போது நிகரானதாக யோசிப்பதில்லை. இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற

4th August 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மசோதாவில் 44 (பி) என்று ஒரு க்ளாஸ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது வந்திருக்கிற மசோதாவில் “ Clause (u) shall apply to any such incompetence, default, excess or abuse which arose at any time before the commencement of the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Act, 1965, or which arises ‘at any time after such commencement’.”

என்று இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கேட்டார்கள், ‘கலைக்கப் போகிறார்களா?’ என்று இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டால், நேற்று தப்பு நடந்திருந்தாலும் கூட கலைக்கப்படவேண்டும் என்ற விவரத்தைச் சேர்த்திருப்பது நோக்கத்தைக் காட்டவில்லையா? நான் அறைகூவிக் கேட்கிறேன். மாநகராட்சிமன்றத் தேர்தலில் தோற்று விட்ட தோல்வியை மறப்பதற்காக, சட்ட சபையை பயன்படுத்தி, எண்ணிக்கை பலம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், இவ்வளவு பெரிய அவமானகரமான காரியத்தில் ஈடுபடவில்லையா? இன்றைக்கு இருக்கிற சட்டத்திலே வரம்புகள் இல்லையா? கட்டுப்பாடுகள் இல்லையா? என், யோசித்திருக்க வேண்டாமா? ஜனநாயகப் பண்பாட்டைப் பற்றி எவ்வளவு பேசுகிறோம்? மாநகராட்சியில் எத்தனை தடவை இன்ஸ்பெக்டர் செய்திருக்கிறார்கள்? எத்தனை தடவை தஸ்தாவேஜுகளை வரவழைத்துப் பார்த்தார்கள்? தவறு செய்திருக்கிறது என்று எத்தனை தடவை ஆணை பிறப்பித்தார்கள்? திரவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசு பீடத்தில் இருக்கிற இந்த எட்டு ஆண்டு காலத்தில் எத்தனை தீர்மானங்கள் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன? இதற்கு விவரங்கள் சொன்னார்களா முதல் அமைச்சர் அவர்கள்? இவ்வளவு அதிகாரம் இருக்கிறதே, அதற்கும் மேலே இது தவறாகி விட்டது, இவ்வளவு ஊழல் ஏற்பட்டு விட்டது, இவைகள் காரணம் என்று எங்கே காட்ட முடிந்தது? இன்றைக்கும் அறை கூவிக் கேட்கிறேன். இன்னும் போய் சோதனை செய்யவில்லை. அதற்கு ஏதாவது விவரம் சொல்ல முடியுமா? எத்தனை தீர்மானம் ரத்து ஆகியது? கோபம் அவர்களுக்கு, நேரடியாக காரியங்களைச் செய்ய முடியாததற்கு சட்டத்தில் ஏற்கனவேயே எல்லா அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன, எல்லாக் கட்டுப்பாடுகளும் இருக்கின்றன. அரசியல் சட்டத்தில் ஸ்டேட் லிஸ்ட், கன்காண்ட் லிஸ்ட், யூனியன் லிஸ்ட் என்று இருப்பதுபோல லோக்கல் லிஸ்ட் என்று கூட இருக்கவேண்டுமென்று நல்ல கருத்துக்கள் வளர்ந்து வருகிற இந்த நாளில், அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தி யிருக்கிற இந்த நேரத்தில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பது முறை கேடான, சரியான ஜனநாயகத்தை இழிவு படுத்துகிற, அவமானகரமான மசோதா என்று கருதுகிறேன். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பற்றி ஒன்று போட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஏழைகள் அதிகாரத்திற்கு வந்திப்பதால் பழிச்சொல் சொல்ல வேண்டியதில்லை. மேல் மட்டத்தில் இருப்பவர்களுடைய ஆசைகளுக்கு ஆமோதிப்பு இல்லை என்ற காரணத்தினால், ஜனநாயக உணர்வுகளை மழுங்க அடிக்க இவ்வளவு காரியங்கள் தேவையில்லை என்று வற்புறுத்துகிறேன். தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். ஆளுகிற பொறுப்பில் இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியின் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை அடிக்கடி பார்க்கிறோம். சட்டப்படி,

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th August 1965]

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டசபை கேரளத்தில் திருவாங்கூரில் கலைக்கப்பட்டது. அங்கிருந்து தென் மேற்குப் பருவக் காற்று வந்தது போல இந்த மசோதா வந்திருப்பது கேரளவ மானதல்ல. பொது மக்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்புங்கள். எத்தனையோ முன்னாள் மேயர்கள் மந்திரிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கருத்துக்களைக் கேளுங்கள். அரசியல் விழிப்பு மிக்க சென்னை நகரத்தில் ஜனநாயகத்திற்கு எதிரான ஆக்கிரமிப்பை வளர்க்காதீர்கள், இந்தக் காரியம் தவறானது என்று கூறி இந்த மசோதாவின் மீது பொது மக்கள் அபிப்பிராயம் வரட்டும். இதெல்லாம் பொது மானது அல்ல என்று அவர்கள் சொல்லிவிட்டு இது தேவையானது என்று வந்தால், அதற்கு மேல் யோசிக்கலாம் என்று கூறி, வெள்ளிக்கிழமை ஆரம்பித்து அள்ளித் தெளித்த அவசரக் கோலம் என்று சொல்லுகிற முறையில் திங்கட்கிழமையில் முடிகிற மாதிரி தவறாக, அவசரத்துடன் நடந்துகொள்வது விவேகமான காரியம் அல்ல, பெரிய பேராபத்து ஆகும், ஜன நாயகத்திற்கு பெரிய எதிர்ப்பு சூழ்ந்த அறைகூவல் ஆகும் என்று கூறி இந்த மசோதாவை பொது மக்கள் கவனத்திற்கு, அவர்கள் கருத்து வழங்குவதற்காக அனுப்பப்படவேண்டுமென்ற என்னுடைய திருத்தத்தை முன்மொழிந்து அமர்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஜாயிண்டு செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டும். அது துரிதமாகக் கூட முடிவுகளைத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதன் அர்த்தம் நான் இந்த மசோதாவின் தத்துவத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்பதல்ல. இந்த மசோதாவில் அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய தத்துவத்தை நான் முற்றிலும் எதிர்க்கிறேன். இதுசரியானதல்ல. (குறுக்கீடு) இருப்பினும், செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டால் அதனுடைய கொடுமைகளை எந்த அளவுக்கு குறைக்கலாம் என்பதற்கு யோசனைகளைச் சொல்லலாம் என்பதுதான் நோக்கம். இப்பொழுது நாம் அனுஷ்டித்து வரக்கூடிய ஜனநாயகத்தில் இந்த சபையில் மெஜாரிடி இருக்குமானால், அது நியாயமோ, அநியாயமோ, பொது மக்களுடைய சம்மதத்தை, அதைப் பற்றி அறியாமலேயே, இந்த மெஜாரிடையை வைத்து சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிக் கொண்டுவிட முடியும். ஆனால், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் சட்டத்தை எதிர்த்தாலும், சட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய விஷயங்களை ஆராய்ந்து, அதிலுள்ள கொடுமைகள் குறையக்கூடிய யோசனைகளைச் சொல்லுவது எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்களின் பொறுப்பு. உடனே நான் எதிர்க்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு வெளியே வந்துவிட முடியாது நான் அறிந்த மட்டில், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் (குறுக்கீடு) கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் எதிர்க்கட்சியில் உட்கார்ந்திருந்தால், அப்பேர்ப்பட்ட உதாரணத்தை காட்டக் கூடுமோ என்னவோ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அது மாதிரி உட்காரப் போவதில்லை, பயப்படவேண்டாம்.

4th August 1965]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நான் எதிர்க்கட்சியில் கிட்டத்தட்ட 14 வருஷங்களாக இருந்துகொண்டிருக்கிறேன். எதிர்த்த போதிலும், உருப்படியான யோசனைகளைச் சொல்லவேண்டும் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதனால் தான் இது ஜாயிண்டு செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்குப் போகவேண்டும் என்கிற யோசனையை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

இந்த மசோதாவிற்கு என்ன அவசரம்? இந்த சட்டசபை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு 3 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. நமக்கு வாக்களித்த மக்கள் இன்னும் அதே மனோபாவத்தில்தான் இருக்கிறார்களா என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். பொதுத் தேர்தலுக்கு நிதி திரட்டுவதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியும் ஈடுபட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியும் ஈடுபட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) ஈடுபடவில்லை என்றால் விருப்பமாவது இருக்கிறது இந்த சமயத்தில் இப்பொழுது ஒரு முக்கியமான மசோதாவை கொண்டுவருவது சரியாக இருக்குமா? அதற்காகத் தான் நான் இன்னொரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது இந்த மசோதாவை சட்டமாக நிறைவேற்றிவிட்டாலும் இது அமுலுக்கு வருவது 1-4-1967-க்குப் பிறகுதான் என்ற திருத்தத்தையும் கொடுத்திருக்கிறேன். பொதுத் தேர்தலுக்கு இன்னும் 18 மாதங்கள்தான் இருக்கக்கூடிய சமயத்தில், இப்படி ஒரு அடிப்படையான மாறுதல் செய்யக்கூடிய ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவருவது சரியல்ல. சர்ச்சைக்கு இடமில்லாமல் இருக்கக் கூடிய நல்ல மசோதாக்களைக் கொண்டு வரட்டும். மதுரை யுனிவர்சிட்டி மசோதா போன்ற மசோதாக்களைக் கொண்டு வரட்டும். ஆனால், அடிப்படையிலேயே தீவிரமான கருத்து வேறுபாட்டை தாண்டிவிடக் கூடிய மசோதாக்களைக் கொண்டுவரக்கூடிய தருணம் இது அல்ல. ஜனங்களுடைய அடிப்படையான மெஜாரிட்டி அபிப்பிராயம் இதுவாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆகையினால்தான் நான் இதை எதிர்க்கிறேன்.

இந்த மசோதாவில் இருக்கக்கூடிய சில தன்மைகளை மட்டும் எடுத்து விளக்குகிறேன். இதற்கு அரசியல் நோக்கம் இருக்குமா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. இல்லை என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். அவர்கள் விவதாத்திற்கு பதில் சொல்லக்கூடிய சமயத்தில், இப்பொழுது இருக்கிறபடி கமிஷனர் நியமிக்கப்படுவதை எடுத்துக் கொள்வோமானால் கமிஷனரை அரசாங்கம்தான் நியமிக்கிறது. அப்படி நியமித்துவிட்டால் மூன்று வருஷ காலத்திற்கு அவர் இருக்கலாம். இதற்கு முன்பு இருந்தது, சபை பார்த்து தீர்மானம் போட்டு அவரை மாற்ற வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்குக் கூறலாம். ஆனால், அதற்கு பாதிக்கு மேலே ஓட்டு இருந்தால் போதுமானது. அது முன்பிருந்தது. அது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் கமிஷனரை மாற்றவேண்டும் என்று கோருவதற்கு 'அதிகாரம் இருக்கிறது. மூன்று வருஷ காலத்திற்குள் அரசாங்கம் கமிஷனரை மாற்றிவிடவேண்டும் என்று விரும்பினாலும் அதற்குச்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[4th August 1965]

சட்டத்தில் இடமில்லை. அதை ஆட்சேபிப்பார்கள் என்று பயந்தார்கள். அதனால் இப்பொழுது அதற்கு சட்டத்தில் இடம் பெறுகிறார்கள். மூன்று வருஷ காலத்திற்குள்ளே அரசாங்கம் தன்னை ஆதரிக்காத, தன்னுடைய கருத்துக்களை எதிர்க்கிற ஒரு நகரசபை அமையுமானால், நகராட்சி அமையுமானால், கமிஷனரை மாற்றித் தொந்தரவு கொடுக்கலாம். ஆகவேதான், மூன்று வருஷங்கள் பூர்த்தியாவதற்கு முன்பே, கமிஷனரை மாற்றுவதற்கு அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்வதற்காக 8-வது பிரிவை மாற்றவேண்டும் என்ற நோக்கம் இருக்கிறது. இவர்கள் விரும்பினால் மாற்றிவிடலாம். அரசாங்கம் என்ன? அமைச்சர்தானே? This is Government by Ministers. அப்படியிருக்கிறபொழுது மந்திரிகள் பார்த்துத்தான் அரசாங்கம் நடக்கிறது. மந்திரிகள் விரும்பவில்லை என்றால், கமிஷனரை மாற்றி விடலாம். ஒரு மந்திரி விரும்பினால் கூட மாற்றி விடலாம். ஆனால், சபை மாற்றவேண்டும் என்று விரும்புகிற பொழுது மட்டும் முக்கால் பாகம் அங்கத்தினர் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும். பாதிக்கு மேலே ஆதரவு இருந்தால்கூட மாற்ற முடியாது. அதில் மட்டும் 100-க்கு 75 சதவிகித அங்கத்தினர்கள் கமிஷனரை மாற்ற வேண்டும் என்று கோரினால்தான் அவரை மாற்ற வேண்டும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. தாங்கள் விரும்புகிறபடி அரசாங்கம் யாவைவேண்டுமானாலும் நியமிக்கலாம். தங்கள் விருப்பப்படி மாற்றலாம். தாங்கள் விரும்புகிற ஒருவரை நியமிக்கலாம் ஆனால், கவுன்சில் பார்த்து மாற்றிவிடக் கூடாது. இங்கிருந்து, செயின்டு ஜார்ஜ் கோட்டையிலிருந்து அமைச்சர் விருப்பப்படி சென்னை மாநகர ஆட்சிக்கு சங்கடம் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதுதான் குறிக் கோளாக இருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்த விஷயத்தை இப்பொழுதே விளக்கவேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் மன்னிக்க வேண்டும். இப்பொழுது கமிஷனரை கார்ப்பரேஷன் கவுன்சில் எடுத்து விடுவதைப்பற்றி புதியதாக நாம் மாற்றவில்லை. முன்பு இருந்த ப்ரொவிஷன்தான் இருக்கிறது. 'எக்ஸிஸ்டிங் ப்ரொவிஷன்' தான். பழைய ப்ரொவிஷன்தான் இருக்கிறது. இதிலே அதிக மெஜாரிட்டி ஒன்றும் போடவில்லை என்று நினைக்கிறேன். இரண்டாவது, ஒரு கமிஷனரை மாற்றுவது நல்லது என்று எல்லா கட்சியினரும், மேயர் உள்பட, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்கள் உள்பட கேட்டார்கள் என்றால் அப்பொழுது நாம் இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கவுன்சிலர்களே வேறு ஒருவரை போடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். மெஜாரிட்டி கண்டிக்காமலே மாற்றிவிட்டால் நல்லது, வேலை நன்றாக நடக்கவில்லை என்று கார்பரேஷன் கவுன்சிலர்களே வந்து கேட்டார்கள். அப்படி அரசாங்கமே மாற்றுவதற்கு முடியாது என்று சொல்லித்தான் இந்தப் பிரிவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இப்பொழுது இருக்கக் கூடியது முக்கால் மெஜாரிட்டி அல்ல என்று நினைக்கிறேன். அதைப் பார்த்துவிட்டு மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். அப்படியானால் இந்தத்

4th August 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் என்ன? அரசாங்கம் குறுக்கிடுவது நோக்கம் அல்ல என்று சொன்னால்—முக்கால் மெஜாரிட்டி என்றே வைத்துக்கொள்ளலாம்—சபை விரும்பினால் கமிஷனரை மாற்றுவதற்கு முக்கால் மெஜாரிட்டி வேண்டும். அரசாங்கம் கமிஷனரை மாற்ற விரும்பினால், அமைச்சருடைய அபிப்பிராயமே போதும், மூன்று வருஷ காலத்திற்கு முன்பே கூட கமிஷனரை மாற்றிவிட முடியும் என்ற அதிகாரத்தை அரசாங்கம் பெறுவதன் நோக்கம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

இப்படி ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்துக் கொண்டே போகலாம். கார்ப்பரேஷனைக் கட்டுப்படுத்தி, ஒழுங்காக நடத்திக்கொண்டு போகவேண்டும், 20 லட்சம் மக்களுடைய குடி தண்ணீர் பிரச்னை, குடியிருப்புப் பிரச்னை, தெரு விளக்குகள், சாலைகள் அமைப்பது இப்படிப்பட்ட அவர்களுடைய தேவைகளைப்பற்றிய பிரச்னைகளில் அரசாங்கம் வழிகாட்டி, அதற்கு கார்ப்பரேஷனுக்கு உதவி செய்வதற்குள்ள அதிகாரம் இன்றைக்கு இருக்கிறதா என்றால், அதற்குள்ள அதிகாரம் போதுமான அளவுக்கு அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. கார்ப்பரேஷன் இயற்றக்கூடிய எந்தத் தீர்மானத்தையும் ரத்து செய்யும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. கார்ப்பரேஷன் கவுன்சில் அதற்கு மேலே ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுவதைத் தவிர வேறு என்ன காரியங்களைச் செய்ய முடியும்? மற்றவைகளெல்லாம் பற்றி கமிட்டியில் தீர்மானங்கள் போட்டிருந்தால்கூட, நிர்வாக அதிகாரி யார்? கார்ப்பரேஷன் கமிஷனர்தான், நிர்வாகப் பொறுப்பில் கார்ப்பரேஷன் கமிஷனரும், நிர்வாக அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டு அரசாங்கம் கார்ப்பரேஷனுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமானால், கார்ப்பரேஷனுக்கு உதவி செய்வதற்கு, கார்ப்பரேஷன் தன்னுடைய கடைமைகளைச் சரியாக நிறைவேற்றுவதற்கு உள்ள எல்லா அதிகாரங்களும், வசதிகளும், அரசாங்கத்திற்கு இன்றைக்கு இருக்கிறது. அப்படி இந்த 18 வருஷ காலமாகத் தலையிட்டு, கார்ப்பரேஷன் திறமையாகச் செயலாற்றும்படி கொண்டு வருவதற்காகத் தலையிட்டு அதைக் கார்ப்பரேஷன் எதிர்த்திருந்தால், அதற்குள்ள சம்பவங்களை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருந்தால், நான் புரிந்துகொள்ள முடியும். அப்படியே கார்ப்பரேஷன் தடை செய்திருந்தாலும் கூட, இப்படி அதைக் கலைப்பதற்கு அதிகாரம் பெறுவதற்கு நியாயம் என்ன என்று புரியவில்லை. ஜனநாயகத்தில் கட்சி அரசியல் உண்டு. ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி உண்டு. பல கட்சிகள் இருப்பதற்கும் ஈரிமை உண்டு. இது ஒரு அரசியல் பிரச்னை அல்லவா? எதிர்க் கட்சி மெஜாரிட்டியாக வந்து, கார்ப்பரேஷன் மேயர் பதவியைக் கைப்பற்றி, அரசாங்கம் கூறக்கூடிய நல்ல யோசனைகளைக்கூட ஒத்துக்கொள்ளாமல், அவர்கள் ஒதுக்கக்கூடிய நிதியைக் கூட பயன்படுத்திக்கொண்டு மாநகராட்சியை திறம்பட நடத்த முடியவில்லை என்று சொன்னால், அதற்கு இந்த மசோதா தேவையில்லை. இவ்வளவு பலம் வாய்ந்த ஆளும் கட்சி இருக்கிறது.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th August 1965]

அதை வைத்துக்கொண்டு, 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மெஜாரிட்டி வேட்டுப் போம்மர்களே, அவர்களிடத்தில் மாநகராட்சியை விட்டதில் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது பாருங்கள்' என்று பிரசாரம் செய்வதை விட்டு விடுவானேன்? அந்த வாய்ப்பு ஜனநாயகத்தில் இருக்கிறதே? அதைவிட்டு, சபையைக் கலைத்துவிட அதிகாரம் கோர வேண்டிய அவசியம் என்ன? இது ஒரு அரசியல் பிரச்சனை. சட்டத்தை இயற்றி, அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு தீர்க்கக் கூடிய பிரச்சனை அல்ல என்று இந்த சபைக்கும், இந்த மசோதாவிற்குப் பொறுப்பான கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே சமயத்திலே இதிலே ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய இரண்டு திருத்தங்களையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஊழியர்களை சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் நியமிக்க வேண்டும் என்பதில் இரண்டு வித அபிப்பிராயம் இருக்க முடியாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, சர்வீஸ் கமிஷனைக் கலந்தாலோசித்து ஊழியர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்பதில் மாறுபட்ட கருத்து இருக்க முடியாது. அதை இந்த மசோதாவில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது.

இன்னொன்று, சில குறிப்பிட்ட பதவிகளை மாநில ரீதியில் மாற்றுவதற்கும், பதவி உயர்வுகள் கொடுப்பதற்கும், நகர மன்றங்களில் இருப்பவர்களை சென்னைக்கு மாற்றவும், சென்னையில் இருப்பவர்களை மற்ற நகர சபைகளுக்கு மாற்றவும் திருத்தம் செய்யப்படுகிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. அதைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். அப்படிச் கூறியவர் களில் நானும் ஒருவன்.

இதிலே முக்கியமாக 44-ஏ என்று ஒரு புதிய பிரிவைச் சேர்க்க திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தத்தை உள்ள படியே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அது ஜனநாயக உணர்வுக்கே இழிவு, மாசைக் கற்பிக்கும் திருத்தம் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதனால், சென்னை மாநகராட்சி ஏதோ திறமையாக, சிறப்பாக நடக்கிறது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. அப்படிச் கூறுவதாக அர்த்தம் இல்லை. குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. பல நண்பர்கள் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று என்னிடம் சொல்லுகிறார்கள். அதற்குக் காரணங்கள் என்ன? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவிக்கு வந்ததால் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பலவீனம் அடைந்திருக்கலாம். இந்த மாநகராட்சி எந்தக் கட்சியின் கீழ் இருந்தாலும், திறமையான மேயர் இருந்தாலும்கூட, பல ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்த அமைப்பு 20 லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட நகரத்திற்குப் பணிபுரிய என்று ஏற்படுத்தப்பட்டது அன்று. காங்கிரஸ் கட்சி மெஜாரிட்டியாக இருந்த போதினும், திறமையாக இருந்ததா? ஊழல்கள் இல்லாமல் இருந்ததா?

4th August 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

தங்களுடைய பெயரையே கெடுத்துக் கொண்டார்கள். அப்படிப் பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது அங்கே. என்ன சூழ்நிலை? ஒரு கிராம பஞ்சாயத்தாக இருந்தாலும், நகர சபையாக இருந்தாலும், ஜனங்களுக்கு சேவைகள் செய்ய என்றே இருக்கின்றன. ஆனால், சென்னை நகரத்தில் மாநகராட்சி அப்படி இல்லை. தோட்டத்தில் பாதி கிணறு என்பது போல, இங்கே பெரும்பாலான மக்கள் தினசரி, ஏதாவது தொழில் வைக்க, தொழிற்சாலை வைக்க இன்னும் எவ்வளவோ காரியங்களுக்காக, லைசென்சுக்கும் மற்ற காரியங்களுக்கும் கவுன்சிலர்களைத் தேடிப் போகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அதனால் ஊழல்கள் அதிகமாகி விடுகின்றன. வீட்டுக்கும், வீட்டில் குடியிருப்பு பாதி, கடை பாதி இதற்கெல்லாம் லைசென்சு, இதற்காக இவர்களை அணுகும் வாய்ப்பு கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்த நகர அமைப்பின் தன்மையே அப்படி; பெரிய நகரம். ஆகவே, எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, நிலைமை இப்படித்தான். இந்த நிலைமைகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல், சட்டத்தை இயற்றி, கலைத்து விடுவதன் மூலம், அதைச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்கிற நல்ல நோக்கம் நிறைவேறு முடியாது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு, ஆக்க பூர்வமான பணிகளைச் செய்ய இந்த நகரசபைக்கு உதவ வேண்டும் என்கிற எண்ணம் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி மெஜாரிட்டியாக வந்ததால்தான் ஊழல்கள் நிறைந்துவிட்டன என்று எந்த அமைச்சராவது கூற முடியுமா? இதற்கு முன்பு ஊழல்கள் இல்லையா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பதவிகாலத்தில்தான் இப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது? இதற்கு முன்பு மற்றவர்கள் இருந்த காலத்தில் ஊழல்கள் ஏற்படவில்லை என்று சொல்ல முடியுமா? கார்ப்பொ ரேஷன் நிர்வாக ஊழல்கள் பற்றியும், கவுன்சிலர்கள் பற்றியும் நான் இந்த சபையில் சொல்வது சரியாகாது. நிர்வாகத்தில் ஊழல் என்பதை மட்டும் யாரும் மறுக்க முடியுமா? மறுக்க முடியாது. அதைத் திறம்பட நடத்த வேண்டும் என்பதில் எல்லோருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதா நிறைவேறுவதன் மூலம் அந்த நோக்கம் நிறைவேறுது. மக்களுக்கு என்ன தகுதியோ அத்தகைய அரசாங்கம் தான் கிடைக்கும். அதைச் சிலருடைய விருப்பத்தினால் மட்டும் மாற்றிவிட முடியாது. நிறமையான நகராட்சி வேண்டும் என்ற அக்கறை ஓட்டுப் போடும் மக்களுக்கு கல்லவா இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு அந்த விருப்பம் இருக்க வேண்டாமா? நகரத்தை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு விருப்பம் இருந்தால் அல்லவா நல்ல ஆட்சியாக அமையமுடியும். எத்தனையோ நகர சபைகளில் ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அதற்காக அவற்றைக் கலைத்து விடுகிறதா பரிகாரம்? சில கிராமங்களிலே பார்த்தால், மிக மோச மான ஆசாமிதான் பிரசிடெண்டாக வரவேண்டியிருக்கிறது. அந்த ஆசாமி வந்தால்தான் அந்த கிராமவாசிகளுக்குச் சௌகரிய மாக இருக்கும். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவன் வந்தால்தான் அந்த மக்களுக்குக் காப்புக் கொடுக்க முடியும். நிலைமை அப்படி

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th August 1965]

யிருக்கிறது. அப்படியிருந்தால் வேறு யார் தலைவராக வரமுடியும்? ஆகவே, ஜனங்களுடைய மனப்பான்மை மாறவேண்டும். ஆகவே இதை அரசியல் பிரச்சினையாகக் கருதவேண்டும். இவர்களும் ஜனங்களுடைய மெஜாரிட்டி ஓட்டு பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால் ஓட்டு போடும் முறையை, தேர்தெடுக்கும் முறையை மாற்ற வேண்டும். சதந்திரம் அடைந்து இத்தனை ஆண்டுகளாகியும், மூன்று பொதுத் தேர்தல்கள் நடத்தியும், பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் முதல் பார்லிமென்ட் தேர்தல் வரை பல தேர்தல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. எல்லாத் தேர்தல்களிலும், ஜாதி முறைகள் இருக்கட்டும், பணம் இல்லாமல் ஓட்டு கிடைத்துவிடுகிறதா? பணம் கொடுப்பது, பணம் கொடுத்து ஓட்டு வாங்குவது தவறு என்று ஒழுக்க முறை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோமா? நடைமுறையில் கொண்டுவர முயற்சித்திருக்கிறோமா? சட்டத்தில் இருக்கிறது. எப்படிப் பதவிக்கு வரலாம், எத்தனை ஆயிரம் கொடுத்து ஓட்டுக்களைப் பெறலாம், ஆட்களைப் பதுக்கி வைத்தும், வேறு வழிகளிலும் எப்படி பதவிக்கு வரலாம் என்றெல்லாம் செய்கிறார்கள். இப்படி வருகிறவர்களால் என்ன நன்மை செய்யமுடியும்? இப்படிப்பட்ட தேர்தல் முறைகளால் ஸ்தாபனங்களை அமைத்து நம் நாட்டுக்கு என்ன நன்மை ஏற்படமுடியும்? நம் நாடு எப்படி முன்னேற முடியும்? இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் போக்கும் நோக்கங்களைக் கொண்ட சட்டம் வருகிறது என்றால் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே என்ன சொல்லப்படுகிறது? இதென்ன பஞ்சாயத்தா? கூட்டுறவு சொசைட்டியா? திடீரென்று கலைத்து விட்டு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போடலாம் என்பதற்கு?

நல்ல வேளையாக 44-ஏ என்கிற கிளாக்கும் வேலையைத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஸைக்ளோஸ்டைல் பண்ணிக் கொடுத்திருப்பதை சரியாகக் கொள்ளலாம். அச்சடித்திருக்கும் முறையில் இருந்தால் அது மிக ஆட்சேபகரமானதாக இருக்கும் Incompetence and default எனுவாக இருந்தாலும் சரி, There is no limit for space and time என்று சொல்வார்கள்; அப்படிடம் கூட அளவு இல்லாமல் முதலில் போட்டிருந்திருக்கிறார்கள். ரொம்ப வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஏதாவது செய்திருந்தாலும், இந்த கிளாசின் கீழ் வரும். நல்ல வேளையாக அந்தத் தவறை உணர்ந்து, அதை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அதிலிருந்தே இந்த மசோதா முன்யோசனை இல்லாமல் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இல்லை, அப்படிப் பட்ட நோக்கமே இருந்து அப்படிப் போட்டால் பச்சையாகத் தெரியுமே என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறதோ என்னவோ? நோக்கம் எப்படியிருந்தாலும், இது ஜனநாயகத்திற்கு ஆபத்தானது. நல்ல வேளையாக அத்தகைய நிலைமை இப்பொழுது இல்லை. ஸைக்ளோஸ்டைல் காப்பியைப் பார்த்தால் அந்த நிலைமை இல்லை என்று தெரிகிறது. இதன்படி இனிமேல் ஏற்படும் தவறுகளுக்கு மட்டுந்தான் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுப்பதற்குள்ள சூழ்நிலை இருக்கிறது. பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஏதாவது செய்திருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க

4th August 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கலாம் என்கிற நிலைமை இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அந்தத் திருத்தப் பிரிவு வருகிறபோது, அதைப் பற்றிப் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஓட்டுப் போடும் மக்களுக்கு அந்த விருப்பம் இருக்க வேண்டும். திறமைசாலிகளாக இருப்பவர்கள், நகரத்தின் மூன் னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடக்கூடியவர்கள் நகராட்சிகளுக்கு வர வேண்டும் என்ற விருப்பம் ஓட்டுப் போடும் மக்களுக்கு இருந்தால் அல்லவா சிறந்த நகராட்சி அமைய முடியும்? எத்தனையோ நகராட்சிகளில், பஞ்சாயத்துகளில், எவ்வளவோ ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அதற்கெல்லாம் அவற்றைக் கலைப்பது தானா பரிகாரம்? பிரிவுகள் சபை மூன் வரும்போது அந்தத் திருத்தத்தைக் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிரேரேபிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மசோதாவில் இருக்கிறதையே பிரேரிக்கப் போகிறார்களா அல்லது நோட்டீஸ் கொடுத்த அந்தத் திருத்தத்தைப் பிரேரிக்கப் போகிறார்களா என்பதை அந்தத் திருத்தம் வருகிறபோது அதைப் பற்றிப் பேசலாம். ஆனால், திருத்தத்திலே கொடுத்திருக்கும் காலவரை என்ன? சென்னை மாநகராட்சி கவுன்ஸிலே, அரசாங்கம் விரும்பினால், நோட்டீஸ் கொடுத்து, சமாதானம் கேட்டு, கலைத்து விடலாம். கலைத்துவிட்டு மறுதேர்தல் நடத்துவதற்கு உத்தரவு இடலாம். மறு தேர்தல் நடத்துவது என்றால், இன்ன காலத்திற்குள்ளாக நடத்தி விடவேண்டும் என்று காலவரை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், காலவரை கொடுக்கப்படவில்லை. 'ஸூபர்லீட்' பண்ணுவதற்குரிய காலவரை கொடுக்கப் படுகிறது. 'டிஸால்வ்' பண்ணினால் அதற்குக் காலவரை கொடுக்கப்படவில்லை. காலவரை கொடுக்கவேண்டும் என்று தான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். 'டிஸால்வ்' பண்ணினதற்குக் காலவரை கொடுக்கவேண்டும். 'டிஸல்யூஷன் ஆர்டர்' பாஸ் பண்ணி அமலுக்கு வந்தபிறகு எவ்வளவு காலத்திற்குள் அதை மறுபடியும் அமைத்தாக வேண்டும், தேர்தல் நடத்தியாக வேண்டும் என்று கூட அதிகாரம் அதில் இல்லை. மனத்திலே இருக்கலாமோ என்னவோ. 'டிஸால்வ்' பண்ணுவது வேறு; 'ஸூபர்லீட்' பண்ணுவது வேறு. மசோதாவில் இருக்கிறது என்ன? ஸூபர்லீட் பண்ணினால் மூன்று வருஷம் என்று இருக்கிறது. டிஸால்வ் பண்ணினால் ஆறு வருஷம் கூட இருக்கலாம் என்று தான் வந்துவிடும். காலவரை இருப்பது அவசியம். 'டிஸால்வ்' பண்ணக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு காலவரை கொடுத்து அதற்குள் தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்று திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் ஆகும். ஸூபர்லீட் பண்ணுகிறார்கள். அதற்கு மூன்று ஆண்டு என்று காலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலிலேயே மூன்று ஆண்டு காலம் என்று போடலாம். அல்லது ஒவ்வொரு வருஷமாக ஒத்திப் போட்டுக்கொண்டும் போகலாம். அந்தக் காலத்தில் யார் அதிகாரத்தில் இருக்கப் போகிறார்கள்? இங்கே ஃபோர்ட் ஸெயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் இருக்கும் அந்த இலாகாவிற்குப் பொறுப்பான அமைச்சர்களும், அந்த இலாக்காக் காரியதரிசியும், அங்கே கமிஷனர் என்கிற பெயரில் உட்கார்ந்திருக்கிற அதிகாரியும் தான் அதிகாரத்தில் இருக்கப் போகிறார்கள். கமிஷனர் கையில் கவுன்ஸிலின் அதிகாரம் கொடுக்கப்படு

10-00
a.m.,

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th August 1965]

கிறது. ஒரு தனி மனிதரின் கையில் அதிகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கு ஒரு ஆலோசனைக் கமிட்டி நியமிக்க வேண்டும் என்ற யோசனைகூடத் தோன்றவில்லை. சென்னை நகரத்தில் சட்டசபைப் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறார்களே அவர்களையாவது போடக் கூடாதா? அப்படி ஒரு ஆலோசனைக் குழுவைக்கூட போடாததால் தான் சந்தேகமாக இருக்கிறது. அதிலும் மற்றவர்கள் அதிகமாக வந்துவிடுவார்களோ என்று எண்ணியிருக்கலாம். இந்த நகரில் இருக்கும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுையோ, பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்களுையோ ஆலோசனைக்குழு உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்து, அவர்களுடைய யோசனையைக் கேட்டு நடக்கக் கூடிய வகையில் ஒரு ஆலோசனைக்குழு அமைக்கவேண்டும் என்றாவது திருத்தம் கொடுத்திருந்தால் அதைப்பற்றி நாம் யோசிக்கலாம். அந்த ஆலோசனைக் குழுவிற்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதினால், கார்ப்பரேஷன் பட்ஜெட்டையாவது சட்டசபை முன் வைக்கலாம். கார்ப்பரேஷன் பட்ஜெட்டில் லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு பட்ஜெட் அல்ல. 20 லட்சம் மக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கை சம்பந்தப்பட்ட பல அபிவிருத்தி வேலைகளையெல்லாம் எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டிய ஒரு கார்ப்பரேஷனாக இருக்கிறது. நகரத்தில் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கவேண்டுமானால் அதற்குரிய லைசன்ஸ் கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து பெறவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வளவு பொறுப்புகள் இருக்கக்கூடிய கார்ப்பரேஷன் கவுன்ஸிலை 'ஸூபர்ஸீட்' பண்ணியிருக்கக்கூடிய காலத்தில், தூரதிருஷ்டவசமாக மூன்று வருஷ காலத்திற்கு ஸூபர்ஸீட் பண்ணவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுமானால், பொது ஜனங்கள் தங்கள் கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்வதற்கு இடமில்லாமல் போய்விடும். மானியக் கோரிக்கை இந்தச் சபை முன் வரும்போது இரண்டு நிமிஷமோ, ஐந்து நிமிஷமோ பேசலாமே தவிர, வேறொன்றும் செய்ய முடியாது. ஏன் இந்த ஒரு யோசனையை எற்றுக்கொள்ளக் கூடாது? ஸூபர்ஸீட் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று இருந்தாலும் கூட, ஸூபர்ஸீட் பண்ணுவது என்பதைக் கடைசியாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்குமானால், ஸூபர்ஸீட் பண்ணியிருக்கக்கூடிய காலத்தில், கார்ப்பரேஷன் பட்ஜெட்டை இந்தச் சபையில் வைத்து விவாதிக்கக்கூடிய வகையில் அவர்களுடைய திருத்தத்தில் அதற்கு இடம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இந்தச் சபைக்காவது மதிப்பு கொடுக்க வேண்டாமா? முக்கியமான கார்ப்பரேஷனை 'ஸூபர்ஸீட்' பண்ணும்போது, அந்த உத்தரவுகளை இந்தச் சபையில் வைப்பார்கள்; ஆனால், உத்தரவுகளை இந்தச் சபை அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்றாவது ப்ரொவிஷன் இருக்கிறதா? இந்தச் சபை அங்கீகாரத்தை மறுத்துவிட்டால், அதனை ஸூபர்ஸீட் பண்ணக்கூடிய காலவரை அதோடு முடிவடையும், தேர்தலை உடனே நடத்தவேண்டும் என்றாவது சட்டத்தைச் செய்திருக்கக் கூடாதா? நல்ல எண்ணம் இருக்குமானால், அப்படிச் செய்திருக்கலாம். சென்னை மாநகராட்சியைச் சீர்படுத்தவேண்டும், செம்மைப் படுத்த வேண்டும், தலைநகரமாக இருக்கக் கூடிய நகரத்தில், வெளிநாட்டவர்களும் மற்றவர்களும் அடிக்கடி

4th August 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வந்து போகக்கூடிய ஒரு மாநகரத்தில் ஒரு நல்ல கார்ப்பரேஷன் அமையவேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கமாக இருக்குமானால், இம்மாதிரி அதைக் கலைப்பதற்குள்ள அதிகாரத்தையும், அந்தச்சபையைக் கலைத்துவிட்டு ஸ்பெஷல் ஆபீசரை நியமிக்கக்கூடிய அதிகாரத்தையும் பெற்றுக்கொள்வதனால் அந்த நோக்கம் நிறைவேறாது. அதற்கு மாறாக, நாளைக்கு அன்னிய நாட்டுப் பிரதமர்களும் ஜனாதிபதிகளும் வருகிறபோது, இங்கே சென்னை நகரத்தின் சார்பாக ஷேர்ஸ்ப் ஒருவர்தான் வரவேற்பு கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். அப்போது “கார்ப்பரேஷன் ஸூபர்ஸீட் ஆகியிருக்கிறது; எங்களுடைய நாட்டவர்கள் கார்ப்பரேஷன் நடத்துவதற்குக் கூட லாயக்கற்றவர்கள்; எனவே, சென்னை நகரத்திற்கு மேயர் இல்லை; கமிஷனர் இருக்கிறார், சென்னை நகரத்தின் சார்பில் கமிஷனர் வரவேற்பு கொடுப்பார்” என்று சொல்லி அவரைக் கொண்டுபோய் நிறுத்துவதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். ஆகையால் தான், சென்னை மாநகரம் ஒரு தனிப்பட்ட அந்தஸ்தில் இருந்து வந்திருக்கிறது. திருச்சி முனிசிபாலிட்டி, கோவை முனிசிபாலிட்டியாக இருந்தால் வேண்டுமானால் ஸூபர்ஸீட் பண்ணலாம்; ஸ்பெஷல் ஆபீசர் போடலாம். அதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால், சென்னை மாநகரத்திற்கு மட்டும் ஏன் அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை? ஏன் அதைக் கலைப்பதற்கோ, ஸூபர்ஸீட் பண்ணுவதற்கோ அதிகாரம் இதுவரைக்கும் இல்லாமல் இருந்தது? டில்லியில் இருக்கிறவர்களை நாம் காப்பியடிக்க வேண்டுமா? டில்லி மக்கள் அதிலே திருப்தி அடைந்திருக்கிறார்களா? கல்கத்தாவையோ, பம்பாயையோ நாம் ஏன் உதாரணமாகப் பார்க்கக்கூடாது? லண்டனை நாம் ஏன் உதாரணமாகப் பார்க்கக்கூடாது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கல்கத்தா கார்ப்பரேஷன் கூட ஒரு முறை ஸூபர்ஸீட் செய்யப்பட்டது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இப்பொழுது செய்திருக்கிறார்களோ, என்னவோ. நம்மிடமிருக்கும் சட்டப் புத்தகத்தைப் பார்த்தால் ‘லேட்டஸ்ட் பொலிஷன்’ என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எழுதிக் கேட்டுத்தான் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

திரு. சா. கணேசன்: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், “கல்கத்தாவிலும் இப்படி ஒரு முறை கலைக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்று கூறினார்கள். அது சர்க்காரால் கலைக்கப்பட்டதா, அல்லது கவர்னர் தமக்குள்ள விசேஷ அதிகாரத்தினால் கலைத்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: யார் கலைத்திருந்தாலும், அரசாங்கம் கலைத்திருக்கிறது என்று தான் நான் சொன்னேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இந்த மாநகராட்சி ஒரு தனி அந்தஸ்தில் வைக்கப்பட்டுக் கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஏனென்றால், இதனுடைய முக்கியத்துவத்தை முன்னிட்டு அவ்வாறு

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th August 1965]

இருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் மாநகராட்சியை 'டிஸால்வ்' பண்ணவும் அதிகாரம் இருக்கிறது; ஸூபர்ஸீட் பண்ணி மூன்று வருஷம் வரையில் தேர்தல் நடத்தாமல் இருப்பதற்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. இப்படி இரண்டு விதத்திலும் அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் என்ன? அப்படியும் அவசியம் இருந்து 'டிஸால்வூஷன்' செய்வதற்கு அதிகாரம் எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, அதைக் கலைத்துவிடவேண்டுமென்ற காலவரைக்குள் தேர்தல் நடத்துவது என்று இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. அரசாங்கம் எப்படி விரும்புகிறார்களோ அப்படியெல்லாம் செய்வதற்குள்ள முறையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இது ஜனநாயகத்திற்கு முரணானது. 'டீஸென்ட்ராலிஸேஷன் ஆப் பவர்' இருக்கவேண்டும் என்று கான்ஸ்டிடியூஷனில் டைரக்டிவ் ப்ரின்ஸிபிள்ஸில் சொல்லியிருக்கிறோம். அதன்படி, ஸ்தல ஆட்சியில் கிராமங்களிலுள்ள பஞ்சாயத்துக்கும் கூட அதிகாரம் அதிகம் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால், இவ்வளவு பெரிய மாநகராட்சிக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால் ஆபத்து வந்துவிடும் என்று நினைக்கிறோம் என்றால் ஜனநாயகத்தில் இந்த சர்க்காருக்கு எவ்வளவு நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. அதிக அதிகாரம் கொடுப்பது ஒருபுறமிருக்க, இருக்கும் அதிகாரத்தைக்கூட ஒவ்வொன்றாகப் பறிப்பானேன். கமிஷனரை நியமிப்பதிலிருந்து ஒவ்வொன்றாக அதிகாரத்தைக் குறைத்துக்கொண்டே போக வேண்டும் என்ற நோக்கம் எதற்காக வரவேண்டும் என்பதைக் கனம் முதல் மைச்சர் அவர்கள் குறிப்பாகச் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவானது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மசோதா அல்ல. எந்தக் கட்சி இன்றைக்கு அதிகாரத்தில் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் நாம் ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, 'அப்ஜெக்டிவ்' ஆகப் பார்க்க வேண்டும். கொள்கை அடிப்படையில் பார்க்கவேண்டும்; கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் பார்க்கவேண்டும். ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அப்படி விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் பரிசீலிப்போமானால், இந்த மசோதா ஜனநாயகத்திற்கு முரணானது, ஸ்தல ஆட்சி வளர்ச்சிக்கு முரணானது என்று தான் முடிவு கட்டவேண்டியிருக்கும். ஸ்தல ஆட்சிகள், நகராட்சி மன்றங்கள், பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் போன்றவற்றை நாம் அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இந்தச் சபையில் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய சட்டங்கள், இதுவரைக்கும் இந்தச் சபையில் சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் வெறும் பேச்சுக்காகத்தானே என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. இருக்கும் அதிகாரத்தையே குறைக்கிறார்கள் என்றால் வேறு என்ன சொல்வது? சென்னை மாநகராட்சிக்குள்ள அதிகாரத்தையே இப்படி குறைக்கும்போது, பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆகியவற்றிற்கு இருக்கும் அதிகாரங்களோடு மேலும் அதிக அதிகாரங்கள் எப்படிக் கொடுக்கப் போகிறார்கள்? உடனே, என்ன சொல்வார்கள்? பஞ்சாயத்திலே இப்படி நடந்திருக்கிறது; இதைச் சொல்லிக் காண்பிப்பதா? என்று சொல்வார்கள். இவர்கள் இயற்றி

4th August 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

யிருக்கும் சட்டத்திலே இருக்கும் கோளாறு தான் காரணம். பணத்தை வைத்து, பதவியைப் பெறக்கூடிய நிலையில் இருக்கும் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமே தவிர, இருக்கும் அதிகாரத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று போகக் கூடாது. அந்தத் துறையில் வளர்ச்சி ஏற்பட்ட பிறகு, படிப்படியாக அதிகாரத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டும் என்று தான் சொல்கிறோம்; உடனே அதிகாரத்தை அதிகம் கொடுங்கள் என்று வற்புறுத்தவில்லை; இருக்கும் அதிகாரத்தை என் குறைக்கிறீர்கள்? இன்னும் டீசென்ட்ரலைசேஷன் ஆப் பவர் எல்லாம் நமது நோக்கம் என்று சொல்கிறார்கள். அதிகாரம் பரவலாக வழங்கப்படவேண்டும் என்ற நமது கோட்பாடுகளுக்கும் இப்போது சென்னை கார்ப்பரேஷனைக் கலைப்பதற்கும், சூப்பர்சீட் பண்ணுவதற்கும் அதிகாரம் வேண்டும் என்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற திருத்த சட்டத்திற்கும் ஒப்பிட் டிப்பாக்கதால் நமக்கு ஜனநாயகத்தில் எவ்வளவு நம்பிக்கை இருக்கிறது, சோஷலிசத்தில் எவ்வளவு நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பது புலனாகும். ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையே இல்லாத வர்கள், சோஷலிசத்தில் நம்பிக்கையே இல்லாதவர்கள் கொண்டு வரக்கூடிய மசோதா இது. அவர்களுடைய கையைத்தான் இது பலப்படுத்தும் என்பதை எடுத்துக்காட்டி, இன்னும் தனித்தனி பிரிவுகள் வருகிறபோது விரிவாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக, என்னைப் பொறுத்த வரையில் இந்தச் சபையில் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். மெஜாரிட்டி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு இதை நிறைவேற்றத்தான் செய்வோம் என்றும் நான் குறிப்பிட்ட திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இதை செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பினால் அங்கே பரிசீலித்து இதில் உள்ள குறைபாடுகளையாவது எந்த அளவுக்கு நீக்குவது சாத்தியம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்யலாம். அப்படிப் பரிசீலனை செய்து இது நிறைவேற்றப்படுவதையும் கூட நான் எதிர்க்கத்தான் எதிர்ப்பேன். இத்தகைய மசோதாவை இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றுவது சரியல்ல என்று கூறி, ஓரளவு இதன் குறைகளையாவது நீக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் என்னுடைய திருத்தத்தை பிரேரித்திருக்கிறேன் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்தச் சட்டத் திற்கு எங்கள் கட்சியின் சார்பாக இரண்டு திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னாலே இதுபற்றிய மக்கள் கருத்தை அறிய வேண்டும் என்பது ஒரு திருத்தம். இன்னொன்று இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னாலே இதைப் பற்றி நன்கு பரிசீலனை செய்ய இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பவேண்டும் என்பது. காரணம் ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளுக்கு முரணாக இப்படி ஒரு அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் இத்தகைய மசோதா நிறைவேற்றப்படுவது சரிதான் என்பதை

[திரு. செ. மாதவன்] [4th August 1965]

நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்திற்கு ஆதாரமாக 1920-ஆம் ஆண்டு மெட்ராஸ் டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டீஸ் ஆக்ட்டில் இந்தப் பிரிவு இருக்கிறதே என்கிற காரணத்தைக் காட்டலாம். அல்லது, 1957 டெல்லி முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் ஆக்ட்டில் இத்தகைய பிரிவு இருக்கிறது என்ற காரணத்தைச் சுட்டிக்காட்டி அதுபோல் நாங்களும் கொண்டு வருகிறோம் என்று கூறலாம். அந்தக் காரணங்களை மட்டும் வைத்துப் பார்த்தால் அன்றைக்கு அந்தச் சட்டம் எந்தக் காரணத்தின் அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்டது? வெள்ளைக்காரனுக்கு அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய எத்தகைய சூழ்நிலை அன்றைக்கு இருந்தது என்பதையும் நாம் அறிய வேண்டும். அன்றைக்குள்ள சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறதா? அன்றைக்கு இருந்த அடிமை வாழ்வின் அமைப்பையே இன்றைக்குள்ள ஜனநாயக ஆட்சியில் இந்தக் காங்கிரஸ் கட்சி கொண்டுவர விரும்புகிறதா? இன்றைய தினம் அரசாங்கம் கொண்டு வந்துள்ள மசோதாவில் கார்ப்பரேஷன் கவுன்சிலைக் கலைப்பதற்கும், சூப்பர்சீட் செய்வதற்குமான இரண்டு அதிகாரங்களையும் கோருகிறது. இந்த இரண்டு அதிகாரங்களும் டெல்லி முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் ஆக்ட்டில் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆனால் இங்கே இந்த இரண்டு அதிகாரங்களும் வேண்டும் என்று கோருவதற்குக் காரணம் என்ன? நம்முடைய சென்னை மாநகர முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் ஆக்ட் 1919-ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. இவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகு அவசரம் அவசரமாக அதற்கு ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டிய உட்கருத்து என்ன? இந்த உள்ளாட்சிச் சட்டத்தை வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் கொண்டு வந்தபோது அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நாம் கவனிக்கவேண்டும். ஆயிரத்து எண்ணூற்று எழுபதாம் ஆண்டிலே வார்டு மேயர் அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நாட்டை ஆளத் தெரியவில்லை, அவர்களுக்குப் ப்ரெயினிங் கொடுப்பதற்காக இந்த உள்ளாட்சிச் சட்டத்தை உருவாக்க விரும்புகிறேன் என்பதாகத் தன் கருத்தை வலியுறுத்தினார். அந்தக் கருத்தைத் தான் இன்றைக்கு இருக்கிற ஜனநாயக அமைப்பில் இயங்குகின்ற இந்தச் சர்க்கார் ஆதரிக்கிறதா? 1920-ஆம் ஆண்டு மெட்ராஸ் டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டீஸ் ஆக்ட்டில் மாநில அரசாங்கத்திற்கு உள்ளாட்சி மன்றங்களை கலைப்பதற்கும், சூப்பர்சீட் பண்ணுவதற்கும் இடம் இருக்கிறது என்றால் அந்தச் சட்டம் உருவானது எப்போது? அப்போதிருந்த நிலைமை என்ன என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? 1918 ஆம் ஆண்டு லார்ட் மாண்டேகு அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்கள் தங்களைத் தாங்களே ஆண்டு கொள்வதற்கு லாயக்கற்றவர்கள் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். ஆகவே, ஆட்சி செய்கிற ப்ரெயினிங் கொடுப்பதாகச் சொல்லி அத்தகைய ஒரு ப்ரொவிஷனோடு உள்ளாட்சி மன்றச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார். அன்றைக்கே நான் சொன்னேன். பம்பாயில் கூடிய மகாநாட்டில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த கார்ப்பரேஷன் மேயர்களே அதைக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். அந்தக்

4th August 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

கருத்தை நிராகரிக்கிறோம் என்பதாகத் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். அதை இப்போதும் நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி இருந்தும் அன்றைக்குச் சொன்ன தத்துவத்தை அடிப்படையாக வைத்து இன்றைக்கு 1965-ல் நாம் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது நியாயம் தானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாடு விடுதலை அடைந்த பிறகு நாம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ளாட்சி தத்துவத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். மாநகராட்சி மன்றச் சட்டத்தில் “to enable them to function as units of self-government” என்பதாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு விரிவான அதிகாரம் பரவலாக கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துக்கு முரணாக இன்றைக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தை யும் பறிக்கக் கூடிய வகையில் திருத்தங்கள் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் என்ன? இத்தகைய திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற உணர்வு கடந்த இரண்டு முறைகளாக காங்கிரஸ் கட்சி நகராட்சி மன்றத் தேர்தலில் தோற்று வந்திருப்பது தானா? அதன் காரணமாகவே தேர்தலைக் கண்டு அஞ்சி இத்தகைய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்? நிர்வாகத்தில் ஊழல் இருக்கிறது என்றால் அதைக் களைவதற்கு இப்போதே போதுமான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. சட்டப்படி அவர்கள் செயல்படவில்லை, அதனால் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னால் நியாயம் போலத் தோன்றலாம். சட்டத்தை மீறி அவர்கள் செயல்பட வகையில்லை. இருந்தாலும் இப்போதுள்ள சட்டப்படியே அதைத் தடுத்து நிறுத்த இந்த அரசுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிற பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. நகராட்சி மன்றக் கமிஷனரை நியமிக்கின்ற அதிகாரமே இந்த அரசுக்குத்தான் இருக்கிறது. பரனல் தயாரிப்பதே இந்த அரசுதான். அப்படி இருக்க நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைப்பதற்கும், சூப்பர்சிட்டி பண்ணுவதற்கும் திடீரென்று அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொள்ள என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. உண்மையில் மாநகராட்சி மன்றம் நல்லமுறையில் நடைபெற வேண்டுமென்றால் மாநில சர்க்கார் அல்லைசரி பாடியாகத்தான் இருக்கவேண்டும். அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் நிலைமை இருக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதாவின் நோக்கத்தில் சர்வீசுகளைப் பற்றியும் சொல்லப் படுகிறது. அதற்கும் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் வேண்டுமா? அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்வதா? அப்பாயிண்டிங் அதாரிட்டியாக யாரை வைப்பது என்கிற பிரச்சினை எழுப்பப்படுகிறது. இதுபற்றி ஏன் இவ்வளவு பெரிய பிரச்சினை? தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் நின்று தோற்றவர்களை அமைச்சர்களுடைய பி.ஏ. ஆக நியமிக்கவில்லையா? காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உழைப்பவரை முதலமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய பப்ளிக் ரிலேஷன் ஆபீசராக நியமித்துக் கொள்ளவில்லையா? சுதந்திரப் போராட்டத்திலே

[திரு. செ. மாதவன்] [4th August 1965]

ஈடுபட்டவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக சிலருக்குச் சில சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாக அரசாங்கம் உத்தரவு போடவில்லையா? இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியின் ஜெ.டி.சி. யாக யாரை நியமித்துக் கொண்டிருக்கிறது? இத்தனையும் செய்து வருகின்ற காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியாளர்கள் நகராட்சி மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஐந்தாறு வருடங்களாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களே வந்துவிடுகிறார்களே, அந்த மன்றத்தையே கலைக்கவும், சூப்பர்சீட் பண்ணவும் சட்டம் கொண்டு வந்துவிடுவோம் என்று நினைப்பது நியாயம் தானா என்பதை எல்லாம் சிந்திக்கவேண்டும்.

அதன்காரணமாகத்தான் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டும் என்பதாகத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். பொறுக்குக் குழுவில் இதைப் பற்றி நன்கு பரிசீலிக்க முடியும். நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைக்கும் அதிகாரம் மட்டும் இருந்தால் கூடப் போதுமானது. கலைப்பது என்றால் உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்த வேண்டியதாக இருக்கும். சூப்பர்சீட் செய்து விட்டால் மூன்றாண்டுகள் தேர்தலை நடத்தாமல் இருக்கலாம். அந்தக் காலத்தையும் கூட அதிகப்படுத்த ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குழப்பம் ஏன் ஏற்படுகிறது? டெல்லி சட்டத்தில் கூட சூப்பர்சீட் பவர் தான் இருக்கிறது. டிஸ்ஸல்யூஷன் பவர் இல்லை. உண்மையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்களே என்பதற்காகத்தான் இன்றைக்கு அதனுடைய அதிகாரத்தையே பறித்துக்கொள்ள இத்தகைய சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறது. “நாங்கள் இந்த அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்கிறோம்” என்று சொல்ல விரும்பினால் இந்தச் சட்டத்தை நீதிமன்றங்களின் பரிசீலனைக்குக் கொடுக்க ஏன் தயங்குகிறது? இன்றைக்கு என்ன போட்டிருக்கிறார்கள்? “If in their opinion” என்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த வாசகம் யாரால் புகுத்தப்பட்டது? வெள்ளைக்காரன் ஆண்ட காலத்தில் அவன் கவான்ருக்குப் போட்ட உத்திரவில் It in his opinion என்று போடப்பட்ட வாசகம் இது. இன்றைக்கும் அதே பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றுகிறது இந்த அரசாங்கம். அரசாங்கம் நினைத்தால் சரி, சட்டம் உருவாகிறது. ஏன் நினைத்தார்கள், என்ன காரணத்திற்காகச் சட்டம் உருவாக்கப்படுகிறது என்று யாரும் கேட்கமுடியாது. இதை நீதிமன்றம் கேட்கலாம் என்று ஏன் ஒரு ப்ரொவிஷன் செய்யக் கூடாது? அப்படிச் செய்தால் இந்த அரசாங்கம் சட்டப்படி நடக்கிறது, சட்டத்திற்கு முரண்பட்டு நடக்கவில்லை என்ற உண்மை வெளியாகும். கார்ப்பரேஷனைக் கலைப்பதா அல்லது கவுன்சில் ஆப் கார்ப்பரேஷனைக் கலைப்பதா என்ற குழப்பம் காணப்படுகிறது. ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்தில் கவுன்சில் ஆப் கார்ப்பரேஷனைக் கலைப்பது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1920-ஆம் ஆண்டு மாவட்டச் சட்டத்தில் கவுன்சில் ஆப் முனிசிபாலிட்டியைத்தான் கலைப்பது என்று இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது கார்ப்பரே

4th August 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

ஷனைக் கலைப்பது என்ற திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டில்லி முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் வேறு. டில்லி முனிசிபல் சட்டத் திலே உள்ள டெஃபினிஷன் வேறு. இந்தச் சட்டத்திலே உள்ள டெஃபினிஷன் வேறு. உண்மையிலேயே கார்ப்பரேஷன் முழுவதையும் கலைக்க விரும்புகிறார்களா அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவுன்சிலர்களைக் கொண்டு கவுன்சிலை மாத்திரம் கலைக்க விரும்புகிறார்களா? இதை நன்றாகச் சிந்திக்கக்கூடாதா? அவசரக் கோலத்திலே கொண்டுவரப்பட்டதால் தான் இதில் தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சூபர்செஷன் செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு இந்த அரசாங்கமே நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்றால் இது பொருத்தமாகுமா? ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்தில் 45-வது செக்ஷனில் என்ன இருக்கிறது? சூபர்செஷனுக்குப் பிறகு இரண்டு வருடங்கள் இருக்கலாம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது மூன்று ஆண்டுகள் கேட்டிருக்கிறார்கள். விளக்கம் வேண்டாமா? அதேமாதிரிதான் ரீ-கான்ஸ்டிடியூட் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதாவது டிஸ்சொல்யூஷன் அல்லது சூபர்செஷன் செய்ததற்குப் பிறகு ரீ-கான்ஸ்டிடியூட் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி ரீ-கான்ஸ்டிடியூட் செய்வதற்குக் காலவரையறை குறிக்கப்படவில்லை. சர்க்கார் நினைக்கும்பொழுது காலவரையறை செய்துகொள்ளலாம். அப்படியென்றால், இந்த சர்வாதிகார அரசாங்கம் நினைக்கும்பொழுது தான் காலவரையறை செய்துகொள்ள வேண்டுமா? அப்படியிருந்தாலும் ரீ-கான்ஸ்டிடியூட் செய்யலாம் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம் தரப்பட்டு இருக்கிறது? ரீ-கான்ஸ்டிடியூட் செய்வதற்கு தேதி குறிப்பிடப்பட வேண்டும். அந்தத் தேதியைக் குறிப்பதும் இந்த அரசாங்கம்தான். தேதி குறிப்பதற்காவது காலவரையறை போடப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை. ஏன் போடவில்லை? ரீ-கான்ஸ்டிடியூட் செய்வதை போஸ்ட்போன் பண்ணலாமென்று தனிப் ரொலிஷன் இருக்கிறது. போஸ்ட்போன் ஏன் செய்யவேண்டும்? காரணம் வேண்டாமா? எவ்வளவு காலத்திற்குப் போஸ்ட்போன் செய்யலாம் என்றால் ஒரு வருடம் கேட்டு இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்திலே ஆறு மாதங்கள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது ஒரு வருடம் என்று ஏன் கேட்கிறார்கள்? ஆகவே, அவசர அவசரமாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய அவசியமே இல்லை. நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்த்துப் பிறகு ஒரு நல்ல சட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கலாம். ஜனநாயகத்தில் சர்வாதிகாரத்தைத் தோற்றுவிக்கக்கூடிய முறையில், கார்ப்பரேஷனையும், மற்றவைகளையும் காங்கிரஸ் கட்சிதான் கைப்பற்றித் தீரவேண்டுமென்ற ஆத்திர உணர்ச்சியிலேதான், மெஜாரிட்டி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தினை தவறான கொள்கையோடு, சர்வாதிகாரக் கொள்கையோடு நுழைக்கின்றார்கள். ஆகவே, ஒன்று இதை மக்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து பிறகு முடிவு செய்யுங்கள், அல்லது பொறுக்குக் குழுவுக்கு விட்டு அதன் பிறகு ஒரு நல்ல சட்டமாக உருவாக்குங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[4th August 1965]

* திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னைக் கார்ப்பரேஷன் சட்டத் திருத்தத்தில் என்னுடைய கட்சித் தலைவரும், செயலாளரும் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை வற்புறுத்தி இங்கே நான் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கான காரணங்கள் என்னவென்பதைப்பற்றியெல்லாம் எனக்கு முன்பு பேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் என்னுடைய கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் கூறினார்கள். இந்தச் சட்டத்தை அரசாங்கம் எந்த நோக்கத்தோடு கொண்டு வருகிறது என்பதைக் கூறினால் நாம் அந்த நோக்கத்தை பரிசீலிக்கலாம். ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டிய காரணத்தைச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் கமிஷனர் மாற்றப்படவேண்டுமென்பதையும், இன்னும் சிப்பந்திகளை நியமனம் செய்வதிலும் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் பற்றித்தான் அதிகமாகக் கூறி பிரேரேபித்துப் பேசினார்கள். ஆனால் எதற்காகக் கார்ப்பரேஷனைக் கலைக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தை அவர்கள் வலியுறுத்தத் தவறி விட்டார்கள். என்ன காரணத்தால் கார்ப்பரேஷனை இந்த அரசாங்கம் கலைக்க விரும்புகிறது? திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்தச் சட்டத் திருத்தமானது, அரசாங்கத்தினுடைய உள்நோக்கத்தைப் பச்சையாக வெளிக்கொண்டு வருவதுபோல் இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். நேற்றைய தினம் பிரேரேபித்து, இன்றைய தினம் நிறைவேற்றி, நாளை தினம் அமுலாக்கக்கூடிய திருத்தமாக இருக்கிறது என்று பச்சையாகச் சொன்னார்கள். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டச் சமயத்தில் மாநிலத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சேர்மன்கள் ஆக இருக்கும் முனிசிபாலிடிகளிலே தீர்மானம் போட்டார்கள். வேலூரில் போட்டார்கள். மற்ற மற்ற நகர மன்றங்களிலும் போட்டார்கள். அதேபோல் சென்னை கார்ப்பரேஷனிலும் தீர்மானம் போட்டார்கள். போட்ட தீர்மானம் இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியிலே செத்தவர்களுக்கு அனுதாபத்தையும், அடிபட்ட மாணவர்களுக்கு அனுதாபத்தையும் தெரிவித்துப் போடப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானத்தை அரசாங்கத்திற்கு கார்ப்பரேஷன் அனுப்பி வைத்தது. அந்தத் தீர்மானத்தை அரசாங்கம் மீண்டும் கார்ப்பரேஷனுக்குத் திருப்பியனுப்பி ஏன் கார்ப்பரேஷனைக் கலைக்கக்கூடாது என்று கேட்டு ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் அனுப்பினார்கள். அதற்கு சென்னை நகரசபை சமாதானம் கூறியதற்குப் பிறகும் அந்தத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறோம் என்று நகரசபை சொல்லியும் அரசாங்கம் அந்தத் தீர்மானத்தை ரத்து செய்து விட்டார்கள். என்று நகரசபையிலே இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியைப்பற்றித் தீர்மானம் போடப்பட்டதோ அன்றே நகரசபை அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாகத் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது என்று எண்ணி, நகரசபையைக் கலைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கமும் உருவாகிவிட்டது. இவர்கள் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்திற்கு முன்புள்ள மூலச் சட்டத் திருத்தத்தில்,

4th August 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

“ Clause (a) shall apply to any such incompetence, default, excess or abuse, which arose at any time before the commencement of the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Act, 1965, or which arises at any time after such commencement ”.

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே நடைபெற்ற சம்பவங்களை வைத்துக்கூட இந்தக் கார்ப்பரேஷனைக் கலைக்கலாம் என்று கூறுவதன் நோக்கம் என்ன? அது இந்த நோக்கத்தைத் தவிர வேறு என்ன இருக்க முடியும்? நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், நல்ல ஜனநாயக முறையிலே ஆட்சியை நடத்துகிறீர்களா? அல்லது சர்வாதிகார முறையிலே நகரசபைகளிலே எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சிதான் இருக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறீர்களா? ஜனநாயக முறைப்பட்டதான் தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. மக்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியாதா? ஏற்கனவே முதலமைச்சராக இருந்தவர் சென்னை கார்ப்பரேஷனில் ஐந்து, ஆறு பேர்கள் கூட திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வா முடியாது என்று கூறியது எங்களுக்குத் தெரியாதா? எல்லா மந்திரிகளும் எப்படியெப்படிப் பேசினார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியாதா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் கார்ப்பரேஷனிலிட்டே விரட்டியுட்ப்பது என்றெல்லாம் பேசியது எங்களுக்குத் தெரியாதா? இப்பொழுது இந்த இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட தீர்மானத்தை வைத்தாகிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வைத்திருக்கிற கார்ப்பரேஷனைக் கலைக்க வேண்டுமென்று முயற்சிகள் செய்வது எங்களுக்குத் தெரியாதா? இந்தச் சட்டம் எதற்காகக் கொண்டு வருகிறார்கள்? ஜனநாயகத்தைக் குழியிலே புதைக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிற இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்கள் இதனால் ஏற்படக்கூடிய பெரிய களங்கத்தை தவிர்க்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. மாதவன் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். If in their opinion என்று போட்டிருப்பது பற்றி. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பெரும்பான்மையோராக இருக்கின்ற கார்ப்பரேஷனை, அவர்கள் எதையாவது சரியாகச் செய்யவில்லை, அல்லது ஏதாவது செய்யத் தவறிவிட்டார்கள், அல்லது அதிகப்பிரசங்கித்தனமாக ஏதோ செய்துவிட்டார்கள் என்று கூறி கலைக்கவேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். எனக்குத் தெரியாதா? திரு. சத்தியமூர்த்தி மேயராக இருந்த காலத்தில், வெள்ளைக்காரன் ஆண்ட நேரத்தில் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவாகக் கார்ப்பரேஷனில் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லையா? அந்த வெள்ளைக்காரனுக்கு இல்லாத புதுமை இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்ன வந்து விட்டது? இந்தியைப் பற்றி நாங்கள் போட்ட ஒரே ஒரு தீர்மானத்திற்காகவா இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும்? அரசாங்கத்திற்கு தற்போது வேறு அதிகாரம் ஒன்றும் இல்லையா? மாநகராட்சி மன்றம் எந்தத் தீர்மானத்தைப் போட்டாலும் அதை ரத்து செய்யும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. பிறகு

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[4th August 1965]

எதற்காக மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைப்பதற்கான அதிகாரத் தைக் கோருகிறார்கள்? முதலமைச்சர் அவர்களுடைய திருத்தத்தின் மூலம் அவர்களுடைய உள்நோக்கு இன்றையதினம் வெளிப்படையாகத் தெரிந்து விட்டது. கிராமப் புறங்களில் 'அரசாங்கத்துக் கோழி முட்டை அம்பியை உடைக்கும்' என்று சொல்வார்கள். ஆனால் கோழிமுட்டைதான் உடையும் என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். இப்படி ஏதாவது தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் கலைத்து விடுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஜனநாயகத்தைக் குழி தோண்டிப் புதைக்கும் செயலிலே ஏன் முதலமைச்சர் அவர்கள் இறங்கவேண்டும்? இந்தக் களங்கத்தை அவர் எதற்காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்? கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய காலத்திலே இத்தகைய செயல்களிலே ஈடுபடக் கூடாது என்றுதான் பணியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்தெந்தக் காலங்களிலே இந்தக் கார்ப்பரேஷன் அதிகப் பிரசங்கித்தனமாக நடந்து கொண்டது? எந்தெந்த இடங்களிலே அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்கள்? அதை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, நாங்கள் இவ்வளவெல்லாம் சொல்லியும் கேட்காமல் செய்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைப்பதற்கான அதிகாரத்தைக் கேட்கலாம். ஆனால் அதைச் சொல்லவில்லை. பிறகு எதற்காக இந்த அதிகாரம்? இந்த அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே இத்தகைய திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய ஆட்சி இருக்கின்ற நேரத்திலே எந்த எதிர்க்கட்சியும் உள்ளாட்சி மன்றங் களையோ, மற்ற மன்றங்களையோ பிடிக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத் திலேதான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது ஜனநாயகத்தைப் புதைப்பதற்குத் தோண்டப்பட்ட குழி என்றுதான் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆனால், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் மிகச் சாதாரியமாகப் பதில் சொல்லக்கூடும். 'சட்டசபையைக் கலைக்க கவர்னருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைக்க சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருந்தால் துஷ்பிரயோகமா செய்து விடுவோம்' என்று வியாக்கியானம் செய்வார்கள். ஒரு டாக்டரிடத்திலே நோயாளியைக் கொண்டு செல்கிறோம். கட்டியை அறுக்க ஆப்பரேஷன் செய்ய வேண்டும். அந்த டாக்டர் ஆப்பரேஷன் செய்வதற்கு முன்னால் 'டெத் வாரண்டில் கையெழுத்துப் போடுங்கள்', செத்துப்போனால் மற்றவர்கள் யாரும் வழக்குத் தொடரக் கூடாது' என்று கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக்கச் சொன்னால் அந்த டாக்டரை எப்படி டாக்டர் என்று சொல்வது? கற்றுக்குட்டி டாக்டர் என்று தான் சொல்ல முடியும். அதைப் போல்தான் அரசாங்கம் கோருகின்ற சட்டத் திருத்தமும் அமைந்திருக்கிறது. அரசாங்கம் அவர்களுடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்காக, தங்களுடைய திறமைக் குறைவைச் சரிப்படுத்துவதற்காக இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று குற்றம்

4th August 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

சாட்ட விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்தமானது ஜனநாயகத்தைப் படுகுழியில் தள்ளும் நிலையில் அமைந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் இந்த நாட்டுக்குத் தேவையில்லையென்று ஒரு தடவை அல்ல, இரண்டு தடவை தலைநகர மக்கள் திரிப்பளித்திருக்கிறார்கள். இது பிடிக்கவில்லையென்றால், அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள் என்றால் அதற்காக மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைக்க வேண்டுமா? நாங்கள் அதிகாரிகளை மாற்று வதைப் பற்றி எந்த விதமான குறைபாடும் சொல்லவில்லை. இந்த மன்றத்திலேதான் காங்கிரஸ் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று ஒருவருக்கொருவர் வாதம் பேசிக்கொள்ளலாம். கார்ப்பரேஷனைப் பொறுத்தவரை அது கிடையாது. எல்லாம் சகஜமாக நடைபெறு கிறது. அதை மூடி மறைக்க நான் விரும்பவில்லை. அந்த அதிகாரத்தை அரசாங்கம் கேட்பது பற்றி நாங்கள் கவலைப்பட வில்லை. எதற்காக 'கலைக்க வேண்டும்' என்ற அதிகாரத்தை அரசாங்கம் கேட்கிறது என்பதைத்தான் அறிய விரும்புகிறேன். இதைத் தயவு செய்து பொதுமக்களுடைய விருப்பத்திற்கு விடுங்கள். இந்த நகர மக்கள் இந்த அதிகாரத்தை அரசாங்கத் திற்குக் கொடுக்கத்தான் வேண்டுமென்று கூறினால் அந்த அதிகாரத்தை வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இல்லை என்றால் செலக்ட் கமிட்டிக்காவது விடுங்கள் என்று சொல்லி இந்த மசோதாவை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள் கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மாநகராட்சி மன்ற திருத்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கின்ற இந்தச் சமயத்தில் எங்கள் கட்சித் தலைவர் தந்திருக்கின்ற திருத்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். இப்படி ஒரு மசோதா அவசர அவசரமாக இப்போது கொண்டு வரப்பட வேண்டுமா என்பது எல்லோராலும் எழுப்பப்பட்ட கேள்வியாகும். இதைச் சிந்தித்துப் பார்ப்பதும், சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒவ்வொருவருடைய கடமையும், பொறுப்புமாகும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இந்த நேரத்தில் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் நாட்டிலே ஒரு தவறான எண்ணத்தைப் பரப்ப இது வழி கோலுமே தவிர, இதனால் வேறு நல்ல காரியம் எதுவும் நடக்கும் என்று நினைக்க இடம் இல்லை.

கடந்த எட்டு ஆண்டு காலமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநகராட்சி மன்றப் பொறுப்பிலே இருந்து வருகிறது. திடீரென்று மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைக்கும் அதிகாரத்தை அரசாங்கம் கோருவது அதற்கு மாநகராட்சி மன்றத்தினுடைய எற்பட்டிருக்கிற வெறுப்பைத்தான் காட்டுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[4th August 1965]

மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கைப்பற்றி இருக்கலாம். நானைய தினம் காங்கிரஸ் கட்சி மீண்டும் அதைக் கைப்பற்றலாம். வேறு ஒரு கட்சி வந்தாலும் வரலாம். அந்த நிலையிலே இந்த மாதிரி ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவது மாநகராட்சியின் புனிதத் தன்மையையே கெடுத்து விடுகிறது. ஆகவே, இது எந்த வகையிலும் சிறந்ததாக இருக்காது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 1960-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன்—மாநகராட்சித் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்காக அதை அப்போது பொறுக்குக் குழுவுக்கு விட்டார்கள். அந்தக் குழுவிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நானும் உறுப்பினராகப் பணியாற்றினேன். அதிலே கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும் உறுப்பினராக இருந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்போது அதைப் பற்றி விவாதிக்கிறபோது இப்படி ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வரலாமா என்ற கேள்வி வந்தபோது, 'தேவை இல்லை' என்று அப்போது பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படி இருக்கையில் இப்போது திடீரென்று அப்படி ஒரு திருத்தத்தை அந்தச் சட்டத்திலே கொண்டு வந்து திணிப்பானேன்? நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியில் இப்படி ஒரு சட்டம் இருக்கிறது, எனவே சென்னையிலும் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். டெல்லியிலே ஒரு சட்டம் இருக்கலாம், அது சென்னைக்கும் வரவேண்டுமென்று சொல்வது எந்த வகையிலே பொருத்தமானதாக இருக்கும்? நான் இரண்டு காரணங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்காருடைய நேரடிப் பொறுப்பில் இருக்கக் கூடிய மாநகராட்சி டெல்லி மாநகராட்சி ஒன்றுதான். இரண்டாவது, வேறு எந்த மாநகராட்சி சம்பந்தமாகவும் இத்தகைய சட்டம் இருப்பதாக எனக்குப் புலப்படவில்லை, தெரியவில்லை. டெல்லியில் இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது, எனவே, சென்னைக்கும் கொண்டு வரப்பட வேண்டுமென்று சொல்வதிலே எவ்வளவு பொருத்தம் இருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அப்படியானால் டெல்லியில் இருக்கக்கூடிய மற்றச் சட்டங்களை எல்லாம் சென்னையிலும் கொண்டு வரக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயார்தானா? டெல்லியில் கள் குடிக்கலாம், சாராயம் குடிக்கலாம் என்று இருக்கின்ற சட்டத்தை நம்முடைய சென்னை நகருக்கும் கொண்டு வந்து வைத்துக் கொள்வார்களா? பம்பாயிலும், கல்கத்தாவிலும் விபசாரம் செய்கிறவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கின்ற சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தைச் சென்னைக்கும் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கூறுகிறார்களா? ஆகவே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுவது பொருத்தமற்றதாக இருக்கிறது. எந்த வகையிலும் அது பொருத்தமல்ல. இந்த மாதிரி மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைக்கக் கூடிய அளவுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுக்கும் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவது மாநகராட்சியின் புனிதத் தன்மையைக் கெடுக்கிறது. அது மாநகராட்சியை அவமதிக்கின்ற நிலைதான் என்று இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

4th August 1965] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். மாநகராட்சி மன்ற ஊழியர்களை நியமிக்கும் முழு அதிகாரத்தையும் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்கிறது. பானல் அமைத்து அப்பாயின்ட்மென்ட் கமிட்டி மூலம் ஊழியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையைக் கூடப் பிடுங்கிக்கொண்டு, 'நான் சொல்லுகின்றவர்களைத்தான் அங்கே வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் ; அவர்கள்தான் அங்கே பணியாற்ற வேண்டும்' என்று கூறுகின்றார்கள். உள்ளபடியே இது கழுத்தை நெறிப்பதைப் போன்றதாகும். மாநகராட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகின்ற இந்த நேரத்தில், அந்த வகையிலே நகராட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்டிலும், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் மாநாட்டிலும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி வருகின்ற நேரத்தில் இவ்வாறு அதிகாரத்தைப் பிடுங்கிக் கொள்வது எந்த வகையில் நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்கு இருந்த அதிகாரத்தை இப்போதுதான் சமீபத்தில் பறித்தார்கள். ஆசிரியர்களை மாற்றுக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பறித்தார்கள். அதிகாரத்தை அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்ற இந்தச் சமயத்தில் இவ்வாறு ஒவ்வொரு அதிகாரமாகப் பறித்துக் கொண்டிருப்பது ஜனநாயகத்தைக் கேலிக்கூத்தாகக் கருதுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல முடியும். உள்ளபடியே சர்வாதிகாரத்தின் சாயல் நுழைகிறது என்பது இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் தெளிவாகத் தெரிந்து விட்டது. இது உள்ளபடியே ஜனநாயகத்தை அவமதிப்பது என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இந்த அவமானமான சட்டத்தைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அருள்கர்ந்து வாபஸ்பெறவேண்டும். எங்கள் கட்சித் தலைவர் இதைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தையாவது ஏற்று பொறுக்குக் குழுவிலே ஆலோசித்து, விவாதித்து இருக்கின்ற சாதக பாதகங்களை விளக்கிச் சொல்லி பின்னால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம். இதை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு முக்கிய காரணம் ஒன்றும் இல்லை. இதை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால், உடனடியாக மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைக்க வேண்டுமென்ற கெட்ட எண்ணத்தான் இருக்க முடியும். அப்படி இருக்குமென்று நினைக்கவில்லை. அப்படி இருக்க இதை அவசர அவசரமாக நிறைவேற்ற வேண்டாம். இதைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த கார்ப்பரேஷன் மசோதாவை நான் மனமார் ஆதரிக்கிறேன். ஜனநாயகம் பற்றி இந்த மன்றத்தில் அடிக்கடி வாதங்கள் வருகின்றன. ஜனநாயக நாட்டிலே கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கோ, சிறிய நகரங்களில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கோ,

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

[4th August 1965]

சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கோ தனித்தனியாக ஒரு அதிகாரம் இருப்பது என்றால் அது ஜனநாயக நாடு அல்ல. 1920-ம் வருடத்திய சட்டத்திலேயே நகரசபைகளை கலைப்பதற்கும், சூப்பர்ஸீட் செய்வதற்கும் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய நகரமாக சென்னைமா நகரம் ஏற்பட்ட பிறகு கார்ப்பரேஷனாக மாறியிருக்கிறது. இதை ஒரு பெரிய நகரசபை என்றுதான் நாம் வைத்துக் கொள்ள முடியும். நகரசபைகளுக்கு கொடுத்திருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களை விட அதிக அதிகாரங்கள் கார்ப்பரேஷனுக்கு என்ன தேவை என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். நகரசபைகளிலேயே இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கட்சிக் காரர்கள் சில நகரசபைகளில் இருக்கிறார்கள். அவற்றைக் கலைப்பது பற்றி ஆட்சேபிக்காதவர்கள் ஏன் சென்னை மாநகரசபையை மட்டும் கலைப்பதற்கு சட்டம் கொண்டு வரக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள்? அதைக் கலைப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை சர்க்காருக்கு வழங்கியிருக்கிறோம் என்று இதைக் கொண்டு வந்ததில் இருந்து இவர்கள் ஏதோ அலறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மனதிலே ஏதோ இருக்கிறது. குற்றம் உள்ள நெஞ்சு குறு குறுக்கும் என்று சொல்வார்கள். கார்ப்பரேஷனில் குற்றம் இருக்கிறதோ என்று இப்போது பேசுவதில் இருந்து மக்களுக்கு புரிந்து விட்டது. ஏதோ குற்றம் இருக்கிறது. சர்க்கார் திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று வரும்போது ஏன் அவர்கள் அலறுகிறார்கள்? குற்றம் இல்லை என்றால் எந்தச் சட்டம் வந்தால் என்ன? நாம் தவறு செய்யவில்லை என்றால் இந்தச் சட்டம் வந்தால் நம்மை என்ன செய்யப்போகிறது? கார்ப்பரேஷனை எப்போது கலைப்பார்கள்? அதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஜனநாயக ஆட்சியைத்தான் இன்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நடத்துகிறார்களா அல்லது சர்வாதிகாரம் நடத்துகிறார்களா என்று வாதத்திற்காக பேசி விடலாம். திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அடிக்கடி இப்படி சொல்வதுண்டு. ஜனநாயக ஆட்சியை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நடத்தவில்லை என்று சொன்னால் கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி போன்றவர்கள் இங்கு வந்து உட்கார்ந்திருக்க முடியுமா? ஜனநாயக ஆட்சி நடப்பதினால்தான் அவர்கள் இங்கு வந்து உட்கார முடிகிறது. ஜனநாயகம் இல்லாது சர்வாதிகாரம் இருந்தால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தையே கலைத்து “நானே பார்த்துக் கொள்கிறேன்” என்று சொல்லி விடலாம். அது சர்வாதிகார ஆட்சி. இது தெரிந்தம்கூட சட்ட மன்றத்தில் இப்படிப் பேசுவது அவ்வளவு உசிதமல்ல, என்ன குடி முழுகிவிட்டது இதில்? இதில் கேட்டிருப்பது என்ன? ஏதாவது ஒரு தவறு நேர்ந்து விட்டது ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் என்றால் நகரசபைகளைக் கலைப்பதற்குள்ள அதிகாரம் போன்று கார்ப்பரேஷனைக் கலைக்கவும் அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு என்பதுதான். எந்த நிலையிலும் கலைக்க முடியாது என்ற நிலையில் சர்க்கார் இருக்கக்கூடாது. இவ்வளவு வருடங்களாகவே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வராதது தவறு என்று நினைக்கிறேன்.

4th August 1965]

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

முதலிலேயே வந்திருக்க வேண்டிய சட்டம் இது. இச்சட்டம் காலம் கடந்து வந்திருக்கிறது. இதில் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான விஷயம் சில அதிகாரிகளை நியமிப்பதில் பானல் ஆஃப் நேம்ஸ் அனுப்பி விடுகிறோம். அதை அங்குள்ளவர்கள் கவுன்சிலில், அல்லது கமிட்டியில் வைத்து பொறுக்கி எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. அது நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதது. எல்லா துறைகளிலும் உத்தியோகங்களை சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் கொடுக்க வேண்டுமென்று மக்கள் விரும்புகிறார்கள். எதற்காக அப்படி விரும்புகிறார்கள்? ஒரு ஸ்தாபனத்தில் உள்ளவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு உத்தியோகங்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் பொது மக்கள் சொல்கிறார்கள், சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் கொடுப்பது நல்லதென்று, சர்வீஸ் கமிஷனை கன்சல்ட் செய்து அப்பாயின்ட்மென்ட்ஸ் கொடுக்கலாம் என்று மக்கள் சொல்வதைக் கண்டு ஏன் பயப்படுகிறார்கள்? இவர்கள் கார்ப்பரேஷனில் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு, உத்தியோகங்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த நிலையில் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் கொடுக்கலாம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து விட்டார்களே என்ற பயமே தவிர வேறு என்ன காரணம்? இதிலிருந்து அரசியல் யாரிடம் இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். எங்கலிடம் அரசியல் இருக்கிறதா, அல்லது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கார்ப்பரேஷனில் அரசியலை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை சிந்திக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோமே அல்லது வேறு ஒன்றுமில்லை. கார்ப்பரேஷனை ரூப்பர்ஸீட் செய்து விடலாம் அல்லது டிஸாலவ் செய்து விடலாம் என்று ஏன் இரண்டையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ரூப்பர்ஸீட் செய்தால் ஒரு வருடம், இரண்டு வருடங்கள், மூன்று வருடங்கள் வரை வைத்திருந்து பிறகு தேர்தல் நடத்தி அதன்மூலம் மெம்பர்களை தேர்ந்து எடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. பொதுத் தேர்தல் வரும்போது கார்ப்பரேஷனில் ஏதாவது ஒரு தவறு ஏற்பட்டால், உடனடியாக கலைத்து விட்டால் பாதகம் ஏற்படுமே என்று ரூப்பர்ஸீட் செய்து ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் வைத்து மூன்று ஆண்டுகள் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள், பிறகு தேர்தல் நடத்தலாம் என்பதற்கான வசதியை ஏற்படுத்த இந்த இரண்டு திருத்தங்களும் வேண்டுமென்று, அந்த அதிகாரத்தை சர்க்காருக்கு கொடுத்திருக்கிறோமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை ஏன் இதைக் கண்டு பயப்படுகிறார்கள்? திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இதை ஆதரிப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். அவர்கள் ஒரு கோணத்திலிருந்து இதை எதிர்த்து பேசினார்கள். அவர்கள் கோளாவிலிருந்து இப்படி திரும்பி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இவர்கள் ரிப்பன் மானிகை யிலிருந்து திரும்பி இங்கு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற மாதிரி அவர்கள் கோளாவிலிருந்து பார்க்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷனை கலைக்கும் அதிகாரத்தை ஆதரித்து விட்டால் கோளாவில் அப்படி கலைக்க ஐனாதிபதிக்கு அதிகாரம் கொடுத்தது தவறு என்று கிளர்ச்சி செய்ய முடியாமல் போய்விடுமே. பிள்ளையையும் கிள்ளி விட்டு தொட்டிலையும் ஆட்டி விடுகிறார்கள். சட்டம் நல்லது என்று சொல்

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [4th August 1965]

கிருட்கள். ஆனால், கலைப்பதற்கு அதிகாரம் கொடுத்திருப்பது தப்பு என்று சொல்கிருட்கள். அவர்களது நோக்கத்தில் கேரளா அரசியல் புகுத்து விட்டது, கேரளாவில் செய்தது தவறு என்று வாதம் செய்து கொண்டு இருக்கும்போது இங்கு கார்ப்பரேஷனைக் கலைக்க சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுப்பது சரி என்று சொல்லிவிட்டால் அங்குள்ளவர்கள் கேட்பார்களே என்று அந்தக் கோணத்திலிருந்து பார்க்கிருட்கள். தி.மு.க. நண்பர்கள் ரிப்பன் கட்டடத்தில் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் காரணத்தினால் இங்கு அரசியல் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர கார்ப்பரேஷனை கலைப்பதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லவேண்டுமே தவிர இதைப் பார்த்து பயந்து கொண்டிருக்கும் அளவில் இருப்பது என்ன விசித்திரம் என்பது எனக்கு புரியவில்லை. இதைப் பார்க்கும்போது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நாளை மறுநாளே அதைக் கலைந்து விடுவார்களோ, இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்லாது பாரத நாட்டிலே காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது, எங்களுக்கு மருந்துக்கு ஒன்று என்று என்று இந்த கார்ப்பரேஷன் மட்டும்தான் இருக்கிறது, மருந்துக்கு ஒன்றாக இருக்கும் இந்த கார்ப்பரேஷனை எங்கே பிடுங்கிக் கொள்வார்களோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. பயப்பட வேண்டாம். நாங்கள் அப்படி ஒன்றும் பிடுங்கப் போவதில்லை. தேர்தலில் நேரடியாக உங்களைப் பார்த்துக் கொள்வோம். தவறு நடந்தால் யாராக இருந்தாலும் சரி கார்ப்பரேஷனாக இருந்தாலும் சரி அல்லது நகரசபையாக இருந்தாலும் சரி மக்களுக்கு தவறு செய்யும் அளவில் ஏதாவது வந்தால் அதைக் கலைப்பது முக்கியமானது என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படி அதை கலைக்கக் கூடாது, நாங்கள் என்ன தீர்மானங்கள் போட்டாலும் போடலாம், எதைச் செய்தாலும் செய்து கொள்ளலாம், அதைப்பற்றி நீங்கள் யாரும் தலையிடக் கூடாது என்பது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல. ஒரு சட்ட மன்றத்தையே கலைப்பதற்கு ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் வழங்கியிருக்கும்போது படிப்படியாக பஞ்சாயத்தைக் கலைக்க சர்க்காருக்கு அதிகாரம், நகரசபைகளைக் கலைக்க சர்க்காருக்கு அதிகாரம், கார்ப்பரேஷனைக் கலைப்பதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரம், இந்த மன்றத்தைக் கலைக்க ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் என்ற முறையில் ஜனநாயக அரசியல் இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒரு காரணத்திற்காகவும் இல்லை என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இந்த ஒரு சிறிய திருத்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி அதிலும் ஒரு காலதாமதத்தை ஏற்படுத்துவது அவ்வளவு உசிதமல்ல. மக்களுடைய பார்வைக்கு அனுப்புவதும் அவ்வளவு உசிதமல்ல. மக்களுக்கு பாதகம் செய்யும் அளவில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவில்லை. ஆகவே, இது பற்றி கருத்து வேறுபாடுகள் மக்களிடையே இருக்காது என்று சொல்லிக் கொண்டு இதை உடனடியாக நிறைவேற்றுவது நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஒரு நல்ல சட்டத்தை— அவ்வளவு காலத்திற்கு பிறகாவது இந்த சட்டம் அவசியம் என்று

4th August 1965] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

கருதி—முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பதால் அவர்களைப் பாராட்டி என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற சென்னை மாநகராட்சி திருத்த மசோதா மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்த ஒன்று. நான் இதுவரையிலும் எதிர்க்கட்சி நண்பர்களுடைய பேச்சுக்களை எல்லாம் மிகவும் உன்னிப்பாக கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். எங்கள் கட்சியிலிருந்து எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் அவர்கள், அதற்குரிய விளக்கத்தை எல்லோருக்கும் புரியும்படியாக விளக்கிவிட்டார். நானும் துருவித் துருவிப் பார்த்தேன். இது சாதாரணமான நடைமுறை சட்டம். இவ்வளவு கோப தாபம் கொள்வதற்கு என்ன காரணம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மதுரை போன்ற நகரங்கள் 5 லட்சம் ஐனத்தொகை கொண்டதாக இருக்கிறது, மதுரை, திருச்சி, கோவை இந்த நகரங்களுக்கெல்லாம் இந்த மாதிரியான சட்டம் பொருந்தும்படியாக இருக்கின்ற நேரத்தில் சில லட்சக்கணக்கான மக்கள் அதிகமாக வாழக்கூடிய இந்த மாநகரத்திற்கும் பொருந்தும்படியாகக் கொண்டு வருவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? இது சாதாரணமான நடைமுறை சட்டம். ஏற்கனவே சில வருஷங்களுக்கு முன்பு அதாவது 1958-வது வருடம் பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இவைகளுக்கெல்லாம் திருத்தங்களைக்கொண்டு வந்து, திருத்தியமைத்த போது இதையும் அப்போதே முறையாக திருத்தி அமைத்திருக்க வேண்டியது. அப்படி செய்ததான் நியாயமும் கூட. அவசியம்கூட வேண்டியது; அப்படி செய்திருக்கவேண்டியதுதான் நியாயமும் கூட. அப்போது விடப்பட்ட விஷயத்தைத்தான் இப்போது நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால், இப்போது இருக்கிற கார்ப்ப ரேஷனை கலைப்பது போன்ற ஓர் உணர்ச்சி எதிர்க்கட்சி நண்பர்களின் வாதத்தில் தென்பட்டது. கலைப்பதற்கு வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்து விட்டது இப்போது? சட்டபூர்வமாக மாநகராட்சி கள் நடக்கின்றனவா, அவ்விதம் சட்டபூர்வமாக காரியங்களை நடத்தவில்லையானால், அதில் ஏதேனும் தவறுகள் செய்வார்கள் என்றால், அந்தக் காரியங்களை எடுத்து நடத்துவதற்கு சக்தியற்றிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது என்பதை உணருகிற பொழுதும், தொடர்ந்து தவறு நடந்து கொண்டிருக்கிற பொழுதும், கலைக்கப் படவேண்டும் என்று உணருகிற பொழுதும், அதற்குத் தகுந்த சந்தர்ப்பம் கொடுத்து கலைப்பதற்குரிய அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்றுதான் இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதி காரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வது யார்? மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அடங்கியிருக்கின்ற சபை, பதினேழு லட்சம் மக்கள் இருக்கின்ற ஓரிடத்தில் தொடர்ந்து தவறுகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று வரும் நேரத்தில், அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிற பொழுது, அதைத் தட்டிக் கேட்பதற்கு ஒரு அதிகாரம் ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கு இருக்க வேண்டாமா? அதை பூர்த்திசெய்யக் கூடிய வகையில்தான் இருக்கிறது இந்தச் சட்டம். இந்த மசோதா

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [4th August 1965]

வருகின்ற நேரத்தில் வேறு சில நல்ல அம்சங்களும் இதில் இருக்கின்றன. சென்னை கடற்கரை காற்றையும், அதே நேரத்தில் கூவும் நதியின் தூர்நாற்றத்தையும் தினசரி அனுபவித்துக்கொண்டு, இது தான் தங்களுடைய வாழ்க்கையின் கதி என்றிருக்கும் ஆயிரம் ஆயிரம் ஊழியர்களுக்கு, வெளியில் சென்று பணிபுரிவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் அளிப்பதற்கும் இதில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் பரிபூரணமாக அத்தனை பேர்களையும் இதில் சேர்த்துவிடவில்லை. ஒன்றாவது கிரேட் என்றிருப்பவர்களை மட்டும் நியமனம் செய்கின்ற அதிகாரத்தை அரசாங்கம் வைத்துக் கொண்டு கவுன்சிலுக்கும் சில அதிகாரங்களைக் கொடுத்து, சில அதிகாரங்களை சர்வீஸ் கமிஷனுக்கும் கொடுக்கின்ற சில வசதிகள் இதில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

சென்னை மாநகரத்தில் ஒரு ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்றால், அதில் இங்கு இருக்கிற 17 அல்லது 20 லட்சம் மக்களுக்கு மட்டும் பொறுப்பு, இருக்கிறது என்பதில்லை. இங்கு நடக்கக்கூடிய ஆட்சியின் நல புலன்களில் வெளியிலுள்ளவர்களுக்கும் விசேஷ சம்பந்தம் உண்டு. இந்த தேசத்தில் இருக்கின்ற அத்தனை மக்களுக்கும் சம்பந்தம் உண்டு. இந்த தலைநகருக்குப் பிற தேசத்தவர்கள் பலர், அதிபர்கள் பலர் வருகிறார்கள். வெளிநாட்டவரை 'வா' என்று வரவேற்று இந்த நாட்டினுடைய சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுகிற பொறுப்பு இன்றுள்ள கார்ப்பரேஷனுக்கு இருக்கிறது. அந்த விதத்தில் இந்த நாட்டின் மக்கள் அனைவருக்கும் இதில் பொறுப்பு இருக்கிறது. நாட்டின் பந்தோபஸ்து உணர்ச்சிக்கும் இந்தச் சட்டம் அவசியம் என்று தோன்றுகிறது. நமது தேசத்தைச் சுற்றிலும் பல்வேறு சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டிருப்பதை நினைத்துப்பார்த்தால்கூட, பந்தோபஸ்தை கருதி, மாநில ஆட்சியும் அதற்கு தகுந்தவாறு முன்னாக்கிரதையாக பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகிறது.

மேலும், கலைக்கப்படுகிற இடைக்காலத்தில் வீட்டுவாரி போன்ற வற்றில் வருகின்ற அப்பீல் போன்றவைகளை விசாரிப்பதற்கு குழுக்கள் அமைக்கலாம் என்றிருப்பது சரியான அமைப்பு என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவ்விதம் பலவிதமான கருத்துக்களை ஒருங்கே சேர்த்து அடக்கி, மிகவும் ஐக்கிரதையாகவும், நிதானமாகவும், யோசித்துக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்த மசோதா நல்லதொரு மசோதா. இதை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும்—முன்பே கொண்டு வந்திருக்கக்கூடியது, இன்றாவது வருகிறதே என்பதில் சந்தோஷம்—இதை நிறைவேற்ற வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று கூறி என்வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தகுதிமிக்க சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கத்தினரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மசோதாவை பொதுமக்கள் ஆய்வுக்கு விடவேண்டும் என்ற எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முற்படுகிறேன். பொது

4th August 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

லாக நாட்டில் சட்டம் இயற்றப்படுகிற நேரத்தில் இயற்றப்படுகிற சட்டத்தினால் மக்களுக்கு பலன் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அந்த முறையில் இந்த மசோதாவைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் இது அவசியமில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். சட்டத்தை இயற்றுகின்ற நாம் நாளை மாறலாம், மாற்றப்படலாம். ஆனால் நிறைவேற்றப்படுகின்ற சட்டம் நிலைத்து நிற்கும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், மாற்றுவதற்குரிய வகையில் சட்டங்கள் இருக்குமானால் அதை அமலாக்குவதற்கும், வேண்டுமென்றால் அதை நிராகரிப்பதற்கும் நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற சட்டத்தைப்பற்றி ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மாநகராட்சியில் இருக்கிற ஆட்சிப் பொறுப்பு போய் விடுமோ என்கின்ற பயம் எங்களுக்கு இருப்பதாக திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் இந்த மசோதாவைப்பற்றி பலர் பேசிக்கொண்டிருப்பதை கேள்விப்பட்டேன். மாநகராட்சியை ஒரு முறை அல்ல, இரண்டு முறை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இருந்த பிறகும், வருகின்ற தேர்தலில் மாநகராட்சி மன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒரு ஸீட் கூட கிடையாது என்று ஆரூடம் தெரிந்தவர் போன்று, அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் சொன்ன பிறகும், இவர்கள் கைப்பற்றிவிட்டார்கள் என்பதை அறிந்த பிறகு, இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைச் செய்துவிட்டால் கலைத்து விடலாம் என்று நினைத்துத்தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை ஆட்சியாளர்கள் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று மக்கள் பேசிக் கொண்டிருப்பதை நான் காதாரக் கேட்டேன். நாங்கள் ஏதோ பயந்து கொண்டிருக்கிறோம், அதனால் தான் இதை எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்வதைக் கேட்டவுடன் எனக்கு சிரிப்புத்தான் வந்தது. நிச்சயமாக எங்களுக்குப் பயமே இல்லை. “மூட்டைக்கு பயந்து விட்டைக் கொளுத்தினான்” என்று சொல்வது போல் இந்த சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்டத்தைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் நிச்சயமாக எங்களுக்காகவே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற சட்டம் என்றே நான் நினைக்கிறேன். ஜனநாயகம் பேசுகின்ற நமது சர்க்கார், சோஷலிச ஜனநாயகம் பேசுகின்ற நமது சர்க்கார் அடிக்கடி இந்த மன்றத்தில் எத்தனையோ சட்டங்களை மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நாட்டில் ஏற்படுகின்ற நிலைமைகளுக்குத் தகுந்தவாறு சட்டத்தை மாற்றிக்கொள்வதில் எந்தவிதமான தப்பும் இல்லை. அதை செய்கிறதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. விவசாயப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால், இதற்கான சட்டத்தை திருத்தவேண்டும் என்று பல முறை இதே சட்டமன்றத்தில் கேட்டும் கூட, இதற்கான காரணங்களை எல்லாம் விளக்கியும் கூட, கலெக்டர் சிபார்சு செய்தும் கூட, சட்டத்தை திருத்த மறுக்கிறது இந்த சர்க்கார். இதன் காரணமாக லால்குடி வட்டத்தில் இன்றையதினம் 500-க்கும் மேற்பட்ட விவசாய குடும்பங்கள்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [4th August 1965]

பங்கள் வெளியேற்றப்பட்டு இன்று நடுத்தெருவில் நிற்கின்ற நிலைமையை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு சட்டத்தை மாற்றவேண்டும் என்று சொன்ன போதெல்லாம் அதில் எந்த விதமான கவனமும் செலுத்தாமல், இன்றைக்கு சென்னை மாநகராட்சி அமைப்பை கலைப்பதற்கு அதிகாரம் வேண்டுமென்பதற்கான சட்டத்தை மிக அவசரமாக கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட அதிகாரம் வேண்டுமென்பதற்கு அவசர அவசரமாக சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறதே தவிர, மக்களுடைய அன்றாடப் பிரச்சனைகளுக்கு சில சட்டங்களை திருத்தவேண்டும் என்று சொன்னால் அதை நிறைவேற்றுவதாகக் காணோம். இப்போது வருகின்ற சட்டங்கள் மூலம் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இருக்கின்ற ஸ்தாபனங்களில், இருக்கின்ற அதிகாரங்கள் ஒவ்வொன்றையும் அரசாங்கம் பறித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால் இந்த நாட்டுக்கு ஜனநாயக சோஷலிசம் பேசுவது பொருத்தம்தான் என்று நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. 'காமராஜ் ஜனநாயக சோஷலிசம்' இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்றிருக்கிறதோ என்னமோ தெரியவில்லை. நகராட்சிகளில் சில காரியங்களைச் செய்ய தவறி விட்டார்கள் என்ற காரணத்தைக் காட்டி அதைக் கலைப்பதற்கு அதிகாரங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள இப்போது சட்டம் கொண்டு வருகிறார்கள். முன்பே இதுபோன்ற பல சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்த ஆட்சியைப்போன்று—அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் முறை போன்றுதான்—மீண்டும் வரப்போகிறதோ என்று நான் நினைக்கிறேன். சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாம் இயற்றுகின்ற சட்டங்கள் பல கொர்ட்டிங்குச் செல்லும்போது அதில் பல குறைகளை சொல்லுகிறார்கள். பல சட்டங்கள் தோற்று விடுகின்றன. அதன் பின்னால் தான் திருத்தம் கொண்டுவருகிறோம் ஒழிய சட்டம் என்று சொன்னால் அதற்கு எந்தவிதமான மரியாதையும் கொடுப்பதில்லை என்று தான் நான் சொல்வேன். முன்பு இருக்கின்ற சட்டத்திலேயே பலவிதமான அதிகாரங்கள் அரசாங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. நகராட்சி மன்றங்கள் அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெறாமல் பல காரியங்களை பல இடங்களில் செய்து வருகின்றன. ஆனால் அதற்கு அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கையும் இடத்திற்கு இடம் மாறுபடுகிறது. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தளவில் மாநகராட்சி மன்றம் தீர்மானத்தை சர்க்காருக்கு அனுப்பி அனுமதி பெறாமலேயே காமராஜ் பிறந்த நாள் வீகேவு ஒன்று கட்டுவதற்கு முனைந்தார்கள். அன்றாடத் தேவைகளான குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்காமல், கக்கூஸ் வசதி செய்து கொடுக்காமல் இருந்து விட்டு காமராஜ் பிறந்த நாள் வீகேவு ஒன்றுக்கு ஏறத்தாழ 16,650 ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். உண்மையாக அதைக் கலைப்பதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால், திருநெல்வேலியில் எங்கள் கட்சித் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் படம்

4th August 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

நகராட்சி மன்றத்தில் திறந்து வைக்கப்பட்டது என்கிற ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி, அதை ஏன் கலைக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கத்திலிருந்து கேட்கிறார்களே தவிர, அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெறாமல், வளைவு கட்ட முன்வந்த திருச்சி நகரசபையை ஏன் கலைக்கக் கூடாது என்று கேட்க அரசாங்கம் முன்வரவில்லை. ஆனால், அமைச்சர் திறந்து வைக்க முன்வருகிறார். அப்படி கட்டப்பட்ட வளைவை திருச்சியில் கோர்ட்டார் தடை உத்தரவு பிறப்பித்து நிறுத்தி வைத்து இருக்கிறார்கள். அதை ஏன் முன் கூட்டியே அரசாங்கம் நிறுத்தவில்லை? இந்த மன்றத்தை ஏன் கலைக்கக் கூடாது என்று அவர்களிடம் காரணம் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம் எங்களைப் போன்ற, ஒரு சில பதவிகளில் இருக்கிறவர்களை ஒழித்துக் கட்டக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற கட்டமை தவிர, ஒரு ஜனநாயகச் சட்டம் அல்ல என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசியதை எல்லாம் **breaking a butterfly on a wheel** என்ற முறையில் அர்த்தமற்ற வாதங்கள் என்று சிக்கிரத்தில் காட்ட முடியும். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் “ஏன் இவ்வளவு விரைவாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்” என்று கேட்டார்கள். என்போன்ற மாவட்ட, முனிசிபாலிட்டியில் இருக்கிறவர்கள், ‘ஏன் காலம் கடந்து இது வந்திருக்கிறது; ஏன் காலாகாலத்தில் கொண்டுவரவில்லை’ என்று தான் கேட்க ஆசைப்படுகிறோம். முன்னாலேயே கொண்டுவர வேண்டியது, இப்போது காலம் கடந்து வருகிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன், ‘யாரையுமே கேட்காமல் கலைப்பது போல் இருக்கிறது’ என்று சொன்னார்கள். நோட்டீஸ் கொடுத்து, எக்ஸ்ப்ளனேஷன் கேட்டுத்தான் கலைக்க முடியுமே தவிர யாரையும் கேட்காமல் கலைக்க முடியாது. மேலும், கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள் ‘இது சென்னை மாநகராட்சிக்காக ஏற்பட்ட மசோதா’ என்று. இன்றைக்கு முனிசிபாலிட்டிகளைப் பொறுத்த வரையில் மெட்ராஸ் டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டிஸ் ஆக்ட் இருக்கிறது. சிட்டி கார்ப்பரேஷன் ஆக்ட் என்று இருக்கிறது. சென்னையில் கார்ப்பரேஷன் இருப்பதால் அது சென்னைக்கு அப்போது ஆகிறதே தவிர, சென்னைக்காக என்று ஏற்படுத்தப்பட்டதல்ல. சிறிது காலத்தில் மதுரைக்குக்கூட கார்ப்பரேஷன் வரலாம். அதே போன்று கோயம்புத்தூர் வரலாம். திருச்சி போன்ற நகரங்கள் வரலாம். சென்னைக்காகச் செய்யப்பட்டது என்று சொல்லுவது பொருந்தாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரமும் மற்றவர்களும், எல்லோரும் திடீரென்று விழித்துக்கொண்ட மாதிரி பேசினார்கள். இப்போது ஜனநாயகம் பறிபோகிற மாதிரி பேசினார்கள். டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டிஸ் ஆக்ட்டில் பல ப்ரொவிஷன்ஸ் இருக்கின்றன. ஜெனரல் ரெஸ்ட்ரிக்டிவ்ஸ் இருக்கின்றன “to enforce them to perform the duty” என்பதற்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டிஸ் ஆக்ட்டில் 39-வது செக்ஷன் இருக்கிறது. இதிலே

11-00
a.m.

[திரு. வை. சங்கரன்] [4th August 1965]

49-வது செக்ஷன் இருக்கிறது "power to cancel resolution" என்பதற்கு இங்கு 44-வது செக்ஷன் இருப்பதுபோல அதிலே 36-வது செக்ஷன் இருக்கிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டிஸ் ஆக்ட்டில் 41-வது செக்ஷன் ஒன்று கலைப்பதற்கு இருக்கிறது. அதற்கு அனலகஸாக சிடி முனிசிபல் சட்டத்திலும் ப்ரொவிஷன் செய்யவேண்டுமென்று தான் இப்போது வந்திருக்கிறது. இதுவரை ஒரு பாரபட்ச நிலை இருந்து வந்தது. இது வரையில் அரசாங்கம் இந்த நிலையை எப்படி விட்டு வைத்தது என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அந்த நிலை இப்போது சரி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல ஜனநாயக அடிப்படையில் செய்யப்பட்ட சட்டம். இது இல்லாவிட்டால் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு அநீதி செய்யப்பட்டதாகக் கருதவேண்டும். லோக்கல் பாடி என்றால் எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான ஜெனரல் பவர்ஸ், ட்யூட்டிஸ், லையபிலிட்டிஸ் எல்லாம் இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளில் பவர்ஸ், ரெஸ்ட்ரிக்டிவ்ஸ் எல்லாம் ஒரேமாதிரி இருந்து வந்து இருக்கிறது, இந்த ஒரு ப்ரொவிஷனைத் தவிர. கார்ப்பரேஷனைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ப்ரொவிஷனை ஏன் போடவில்லை என்பது தெரியவில்லை. டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டிஸ் ஆக்ட்டில் இருக்கிற 41-வது செக்ஷன் ப்ரொவிஷனை இப்போது இங்கு 44-A-யைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது ஜனநாயக அடிப்படையில் செய்யப்பட்ட சட்டம், நியாயமான சட்டம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஏதோ வலையில் சிக்கிக் கொண்ட பட்சி போல் ஃப்ளட்டர் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை, எதிர்க்கட்சியாளர்களுக்கு, ஏதோ ஒரு கட்சி காப்பரேஷனில் இருப்பதால் செய்யப்பட்டது என்று சொல்லுவது பொருந்தாத வாதம். யார் கண்டார்கள்? தூறு வருஷம் கழித்து தி.மு.க.-வே மாநில ஆட்சி பிடித்திற்கு வந்தாலும் வரலாம். அந்த சமயத்திலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியோ கார்ப்பரேஷன் ஆதிக்கத்தில் இருக்கலாம். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு அந்த அடிப்படையில் செய்யப் படுகிறது என்று கருதக்கூடாது. பொதுக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கவேண்டும். பொதுக் கண்ணோட்டத்தோடு நாட்டு நிர்வாக அமைப்பைப் பார்த்தால். நாட்டில் இருக்கிற ஹையரார்க்கியைப் பொறுத்து, கீழே பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிட்டி, அதற்கு மேல் மாநில சர்க்கார், அதற்கு மேல் மத்திய அரசாங்கம் என்ற முறையில் ஒவ்வொன்றுக்கும் குறிப்பிட்ட அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. கீழே இருக்கின்ற ஒன்று தன்னுடைய அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்தாலும், அதிகார வரம்புக்கு மேல் போனாலும், மேல் அமைப்பின் அதிகாரத்தில் குறுக்கிட்டாலும் அதைக் கண்டிப்பதற்கோ அல்லது அதை விலக்குவதற்கோ அதிகாரம் மேலே உள்ளதற்கு இருந்தால்தான் நிர்வாகம் நன்றாக அமைய முடியும். அத்துடன் நோட்டீஸ் கொடுத்து, எக்ஸ்ப்ளனேஷன் கேட்டு செய்யவேண்டும் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. வேண்டுமானால் கோர்ட்டுக்குக் கூடப் போகலாம் good faith இல்லை என்று டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டிஸ் ஆக்ட்டில் இந்த ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு

4th August 1965] [திரு. வை. சங்கரன்]

கி

இது வரையில் எவ்வளவு முனிசிபாலிட்டிகள் கலைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? ஆகவே அனுவசியமாகப் பயப்பட வேண்டியதில்லை. ஜனநாயகம் எல்லோருக்கும் சரி சமமாக வழங்கப்படவேண்டுமென்று கொண்டு வரப்பட்ட மசோதா, Government should not be rattled by the arguments of the opposition என்று கூறி உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநகராட்சி சட்ட திருத்த மசோதா என்கிற பெயரால் வந்துள்ள இந்த மசோதாவின் மீது, இதைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு விடவேண்டுமென்று தரப்பட்டுள்ள திருத்தத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

நண்பர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல, பொறுக்குக் குழுவுக்கு இதை விடவேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற காரணத்தினாலேயே இந்த மசோதாவினுடைய தத்துவத்தை நாங்கள் ஒத்துக்கொண்டதாக அல்ல. இந்த மசோதாவின் மூலம் இழைக்கப்படுகிற கொடுமைகளைப் பெரும் அளவுக்கு தவிர்க்க பொறுக்குக் குழு பயன்படும், அதில் எங்கள் யோசனைகளை எடுத்துச் சொல்லலாம் என்ற சீரிய நோக்கத்தில்தான் இதை பொறுக்குக் குழுவுக்கு விடவேண்டுமென்று உண்மையிலேயே இங்கே கருத்துக்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அதனை நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களும், ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்களும் நிச்சயம் ஆதரித்து, பொறுக்குக் குழுவுக்கு விடவேண்டுமென்ற இந்த எதிர்க்கட்சித் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஒரு வேளை என்னுடைய நம்பிக்கை பாழ்பட்டுப் போனாலும் போய்விடலாம், ஆனால் ஜனநாயகம் பாழ்பட்டு விடக் கூடாது என்பதிலே முதல் அமைச்சருக்குக் கொஞ்ச நஞ்சம் உள்ளத்தில் நம்பிக்கை ஒட்டிக்கொண்டிருக்குமானால், அதைச் செய்யவேண்டும்; அதைச் செய்வார்கள் என்று திடமாக நம்புகிறேன்.

மாநகராட்சி மன்றச் சட்டத்திற்கு திருத்த மசோதா வருகிறது என்று நான் கேள்விப்பட்டவுடன், ஒருவேளை ஆங்காங்கு இருக்கிற சர்க்கிள் கமிட்டிக்கு அதிகாரங்கள் முறைப்படுத்தி வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலை இல்லாமல் இருக்கிறதே, அதற்காகத்தான் திருத்த மசோதா வருகிறதோ என்று ஆவலோடு புரட்டிப் பார்த்தால், பயங்கரமான நிலைமை, ஜனநாயகக் குழந்தையை குத்திக் கொல்ல வாள் தீட்டப்படுகிறது என்பதோடு மேலும் கூர் ஏற்ற இப்போது சட்ட மன்றத்தின் ஒப்புதல் பெற இந்த மசோதா இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் உணர்கிறேன். காரணம் இல்லாமல் கைது செய்யப்படுகிற முறையில் இன்றைய தினம் அமல் செய்யப்படுகிற பாதுகாப்புச் சட்டத்தை விட இது கொடுமையான மசோதா என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா இவ்வளவு அவசரமாக இங்கு வரவேண்டிய காரணம் என்ன? 'நாங்கள் விரும்புகிறோம், இருக்கட்டும்' என்று வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளலாம். இதைக் கொண்டுவரும்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [4th August 1965]

போது மாநகராட்சியினர் இதை இதைச் செயல்படுத்தவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். 1957-ம் ஆண்டு முதல் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிறேன் என்ற நினைவில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். பெரியார் ஈ. வெ. ராமசாமி அவர்கள் 'தேசியக் கொடிகளைக் கொளுத்துவேன்' என்று அறிவித்த போது 'தேசியச் சின்னங்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம்' என்று ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. தேசியச் சின்னங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற உணர்ச்சி ஆளும் கட்சித் தரப்பில் இருக்கிற அமைச்சர்களுக்கும், எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்கும் நிச்சயம் உண்டு. அந்த உணர்ச்சி எப்போதும் இருந்தும் கூட தேசியச் சின்னங்களைப் பாதுகாக்க சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் 1947-ம் ஆண்டு முதல் ஏற்படாமல் இருந்து, பெரியார் தேசியக் கொடிகளைக் கொளுத்தப் போகிறேன் என்று கூறிய பிறகு, அந்தச் சின்னங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று ஒரு மசோதா தேவைப்பட்டு இந்த மாமன்றத்தில் அது சட்டம் ஆக்கப்பட்டது. ஆகவே, ஒரு அவசர நிலை இருந்து அதை நாங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று அப்போது அமைச்சர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட அவசரமான நிலைமை ஏற்படும் அளவுக்கு இன்றையதினம் நிர்வாகத்தில் இருக்கிற மாநகராட்சி மன்றத்தினர், இத்தனை அவசரமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் அளவுக்கு, நடந்து கொண்டிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஒன்றே ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டலாம், இந்தி எதிர்ப்பு தீர்மானம் கொடுத்தார்கள் என்று. இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய வாசகத்திலேகூட, ஒரு இம்மி அளவாவது அரசாங்கத்தைக் கண்டிக்கிற எந்த வாசகமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்தவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கிற தீர்மானம்தான் இது. உயிர் நீத்தவர்களில் போலீஸ் அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். உயிர் நீத்தவர்களில் கிளர்ச்சியிலே ஈடுபடாத அப்பாவிகளும் இருக்கிறார்கள். உயிர் நீத்தவர்களில் கிளர்ச்சிக்கும் தங்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாத முதியோர்களும் இருக்கிறார்கள். உயிர் நீத்தவர்களில் கிளர்ச்சிக்கும் தங்களுக்கும் தொடர்பு இல்லாத சிறு, சிறு குழந்தைகளும் இருக்கிறார்கள். அந்தக் குழந்தைகளுக்கும், போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும், மற்ற தியாகிகளுக்கும் அனுதாபம் தெரிவிக்கும் முறையில் போடப்பட்டது இந்தத் தீர்மானம். அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய தீர்மானத்தில், அதைத் தொடர்ந்து இந்தி ஆதிக்கம் தமிழகத்தில் பரவக்கூடாது என்பதை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மாநில அரசாங்கம் சிபார்சு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக்கூடிய இந்தத் தீர்மானத்தில் கண்டன்மோ, மறுப்போ, ஆட்சேபக் குறிப்போ எதுவுமே இல்லை. அப்படி நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் இது. அந்தத் தீர்மானம் ஒன்றைத்தான் இந்த அரசினர் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவிடக்குக் காரணமாக சுட்டிக்காட்ட முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

4th August 1965] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 1959-ம் ஆண்டிலிருந்து இது வரையிலே நடைபெற்றுவருகிற மாநகராட்சி மன்ற நிர்வாகத்தில் கட்சிசார்பற்று நடைபெறுகிற காரியங்களையெல்லாம் மிக உன்னிப்பாகக் கவனித்திருப்பார் என்று நான் கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநகராட்சி நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவரும், முன்னர் முதல் அமைச்சராக இருந்தவருமான உயர்திருவாளர் காமராஜ் அவர்கள் உருவச் சிலையை, மறைந்த மாணிக்கம் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களை வர வழைத்து அவர்களுடைய திருக்கரங்களால் திறக்கச் செய்த பெருமை திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநகராட்சி நிர்வாகத் திற்கு உண்டு. அவருடைய குருநாதர் திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்களுடைய உருவச் சிலையை பண்டித நேரு அவர்களை வரவழைத்து மாநகராட்சி கட்டடத்தில் திறந்து வைத்த பெருமை இந்த மாநகராட்சி நிர்வாகத்திற்கு உண்டு. தொழிலாளர் தலைவர், தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. க. அவர்களுடைய திருவுருவப் படத்தையும், திரு. சுப்பிரமணிய சிவா அவர்களுடைய திருவுருவப் படத்தையும் திறந்து வைத்த பெருமை இந்த மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு உண்டு. கட்சிப் பற்றின்றி நடந்துகாட்டுகின்ற பெருமை திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநகராட்சி நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு நிச்சயம் உண்டு. அதே மன்றத்தில் எங்களுடைய தலைவர் திரு. அண்ணா அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கவேண்டும் என்று கூறிய நேரத்தில் எதிர்ப்பு புயலெனக் கிளம்பியது உண்டு. “அவர்களுக்கு என்ன தகுதி இருக்கிறது” என்றெல்லாம் கேட்கப் பட்டது உண்டு. ஆகவே, அரசியல் பெருந்தன்மையும், அரசியல் நாகரிகமும், கட்சி சார்பற்ற முறையில் மாநகராட்சி மன்றத்தை நடத்திச் செல்லவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கமும் தங்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை 1959-ம் ஆண்டு முதல் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநகராட்சி மன்றத்தில் செயலிலே காட்டி வந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு மன்றத்தில் இன்றைய தினம் நிர்வாகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அமர்ந்திருக்கிற நேரத்தில், இந்த மன்றத்தின் சார்பிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவருவது பற்றி பொது மக்கள், அரசியல் வாதிகள், நடு நிலையிலே இருந்து ஆராய்பவர்கள் அத்தனை பேர்களுமே நம் முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களைத் தவறாகக் கருதுவதற்கு இடம் அளிக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏன் இந்த மன்றத்தில் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து சட்டமாக நிறைவேற்றுவதற்குத் துணிந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு என்ன ஆயிற்றோ, என்ன நெருக்கடியோ, புரிய வில்லை ‘என்னையே நம்பி ஏற்றேன் இந்தப் பழியை’ என்று சொல்வது போல், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பழியை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு ஏன் முன்வந்திருக்கிறார் என்று தெரியவில்லை. இந்த மாமன்றம் உள்ள அளவுக்கு, தமிழ் உள்ள அளவுக்கு, தமிழ்நாடு உள்ள அளவுக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய பெயர் தமிழ் சுத்தினுடைய சரித்திரத்தில் இடம் பெறும். அப்படி இடம்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [4th August 1965]

பெறுகிற நேரத்தில், இங்கு அவர்கள் காலத்தில் மாட்டப்பட்ட திருவள்ளுவர் படத்திற்கு அடியில் பொறிக்கப்பட்ட திருக்குறள் இடம் பெற்றிருக்கிற இந்த மாமன்றத்தில் ஜனநாயகம் கொலை செய்யப்படுவதற்குரிய அளவுக்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்ற இழிவும், பழியும் ஏன் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய வரலாற்றில் இடம் பெற வேண்டும்? முதியவரும், பெரிய அனுபவசாலியும், விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டவர்களில் வயதானவராக இருப்பவருமான நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த இழுக்கு நேரிடக்கூடாது என்று அவர்களிடம் எங்களுக்கு உள்ள தனிப்பட்ட அக்கறையின் காரணமாக, 'இதை விட்டுவிடுங்கள்' என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு உரிமையும் உண்டு அவர்களுக்கு. மாநகராட்சி மன்றத்தில் அவர்கள் டெப்யூடி மேயராகப் பதவி வகித்தவர் தான், வாழ்ந்த அந்த இடத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு பயங்கரமான சர்வாதிகாரத்தை ஏன் நுழையவிடவேண்டும்? தான் வாழ்ந்த இடம், இருந்த இடம், புகுந்த இடம் என்று எண்ணிப் பார்த்தாவது, தான் ஒரு காலத்தில் டெப்யூடி மேயராக இருந்த இடத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட சர்வாதிகாரச் சாயலைப் படரவிடுவது சரி தானா என்பதை நம்முடைய முதல் அமைச்சர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவருவதைவிட, ஒரேயடியாக மாநகராட்சி மன்றமே தேவையில்லை, மக்கள் வாக்களித்து கவுன்சிலர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கத் தேவையில்லை, தாங்களே பார்த்து இவர்கள் தான் கவுன்சிலர்கள் என்று நியமிக்கப்படுகிறவர்கள் தான் கவுன்சிலர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த யாரும் கவுன்சிலராக வரக் கூடாது, மாநில ஆட்சியை எந்தக் கட்சி கைப்பற்றியிருக்கிறதோ அந்தக் கட்சி அத்தனை கவுன்சிலர்களையும் அந்தக் கட்சியின் சார்பிலேயே நியமிக்கும் என்ற முறையிலே ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்துவிட்டால், அது இதைவிடப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இங்கு பேசிய என் அருமை நண்பர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்குப் பதில் அளிக்கும் வகையில் 'ஜனநாயகம் நாங்கள் அளித்தது அல்லவா? ஜனநாயகம் இருப்பதனால் தான் நீங்கள் இங்கே வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள், இல்லாவிட்டால் சர்வாதிகாரியாக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே உட்கார்ந்திருப்பார்' என்று கூறினார். அதிலே இருக்கிற ஆபத்து ஒன்றை அவர் மறந்துவிட்டார். சர்வாதிகாரியாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எத்தனை நாட்களுக்கு உட்கார்ந்திருக்க முடியும்? யார் எப்படிக்காலைத் தட்டிவிடுகிறார்களோ? அல்லீரியா, எஃப்து போன்ற நாடுகளில் சர்வாதிகாரம் எப்படி எப்படி செயல்படுகிறது என்பது நமக்குத் தெரிகிறது. மற்ற பல நாடுகளுக்கும் தெரிகிறது. ஜனநாயகம் நாம் அத்தனை பேர்

4th August 1965] [திரு. மு. கருணாநிதி]

களும் வலியுறுத்திக்கொண்டிருக்கிற கொள்கை, வேறு நாடுகள் பார்த்து அதைப் பாராட்டுகிற கொள்கை. வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும்பொழுது, நம் தலைவர்கள், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி, இந்திய ஜனநாயகத்தைப் பாராட்டித் தவறியதில்லை. ஜனநாயகத்திற்கு இப்படிப்பட்ட களங்கங்களையும், இப்படிப்பட்ட மாசு மருக்களையும் தேடுகிற காலத்தில், அதை எடுத்துக்காட்டுவதற்கும், கண்டிப்பதற்கும், கைவிடுங்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுப்பதற்கும் எதிர்க் கட்சிக்கு நிச்சயம் பரிபூரணமான உரிமை இருக்கிறது.

“நம்மிடையே ஏதாவது தவறு இருந்தால், தவறு செய்கிறோம் என்றால் தான் சட்டம் தேவை” என்று குறிப்பிட்டு இதே மன்றத்தில் சில நாட்களுக்கு முன்பு திரு. மாதவன் அவர்கள் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்த நேரத்தில் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். இன்றையதினம் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படும்பொழுது நண்பர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் ‘நாம் தவறு செய்யவில்லை என்றால் சட்டம் வந்தால் என்ன? சட்டம் வரலாம் நாம் தவறு செய்யவில்லை என்றால் எதற்காகக் கவலைப்படவேண்டும்?’ என்று பேசினார்கள். அன்றைய தினம் திரு. மாதவன் அவர்கள் ‘சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கணக்குக் காட்டவேண்டும்’ என்று மசோதா கொண்டுவந்த நேரத்தில், ‘நாம் தவறு செய்யாமல் இருந்தால் சட்டம் எதற்காக’ என்று கேட்டார்கள் ஆளும் கட்சியினர்கள். ‘தவறு செய்யாமல் இருந்தால் ஏன் சட்டத்தைப்பற்றி கவலைப்படவேண்டும், தவறைத் தடுப்பதற்கு சட்டம் இருந்தால் என்ன’ என்று இன்றைய தினம் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். இது விசித்திரமான ஜனநாயகம் என்றுதான் நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஜனநாயகம், சர்வாதிகாரம் என்கின்ற ஆராய்ச்சியில் இப்பொழுது நாம் இறங்கத் தேவையில்லை. இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதா அவசரத் தேவைதான் என்பதை இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள், முக்கியமாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து, இந்த மசோதாவை உடனடியாகக் கைவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அல்லது இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவின் பரிசீலனைக்கு அனுப்புகிற எதிர்க் கட்சியினுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்தி கேட்டுக்கொண்டு, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதா எல்லோருக்கும் பொதுவானது என்று நான் எல்லோரும் அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், எதிர்க்கட்சியினர் இந்த மசோதா தங்களுக்கென்று கொண்டு வரப்பட்டது என்ற கருத்தைக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் மாநகராட்சியில் அங்கம் வகிப்பது கண்டு, தங்களுக்கு விரோதமாக இது கொண்டுவரப்படுகிறது என்ற எண்ணம் அவர்களிடத்தில் நிலவி இருக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்ட நோக்கம் அது அல்ல. மாநகராட்சி நிர்வாகம் நன்றாக

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] [4th August 1965]

நடைபெறவில்லை என்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் உண்டாக இருக்க வேண்டும். மாநகராட்சியானது, இந்தக் கார்ப்பரேஷன் பிள்ளை இன்றைக்கு நோய்வாய்ப்பட்டு இருக்கிறது என்று கருதப் படுகிறது. கண்டவர்களெல்லாம் தாலாட்ட விட்டுவிட்டு முததம் வைக்க விட்டுவிட்டு இந்த மாநகராட்சிக் குழந்தைக்கு பல நோய்கள் பிடித்துக்கொண்டிருக்கின்றன, அந்த நோய்களைப் போக்கும் எண்ணமோ, சக்தியோ, ஆசையோ, திறமையோ இப்பொழுது மாநகராட்சி நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இல்லை, ஆகையினால், மாநகராட்சிக் குழந்தை ஒருகால் நல்ல டாக்டரிடம் விடப்பட்டால், அந்த நோயைத் தீர்த்துவிடுவார் என்று சர்க்கார் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் என்று தான் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். சாதாரணமாக விடுகளிலே அதிகமாக நோய்வாய்ப்பட்டு இருக்கிற குழந்தையை ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துக்கொண்டு போகும்பொழுது விட்டிலுள்ளவர்கள் அழுவது மிக சகஜமாக இருக்கிறது, குழந்தை சாகாமல் இருப்பதற்கு வைத்தியம் செய்யவேண்டும் என்று ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துக்கொண்டு போகும்பொழுது, சாகாமல் இருக்கிற நோய் வாய்ப்பட்டுள்ள குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு போகும்பொழுது பெற்றோர்கள் கூட அழுவதை இந்த நாட்டில் சகஜமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அம்மாதிரி அழுகுரலை நாம் இங்கே எழுப்ப வேண்டியதில்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு சபலம் ஒன்றும் வேண்டாம். மாநகராட்சி ஒருக்கால் கலைக்கப்பட்டால், அது நிரந்தரமாகக் கலைக்கப்பட்டுவிடாது என்பதை எல்லோரும் நன்றாக அறிவோம். நாளைக்கு, ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் கழித்து, நல்ல வைத்தியரிடம் காட்டி, நோய் நொடிகளைப் போக்கி விட்டு நல்ல நிலைமையில் இருந்தால், அதை மற்றவர்கள் பரிபாலிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். அந்த தோஷத்திலே, கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் நினைப்பதுபோல, அவர்களுக்குப் பலம் இருந்தால் மீண்டும் அந்தக் குழந்தையை அவர்களே எடுத்துப் பரிபாலிக்கலாம். அவர்கள் தங்களுக்கு நாட்டில் மிகுதியான பலம் இருக்கிறது, ஆதரவு இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு வருவதால், அவர்கள் அப்பொழுது சட்டசபையையே கூடப் பிடிக்கலாம், அப்பொழுது இந்த சட்டத்தையே கூட மாற்றிக் கொள்ளக் கூடிய சக்தியும், வாய்ப்பும் அவர்களுக்கும் கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகப்படவேண்டியது இல்லை. இப்பொழுது நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் ஸ்தாபனத்தை நல்ல முறையிலே அமைக்க, சீர் திருத்த சட்டம் வரும்போது பிரலாபிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நோய் நொடி இல்லாமல் செய்யவேண்டும் என்று செய்கிறபோது அழுகுரலை எழுப்புகிறவர்கள் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். இந்தப் பெரிய நகரத்திலே மாநகராட்சி நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் எண்ணுவது தப்பில்லை. ஆனால் தங்களுக்கு இன்றைக்கு சகஜமாக இருக்கும் அதிகாரம் போகிறதே என்று எதிர்க்கட்சிகளிலிருந்து பல குரல்கள் எழுப்பப்படுகின்றன. ஷேக்ஸ்பியர் 'Why should sorrow be winged with words' என்று கேட்டுவிட்டு, அவரே பதிலும் சொன்னார் 'lest it would ease the heart' என்று அழுகுரலை எழுப்புகிறவர்களும் உண்மை நிலையைப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

4th August 1965] [திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

ஆகவே இந்த மசோதா அவசியமானது, இதைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியம் இல்லை, வைத்தியம் மிக அவசரமான தேவை என்பது தான் எல்லோருடைய அபிப்பிராயமும் என்று சொல்லி உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது ஆளும் கணத்தாராலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கணமா? என்ன வார்த்தை?) அது அருமையான சொல், பழமையானது. 'Council of Ministers' என்பது அதன் பொருள். நான் இந்த வார்த்தை சொம்ப நாட்களாக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறேன் என்பது சபையறிந்த ஒன்று. கனம் அங்கத்தினர் கேட்டதில்லையென்றால் அதற்கு நான் பொறுப்பில்லை. பழைய ரிபோர்ட்டுகளைப் படிக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படி அநாவசியமாக குறுக்கிடுதலை மறுக்கிறேன். அதனால் கால விரயம் ஏற்படும் என்பது மட்டுமின்றி பேசுவோர்களின் சிந்தனை தொடர்புபட்டு விடும் என்பதையும் கனம் உறுப்பினர் உணரவேண்டும்.

இந்த மசோதாவை இப்பொழுது நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதைச் சமர்ப்பிக்கத்தான் எழுந்து நிற்கிறேன். பல சட்ட நிபுணர்கள் எல்லாம், இதை ஜனநாயகத்திற்கு முரணானது அல்ல என்று வாதித்து நிலைநாட்டி விட்டார்கள். அது போலவே, ஜனநாயகத்திற்கு இது முரணானது என்றும் வாதித்து நிலைநாட்டியும் விட்டார்கள். சட்டத்திற்கு ஒத்தது என்று காட்டலாம். அல்ல என்றும் நிலைநாட்ட முயலலாம், வெற்றியும் பெறலாம். அங்கெல்லாம் போக நான் விரும்ப இல்லை. காரணம், நான் ஒரு சட்ட நிபுணன் அல்லன். ஆனால், தேசத்திலே, ஜனநாயகம் தழைக்க வேண்டும், பொதுஜன நலன் வளரவேண்டும் என்பதிலே அக்கறை உடையவன் என்ற அந்த நெறியிலே நின்றுதான், அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு நோக்கித்தான் இப்பொழுது நம் முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற மசோதாவை அணுகுகிறேன். இதை நிறைவேற்றி விட வேண்டும் என்று முடிவு எடுப்பார்கள் என்றால் ஆளும் கணத்தாருக்கு அது சிரமம் இல்லை; வேண்டிய அளவு மெஜாரிட்டி, பெரும்பான்மை இருக்கிறது. [குறுக்கீடு—திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : (மத்திரிமார்களைப் பார்த்து) “உங்கட்கு மெஜாரிட்டி யிருப்பதால்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்”] என்ன பண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை, கனம் உறுப்பினர் திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் ‘ப்ரொட்டஸ்ட்’ பண்ணவேண்டும் என்றால் அவரே அதைச் செய்யலாம், மற்றவர்களைத் தூண்டுவானேன்? நான் சொன்னதிலே தவறு என்ன? கிடைத்திருக்கும் நேரத்திற்குள்ளே முடிக்க அல்லது என்னுடைய சிந்தனை சிதறாமல் இருப்பதற்காக இப்படி எல்லாம் குறுக்கிட வேண்டாம் என்று மீண்டும் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எல்லாருமே இப்படிச் செய்யலாம், சுலபமாகக் குழப்பலாம், குழப்புவது சுலபம், தெளிவது சிரமம் என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் தெரிந்து கொண்டால் நல்லது.

[திரு. சா. கணேசன்] [4th August 1965]

சட்டரீதியாக இது சரியாகத் தோன்றலாம், ஆனால், நீதி நிலையில் நின்று பார்த்தால் நிலை என்னாகும்? நீதி எப்பொழுதும் நியாயமாகிவிடாது. நீதி வேறு; நியாயம் வேறு. அதே நேரத்திலே நீதிக்குப் புறம்பானது, எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்தாது என்பது இல்லை; நீதியாக இருப்பது எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்தும் என்பதும் இல்லை. சட்டம் செய்வதால் மட்டும் முழுக்க முழுக்க நல்ல பலன் ஏற்படுத்திவிடமுடியாது என்பதையும் நாம் மனத்தில் கொள்ளவேண்டும். வள்ளுவனை நாம் வழிபடுகிறோம். வள்ளுவன் படத்தை இந்த மன்றத்திலே வைத்திருக்கிறோம். வள்ளுவன் பேசுகிறான்: பல இடங்களில்: வலி பெரிது; ஆனாலும், எத்துனைதான் வலி இருப்பினும், இடம் அறிந்து, காலம் அறிந்து, செயற்படுதல் வேண்டும். வலியை மட்டும் நம்பிக்கொண்டு இருப்பவர்கள் பூரணமான பலனை அடையமுடியாது; சிறந்த, தீமை இல்லாத, நன்மையை அது தரமுடியாது. ஆகவே, எதைச் செய்கிறோம்? என்பது பெரிதல்ல. அதிலும், காந்தி சகாப்தத்திலே, 'எது' பெரிதல்ல; 'எப்படி' என்பதுதான் பெரிது என்பது நன்றாகப் புலப்படவேண்டும். செயல் பெரிதல்ல; செய்முறையாலே தான் பெருமையும் நன்மையும் வருகின்றன என்பதை நாம் நன்றாக உணர்வோம். அந்த நிலையில் நிற்குகொண்டு நோக்கும் போது, இப்பொழுது, இந்த நேரத்திலே இதைச் செய்வது சரியா என்று பார்க்க வேண்டி யிருக்கிறது. பல நண்பர்கள் இது சட்டரீதியாகச் சரி என்று பேசினார்கள். எங்கும் இருப்பது இங்கும் இருக்க வேண்டாமா என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால், இத்துணை ஆண்டுகளாக இந்தமாதிரி ஒரு வழி வகுக்காமல், ஜில்லா முனிசிபாலிடிகளின் சட்டத்திற்கும், மாநகர முனிசிபல் சட்டத்திற்கும், இந்த வேற்றுமை இருப்பதைச் சிந்திக்க வேண்டாமா? இன்றுதான் நாம் புதிதாகப் புரிந்துகொண்டு விட்டோமா? பல்வேறு ஆட்சியாளர்கள், பல்வேறு கட்சிக்காரர்கள், பல்வேறு நோக்கு உடையவர்கள் எல்லாம் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளவில்லையா? ஆனாலும் கூட, ஜில்லா முனிசிபாலிடுகளுக்கும், மாநகர முனிசிபாலிடுக்கும், நிலையிலும், பணி முறையிலும் வேறுபாடினாலே. ஆனால், அடிப்படை நோக்கத்தில் வேறுபாடுகள் உண்டு. மாநகராட்சியில் குற்றம் குறைகள் இருந்தால் அவற்றைத் தவிர்க்க, உடனே அவ்வப்பொழுது மேல் அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர, ஏன் இந்தச் சட்ட சபைக்குக் கூடக் கொண்டுவர உரிமை உண்டு. அது மட்டுமல்லாமல், மேயர் இல்லாமல் நகரம் இருப்பது என்பது பிற நாடுகளில் இருப்பதின் அடிப்படையில் பார்த்தால் ஒரு சிறிதும் சரியாக இருக்காது. அது மாநிலத்திற்கே இழுக்காகும். ஆகவே, இத்துணை ஆண்டுகளாக இல்லாத ஒரு விதமுறையை, விதித்து அதற்கு மாநகர முனிசிபாலிடிகளைக் கட்டுப்படுத்த வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அதனாலேயே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்பும் கருத்து என்னவென்றால், இப்பொழுது இதற்குப் பக்குவமான நேரம் இல்லை; வரவேண்டும் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், இங்ஙனம் திடீரென்று வருவதற்கு அவசரம் இல்லை என்பதுதான் என் கருத்து. உரிய கால அளவுகூட

4th August 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

இல்லாத சமயத்தில்—இரண்டு நாட்கள்தான் என்று சொல்ல வேண்டும்—பிறகு 5 நாட்களுக்கு ஒத்திப் போட்ட நிலை, அதற்குள்ளே அசல் மசோதா கைக்குக் கிடைக்காத நிலையில் அதற்குத் திருத்தத்தை அச்சடித்துக் கொடுக்க நேரம் இல்லாமல் டைப் செய்து அவசரம் அவசரமாகக் கொடுத்த நிலை, இவற்றையெல்லாம் பார்த்தால், பொதுமக்கள்—இதிலே எந்தவிதமான உள்நோக்கம் இல்லை என்று சொன்னாலும்கூட—இந்த மசோதாவை இப்பொழுது கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்கு உள்நோக்கம் கற்பிப்பதோடு மட்டுமின்றி, அந்த உள்நோக்கிற்கு மாசு கற்பிக்கவும் தொடங்குவார்கள். அதை எளிதாக மறுத்துவிடவும் முடியாது. இதைத் தான் நான் அழுத்தமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டமா, சாத்தியமா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நான் அக்கறை கொள்ள இல்லை. அதை ஆளும் கணத்தாரால் நிறைவேற்றிவிடவும் முடியும் என்பதையும் நான் நன்கு உணருவேன். ஆனால், இது நன்மையா? இப்படியே போய்க் கொண்டிருப்போமானால், இது ஐனநாயக அமைப்புக்கு இப்பொழுது ஏதோ அரண் செய்வது போலக் கூறினாலும் கால எல்லையிலே ஊறு செய்வதாகமார்ட்டாதா என்பதையெல்லாம் நன்றாகச் சிந்திக்க வேண்டும். பேசிய உறுப்பினர்களிலே சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். “இந்த அதிகாரம் இருக்கும்போது இதை வைத்துக்கொண்டு எத்தனையோ முனிசிபாலிட்டிகளைக் கலைத்துவிட்டிருப்பார்களே, ஏன் கலைக்கவில்லை?” என்று கேட்பார்கள். எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளையும் கலைக்க வேண்டுமா? கலைக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஆளும் கட்சியினர்தான் காரணமா? எதிர்க்கட்சியினரும் செம்மையாகவும் திறமையாகவும் நடக்க வில்லையா? ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் ஆளுகிற நகராட்சிகள் முழுவதும் அப்படியே அப்படிக்கற்ற, புனித நெறியிலே தான் சென்று கொண்டிருக்கின்றனவா? இதெல்லாம் வாதத்திற்குரிய முறை ஆகாது. என் மீது பல குறைபாடுகளைக் காட்டிவிடலாம். நிரூபித்தும் காட்டிவிடலாம். அது போல், நானும் பிறர் மீது இதைவிட அதிகமான குறைபாடுகள் காட்டி நிரூபித்து விடவும் முடியும். அது பெரிது அல்ல; அது வாத நெறியும் அல்ல. இங்கே நாம் கொள்ள வேண்டிய அல்லது அணுக வேண்டிய முறை இது தேவையா? என்பதுதான். இத்தனை ஆண்டுகளாக இல்லாத ஒன்று தேவையா? என்பதுதான். ஒன்றை நாம் மறந்துவிடப் படாது. சட்டத்தைவிடப் பெரிது மரபு. ‘கன்வென்ஷன்’ என்று சொல்லுவார்கள். சட்டத்தை உதறி எறிந்துவிடலாம்; ‘கன்வென்ஷனை’ உதறித் தள்ளிவிட முடியாது. அதே மாதிரி, இலக்கணத்தைக்கூடத் தூக்கி எறிந்துவிடலாம்; மரபு தவிர்க்கப்பட முடியாதது. இந்த நிலையிலே, இத்தனை ஆண்டுகளாக வந்த ஒரு நடைமுறையில், சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் கலைக்கப்படக் கூடிய ஒரு விதி இல்லாமலிருப்பதால் என்ன தீமை ஏற்பட்டு விட்டது? கலைக்கப்படக் கூடாது என்ற நெறியிலே வந்த ஒரு மரபு இருக்கிறது. அதன் காரணம் என்ன? ஏன் ஜில்லா முனிசிபாலிட்டிகளின் சட்டத்திற்கும் மாநகர முனிசிபல் சட்டத்திற்கும் வேறுபாடு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லாம் ஆய

[திரு. சா. கணேசன்] [4th August 1965]

வேண்டாமா ? அதுவும் பார்லிமெண்டரி முறையை பிரிப்பிஷா ரிடமிருந்து நாம் கற்றுக்கொண்டோம், அதைத் தொடர்ந்து பின் பற்றியும் வருகிறோம். இந்தச் சட்டசபை அமைப்பே லண்டன் பார்லிமெண்டினுடையது “Miniature” அமைப்பாக இருக்கிறது என்றெல்லாம் நாம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்வோம். அப்படியிருக்கிறபோது, இது மாதிரி புனிதமான, நெறியான, பயன் தரக்கூடிய ஒரு ‘கன்வென்ஷனை’ விடாப்பிடியாகக் கொண்டிருக்கிற ஒரு நெறிமுறையிலே அனுபவிப்பட்டு அதிலே ஊறித் திளைத்த நாம், இப்படித் திடீரென்று மாற்ற முயலுவது நியாயமா, அது நன்மையா என்பதையெல்லாம் விருப்பு வெறுப்பு இன்றி, கட்சிப் பலா பலங்களை மறந்துவிட்டு எண்ண வேண்டும் ; சிந்திக்க வேண்டும். சிந்தித்து இந்த எண்ணத்தைக் கைவிடவேண்டும். இந்த மசோதாவையே அரசாங்கம் கைவிட்டுவிட்டால் அதனுடைய பெருமை மிகும். தங்களுடைய வலிமையில் மட்டும் நம்பிக்கை கொள்ளாமல் எதிராகக் கருத்து உடையவர்கள் கருத்தையும் ஏற்று, அதைச் சிந்தித்து, தங்களுக்கு முழுக்க இஷ்டம் இல்லாவிட்டாலும், ஒரு கணிசமான எண்ணிக்கையாளர்களுடைய கருத்து இப்படி இருக்கிறது, இன்னும் சொன்னால் கிட்டத்தட்ட எதிர்க்கட்சிகளிலே இருப்பவர்கள் எல்லோருடைய கருத்தும் இதிலே ஒருமைப்பாடாக இருக்கிறது என்பதை மதித்தார்கள், ஜனநாயக வரம்புக்கு நல்ல வளமான உரமிட்டார்கள், அது வளம்பெற்று வளரும் என்ற பாராட்டுடன் கூடிய புகழை, பெருமையை, கிரத்தியை ஆளுங்கணத்தார்கள் அடையவேண்டும், அதற்காக இதை இத்தோடு கைவிட்டு விடவேண்டும் என்று, சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக அவர்களுக்கு என்னுடைய வேண்டுகோளைச் சமர்ப்பித்து என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் இவ் அவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டுள்ள சென்னை மாநகராட்சி மன்ற சட்ட (திருத்த) மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட வேண்டும் என்று நான் கொண்டு வந்த திருத்தத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்திச் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

உரிமைகள் அதிகமாக மாநகராட்சி மன்றம், நகராட்சி மன்றம், ஊராட்சி ஒன்றிப்பு மன்றம், ஊராட்சி மன்றம் ஆகியவைகளுக்கு வழங்கவேண்டும் என்ற கருத்து அடிக்கடி பரிமாறப்பட்டு வருகின்ற இக் காலத்தில் இந்த மாநகராட்சி மன்ற உரிமையைப் பறிக்கின்ற ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்து விவாதிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது உள்ளபடியே வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். இப்பொழுது வந்திருக்கிற மசோதாவிலே ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைத் தவிர மற்றவற்றையெல்லாம் எதிர்க்க வேண்டிய நிலையிலே இருப்பதாக உள்ள படியே நான் வருந்துகிறேன். அவையின் எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த கனம் உறுப்பினர்கள் இந்த மசோதா மிக அவசர அவசரமாக, தேவையில்லாத நிலையில் கொண்டுவரப்படுகிறது என்பதற்கான காரணங்களை மிகத் தெளி

4th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வாக இங்கே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டு, இதிலே இருக்கிற உரிமைகள் பறிக்கப்பட வேண்டிய அளவுக்கு என்ன நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்ன அவசர நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மசோதா கொண்டுவருவதற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிற காரணங்களில், தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், விளக்கப்படவில்லை.

நகராட்சி மன்றங்களை, ஊராட்சி ஒன்றிப்பு மன்றங்களை என் கலைக்கக் கூடாது, அதைத் தடுத்து நிறுத்தக் கூடாது என்று கேட்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, டில்லி மாநகராட்சி மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில்கூட அப்படிப்பட்ட உரிமையையும் அதிகாரத்தையும் மத்திய அரசு பெற்றிருக்கின்றது. அந்த முறையிலே இந்த மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைக்கும் உரிமையும் அதிகாரமும் மாநில அரசுக்கு இருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே கொண்டுவரப்பட்டது என்று இதற்கான காரணம் சொல்கிற வகையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதன் மூலம் ஏற்படுகிற விளைவுகளையும் அவையின் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் பலரும் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மாநகராட்சி மன்றம் தனித் தகுதி படைத்து, வேறு பல நகராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றிப்பு மன்றங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள் ஆகியவைகள் பெருத உரிமைகளைப் பெற்று, அவைகளெல்லாம் பெருத அதிகாரங்களைப் பெற்று, ஒரு தனி சிறப்போடு அமைந்திருக்கிற ஒரு அமைப்பாகும். இந்த அமைப்புக்கென்று தனியான அதிகாரங்கள், உரிமைகள் நீண்ட பெருங்காலமாகவே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மாநகராட்சி மன்றத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோதுகூட அதனுடைய சட்ட திட்டத்தினுடைய ஆரம்பத்தில்,

‘There shall be a Corporation charged with Municipal Government of the City of Madras to be known as Municipal Corporation of Madras’.

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ‘முனிசிபல் கவர்ன்மென்ட்’ என்று தன்னுட்சி அதிகாரத்தைப் பெற்ற ஒரு அமைப்பு என்று இம் மாநகராட்சி மன்றம் அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த மாநகராட்சி மன்றம் துவக்கப்பட்ட காலத்தில், வேறு பல நகராட்சி மன்றங்களுக்கான சட்டதிட்டங்கள் வகுக்கப்பட்ட நேரத்தில், அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தவோ, அவற்றைக் கலைக்கவோ அதிகாரம் வேண்டும் என்ற உணர்வோடு சட்டங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அப்படிச் சட்டங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கிறபோது, மாநகராட்சி மன்றத்திற்குச் சட்டம் செய்யப்பட்ட நேரத்தில், அதைக் கலைக்கின்ற அதிகாரமோ அல்லது தடுத்து நிறுத்துகிற அதிகாரமோ வேண்டும் என்ற பிரிவை, சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் உருவாக்கியபோது யோசிக்காமல் இல்லை யோசித்துத்தான் அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம், அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் தேவை இல்லை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [4th August 1965]

என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். மற்ற நகராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றிப்பு மன்றங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள் ஆகியவற்றைக் கலைக்கின்ற உரிமை, மாநகராட்சி மன்றத்தைப் பொறுத்த வரையில், மரபின் வகையில், தொடர்ந்து முறை முறையாக இருக்கிற வகையில், தேவையில்லை என்று சட்டம் 1919-ஆம் ஆண்டில் சட்டத்தை உருவாக்கும்போது எண்ணினார்கள். மறுபடியும் திருத்தவேண்டிய அவசியம் வந்து மாநகராட்சி அமைப்பிலே சில பல மாறுபாடுகள் ஏற்படுத்தவேண்டும், அப்போதுதான் நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறும் என்ற நோக்கத்தோடு வட்டாரக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, சிலபல அதிகாரங்கள் வட்டாரக் குழுக்களுக்குத் தரப்பட்டு சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்ட நேரத்திலே கூட உரிமையைப்பறிக்கும் என்னும் ஏற்படவில்லை. டில்லி மாநகராட்சி மன்றத்தில் இப்படி ஒரு உரிமை இருக்கிறதே, அதிகாரம் இருக்கிறதே, நகராட்சி மன்றங்களையெல்லாம் கலைக்கக் கூடிய அதிகாரம் இருக்கிறதே என்ற உணர்வின் அடிப்படையில் அப்பொழுது இப்படி ஒரு சட்டத் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டதா என்றால், இல்லை. தேவை இல்லை என்ற அளவிற்கும், தனித் தகுதியோடு 'முனிசிபல் கவர்ன்மெண்ட்' என்று சொல்லும் அளவிற்குத் தன்னாட்சி உரிமையைப் பெற்றிருக்கிற இந்த மாநகராட்சி மன்றம் அந்த உரிமையைப் பெற்றிருக்கலாம் என்ற அளவிற்குத்தான் அப்பொழுது சட்டம் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் நன்றாக உணருகிறோம். மாநகராட்சி மன்றத்தைப் பொறுத்த சட்டத் திருத்தம் வருகிறது என்றவுடனே அதிலே ஏற்படுகிற, புதிதாக ஏற்பட்டிருக்கிற அமைப்புகளில் ஏற்படுகிற சிலபல கோளாறுகள், சிலபல தவறுகள் அடிக்கடி சுட்டிக் காட்டப்பட்டு பிறகு, நிர்வாக அமைப்பைப் பொறுத்தவரையில், சிலபல நேரங்களில் நீதி மன்றங்களில் வழக்கு தொடரப்படவும், சில வழக்குகள் இன்னும் நீதி மன்றங்களில் தீர்க்கப்படாமல், விசாரிக்கப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கவுமான கட்டங்களை நாம் காண்கிறோம். அதிலே ஏற்பட்டிருக்கிற குறைபாடுகளை, தவறுகளை நீக்கி, அதைச் செம்மையாக நடத்துவதற்கு வழி காணும் முறையில் இந்தச் சட்டத் திருத்தம் வரும் என்று நாங்கள் எல்லோரும் எதிர்பார்த்திருந்தோம்.

‘செய்தக்க அல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானாங் கெடும்.’

என்று வள்ளுவப் பெருந்தகையார் குறிப்பிட்டதற்கு நேர்மாறாக இந்த மாநில அரசின் செய்கை இருக்கிறது. காரணம் இன்றைய தினம் மாநகராட்சி மன்றம் செம்மையான முறையில் செயல்பட அவசியமான சிலபல மாறுதல்கள் செய்யப்படவேண்டுமென்பதை வற்புறுத்திக் குறிப்பிட்டு வந்திருக்கிறோம். இப்போதுள்ள முறையில் சிலபல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அங்கு இருக்கிற கமிஷனர்களுக்குச் சிலபல கமிட்டிகளில் ஓட்டளிக்க அதிகாரம் இருக்கிறது. சிலவற்றுக்கு இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இன்னமும் அந்தக் குறைபாடு தவிர்க்கப்படவில்லை. அதனால் சிலபல சிக்கல்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த முறையிலும்

4th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறுவதற்கு அவசியமான திருத்தங்கள் என்ன என்ன செய்யப்படவேண்டும் என்பதாக மாநகராட்சி மன்றம் வற்புறுத்திகொண்டு வந்திருக்கிறதோ அந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாம் அடங்கிய திருத்த மசோதாவாக இது இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் இருக்கின்ற உரிமைகளையே பறிக்கின்ற மசோதாவாக, வழங்கப்பட்ட உரிமைகளையே பறிக்கின்ற மசோதாவாக, கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளையே மறுக்கின்ற மசோதாவாக இது அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது வருந்தத்தக்கது. மேலும் மேலும் சிலபல உரிமைகள் தேவை என்று பொதுமக்களுடைய எண்ணம் கிளம்பிக் கொண்டிருக்கிற காலத்தில், இருக்கின்ற உரிமைகளைக்கூடப் பறிக்கின்ற மசோதாவாக இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் எதிர்க்கட்சியில் உள்ள அனைவரும் ஒருமுகமாக இதை எதிர்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். டெல்லி முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் ஆக்டில் இந்த உரிமை இருக்கிறது, அதைப் போலக் கொண்டுவருகிறோம் என்பதாகச் சொல்லப்படுகிற காரணம் சரியானதாக இல்லை. அதுவும் இந்த நேரத்தில் அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் தெரியவில்லை. இது எவ்வளவு அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது என்பதை, சபை முன்பு அதை எடுத்து வைத்த நிலைமையில் இருந்தும், படிப்பதற்குக்கூட நேரமில்லாது இரண்டு நாள் தள்ளிக் கொண்ட நிலைமையில் இருந்தும், இனிமேல் செய்கின்ற தவறுகளையோ, கண்டு பிடிக்கிற தவறுகளையோ தடுத்து நிறுத்த நடவடிக்கை எடுப்பதோடல்லாமல், ஏற்கனவே செய்துவிட்ட தவறுகளையும் கணக்கில் எடுத்து கலைப்பதற்கோ, தடுத்து நிறுத்துவதற்கோ உரிமை வேண்டுமென்ற பகுதி சேர்க்கப்பட்டு, பிறகு என்ன காரணத்திலோ திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு எடுக்கப்படுவதிலிருந்தும் நன்கு அறிந்து கொள்ளலாம். மாநகராட்சியைப் பொறுத்த வரையிலும் அதன் நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெற வேண்டும் என்றால் இப்போதுள்ள சட்டத்தில் இருக்கிற தவறுகளும் நீக்கப்படவேண்டும், சிலபல நல்ல திருத்தங்களும் செய்யப்படவேண்டும். ஆகவேதான் அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டு வந்துள்ள இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பினால், அங்கே இதில் உள்ள குறைபாடுகளை நீக்குவதுடன் கூட, இதில் செய்யப்படவேண்டிய, சேர்க்கப்படவேண்டிய அவசியமான பகுதிகளைச் சேர்ப்பதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். இந்தக் காரணத்தினால் தான் இப்போதுள்ள நிலையில் நல்ல பரிகாரமாக இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் நான் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறேன்.

இந்த மாநகராட்சி மன்றத் திருத்தச் சட்டத்தை அவசரம் அவசரமாக நிறைவேற்ற ஆட்சியாளர் முயற்சிக்கின்றபோது தான் இதற்கான உட்கருத்தை மன்ற அங்கத்தினர்கள் ஆராய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கட்டுப்படுத்த மாநில அரசுக்கு இப்போதே அதிகமான அளவு இடம் இருக்கிறது. இந்த மாநில அரசு அங்கே என்ன செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறதோடு, எண்ணுகிறதோ அதை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [4th August 1965]

அரசாங்கத்தினாலேயே நியமிக்கப்படுகிற ஆணையரைக் கொண்டு செய்து கொள்ள, நிறைவேற்றிக் கொள்ள முழு அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு நினைக்கின்ற செயலை, செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுகின்ற பணியை நிறைவேற்றி வைக்க அங்கே இந்த அரசின் பிரதிநிதியாக முழு அதிகாரமும் பெற்றவராக ஆணையாளர் இருக்கிறார். அவர் மூலமாக நிறைவேற்ற முடியும். மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் உணர்ச்சி அடிப்படையிலோ, சட்டத்திற்கு முரணான அடிப்படையிலோ எந்தச் செயலை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதைத் தடுத்து நிறுத்துகிற முழு உரிமையையும் இந்த அரசு பெற்றிருக்கிறது. எந்த ஒரு செயலை அவர்கள் செய்தாலும் அது சம்பந்தப்பட்ட ரெகார்டுகளை வரவழைத்துப் பரிசீலிக்க உரிமை பெற்றிருக்கிறது. அதிகாரியை அங்கேயே அனுப்பி குற்றங் குறைகளைப் பரிசீலனைசெய்ய இந்த அரசு அதிகாரம் வைத்திருக்கிறது. குற்றங்குறைகள் காணப்படுமானால் தண்டனை கொடுப்பதற்கும் உரிமை பெற்றிருக்கிறது. அநாவசியமாகச் செலவழிக்கப்பட்டிருந்தால் அந்தக் குற்றத்தை ஒருவர் மீது சுமத்தி பணத்தைத் திரும்ப வசூல் செய்வதற்கான அதிகாரத்தையும் பெற்றிருக்கிறது. மாநகராட்சி நிர்வாகத்தைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய அதிகாரம் எதுவுமே இல்லை என்று இந்த அரசு சொல்வதற்கு இடம் இல்லை. இருந்தும் மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைப்பதற்கும் அது இயங்குவதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வேறு உட்காரணம் இருக்கவேண்டும் என்றுதான் கருத வேண்டியிருக்கிறது. இப்போதே இந்த அரசாங்கத்தை மீறி, எந்த ஒரு செயலை இந்த மாநகராட்சி மன்றம் எடுத்துச் செய்தாலும் அதைத் தடுத்து நிறுத்த இந்த அரசுக்கு முழு உரிமை இருக்கிறது.

ஜனநாயகத்தில் பல அரசியல் கட்சிகள் செயல்பட வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அவரவர்களுக்குத் தங்கள் கருத்தை வளியுறுத்தவும், உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அரசியல் கட்சிகளிடையே கருத்து ஒற்றுமை இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருப்பதனால்தான், ஒரே கட்சியாக இல்லாமல் பல கட்சிகளாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. மாறுபட்ட கருத்துக்களுக்கு மதிப்பு அளிப்பதுதான் ஜனநாயக முறை செம்மையாகச் செயல்பட வாய்ப்பு அளிக்கிறது. மாறுபட்ட கருத்துக்களை மதித்து நடக்கிற பண்புகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். ஆட்சிப் பொறுப்பில் எந்த கட்சியும் இருப்பதற்கு இடமிருக்கிறது. இன்றைய தினம் மாநில அரசு காங்கிரஸ் கட்சியிடம் இருக்கிறது. மாநகராட்சி மன்ற ஆட்சிப் பொறுப்பில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருக்கிறது. இரண்டுக்கும் தூற்றுக்கு தூறு கருத்து ஒற்றுமையும், உணர்ச்சி ஒருமைப்பாடும் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கக் கூடாது. மாநகராட்சி மன்றத்தில் உள்ளவர்கள் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக நடந்து கொண்டார்கள் என்றால் அதைத் தடுத்து நிறுத்த, கனம் மதியழகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல மாநகராட்சி மன்ற சட்டத்தில் 40-வது பிரிவில் இருந்து 44-வது

4th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பிரிவு வரைக்கும் தேவைப்படுகிற அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு ஏற்கெனவே அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி வருவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். ஒரு எடுத்துக்காட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைத்தான் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் கனம் உறுப்பினர் கருணாநிதி அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் 18-2-1965-இல் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. அந்தத் தீர்மானத்தின் நகலை நான் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் எடுத்து வைக்கிறேன். இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி நடந்த சமயத்தில் அதையொட்டி மாநகராட்சி மன்றம் நிறைவேற்றிய தீர்மானம் அது. அது வருமாறு:

“அண்மையில் நடந்த இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி இயக்கத்தில் உயிர் இழந்த அனைவருக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபம் தெரிவித்துக் கொண்டும், நம் உயிரையே அர்ப்பணம் செய்த தியாகச் செம்மல்களுக்கு வீர வணக்கம் செலுத்திக் கொண்டும், மாநில விவகாரங்களுக்கு மாநில மொழிகளையும், அகில இந்திய விவகாரங்களுக்கு ஆங்கில மொழியையும், நிரந்தரமாகக் கையாள வகைசெய்யும் முறையில் இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துமாறு மத்திய அரசினை, மாநில அரசின் மூலம் இம்மாமன்றம் கேட்டுக் கொள்கின்றது”.

இந்தத் தீர்மானத்தின் முதல் பகுதி “இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி இயக்கத்தில் உயிர் இழந்த அனைவருக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபம்” தெரிவித்துக் கொள்ளுவது குறிப்பிட்டு யாருக்கு என்று சொல்லவில்லை. உயிர் இழந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், நிரபராதிகள் இருக்கிறார்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடாதவர்கள் இருக்கிறார்கள், திக்குவித்து இறந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், உயிர் நீத்த அனைவருக்கும் அனுதாபம் தெரிவித்துக்கொள்வது தான் முதல் பகுதி.

இரண்டாவது பகுதி மத்திய அரசாங்கத்தை இந்த மாநில அரசாங்கத்தின் மூலம் கேட்டுக்கொள்வது என்பதுதான். இதில் அரசாங்கத்தைக் கண்டிப்பதோ, சட்டத்தை மீறிச் செயல்படுவதோ எதுவும் இல்லை. இந்தத் தீர்மானம், 26-2-1965-இல் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. ஜனநாயகப் பண்பாட்டுக்கு ஒவ்வாத வகையில் எதுவும் இங்கே நடைபெற்றுவிடவில்லை. இருந்தும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏன் ரத்து செய்யக் கூடாது, வாபஸ் பெறக் கூடாது என்பதைத் தெரிவிக்குமாறு அரசாங்கம் 304-1965-இல் மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கேட்டுள்ளது. மாநகராட்சி மன்றம் 17-6-1965-இல் கூடி இதைப்பற்றி மீண்டும் பரிசீலனை செய்து 18-2-1963-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் முதல் பகுதி உயிரிழந்த அனைவருக்கும் அனுதாபம் தெரிவித்துக் கொள்வதுதான், இரண்டாவது பகுதி மாநில அரசினிடத்தில் வேண்டிக்கொள்கிற கோரிக்கையே தவிர கண்டிக்கிற, ஆட்சேபகரமானது ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே, தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெற வேண்டிய அவசியமில்லை என்று முடிவு செய்து அரசாங்கத்திற்கு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [4th August 1965]

19-6-1965-இல் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மாநில அரசு தனக்கு இருக்கிற உரிமையைப் பயன்படுத்தி, 26-5-1965 ஆண்டு அந்தத் தீர்மானத்தையே ரத்து செய்கிறோம் என்பதாக உத்தரவு அனுப்பியுள்ளார்கள். இப்போதுள்ள அதிகாரங்களைக்கொண்டு இத்தகைய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற உணர்வு இந்த அரசுக்கு வந்திருக்குமேயானால், இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் கோரப்பட்டிருக்கிற அதிகாரமும் கிடைத்தால் ஆளும் கட்சியினர் என்ன செய்வார்கள் என்பதற்கு இது சிறந்த எடுத்துக் காட்டு ஆகும்.

ஆனால் நான் மாநகராட்சி மன்றத்தினுடைய உரிமைகளைப் பற்றித்தான் பேசுகிறேன். மாநகராட்சி மன்றம் இதுவரை அந்த உரிமையை அனுபவித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் கனம் உறுப்பினர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதுபோல் முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்பு மாநகராட்சி மன்றத்திலே அங்கம் பெற்றிருந்திருக்கிறார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் துணை மேயராகவும் பணியாற்றி நடத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நான் எதற்காக இதனை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், உணர்ச்சிகளை எடுத்துத் தெரிவிப்பதற்கு, கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு மாநகராட்சி மன்றத் திற்கு உரிமை இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டத்தான். நிர்வாகம் முழுவதும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களுடைய கையில் இல்லை. முழு உரிமைகளும் அரசாங்கத்திடமிடத்தான் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில்தான் உரிமைகள் அமைந்திருக்கின்றன. முழு அதிகாரம் ஆணையர், துணை ஆணையர், மற்ற முக்கியமான இலாக்காகளின் பெரிய பெரிய அதிகாரிகளிடத்தான் அமைந்திருக்கிறது. அவர்களை அரசாங்கம் பார்த்துத்தான் நியமிக்கிறது. அவர்களுடைய பெயர்களுடைய எல்லாம் அரசாங்கம்தான் தந்துகொண்டு இருக்கிறது. பேனல் ஆப் நேம்ஸ் எல்லாம் தருவது அரசாங்கம்தான். அதிகாரிகளைப் பொறுக்கியெடுக்கின்ற உரிமை கூட அரசுக்குத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, சுகாதாரப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் சரி, பொதுப்பணித் துறைப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் சரி, கல்வியை வளர்க்கின்ற பிரச்சனையாக இருந்தாலும் சரி, இன்னும் வேறு பல துறைகள்பற்றிய பிரச்சனைகளாக இருந்தாலும் சரி அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படுகின்ற அதிகாரிகளிடத்திலே தான் முழு அதிகாரமும் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. நிர்வாகத்திலே குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்றால், அதற்கு மாநகராட்சி மன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் பொறுப்பு எவ்வளவு என்று கணக்கிட்டு. குறைபாடுகளுக்கு என்ன காரணம், அதிகாரிகள் தங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள காரியங்களைத் திறம்பட நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களா, செம்மையாக நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களா என்பதையெல்லாம் கண்டறிந்து அதிகாரிகள் பொறுப்பு எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதையும் கணக்கிட்டுத்தான் சொல்லமுடியும். மேயர் மட்டுமே முழுப் பொறுப்பாக இருக்க முடியாது. மேயரும், மற்ற உறுப்பினர்களும் என்னென்ன செய்ய

4th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேண்டுமென்பதைப்பற்றி முடிவு செய்து தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுவார்கள். ஆனால், அந்தத் தீர்மானங்களை அனுமதிக்கின்ற உரிமை ஆணையருக்கு இருக்கிறது. ஆணையர் அனுப்பிய அந்தத் தீர்மானத்தை அங்கீகரிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது. அரசு அங்கீகாரம் கொடுத்தபிறகு தான் அது நடைமுறைக்கு வருகிறது. அப்படி நடைமுறைக்கு வருகின்றபொழுது குறைகள் ஏற்படுகின்றனவேன்றால், கூவம் ஆற்றில் நூற்றம் எடுக்கிறதென்றால் அதைச் சுகாதார இலாகா அதிகாரிகள்தான் கவனிக்கவேண்டும். அதிலே ஏற்படக்கூடிய குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு மாநில அரசுக்குத்தான் உண்டு. ஆகவே, உணர்ச்சிகளைத் தெரிவிக்கின்ற முறையிலே அனுதாபத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அதை மாநில அரசினுடைய சிபாரிசுக்காக அனுப்புவது எப்படித் தவறாகும்? அந்த அளவுக்கு இடமில்லாதவாறு உரிமையைப் பறிப்பானேன்? மாநில அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்து ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு உரிமையிலேயா? இதுவும் பொதுவான உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதற்கான, கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்ற முறையிலே தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதற்கான வாய்ப்புத்தானே.

சாதாரணமாகப் பொது மக்கள் தங்களுடைய குறைகளை அமைச்சர்களிடத்திலோ அல்லது அதிகாரிகளிடத்திலோ மகஜர்கள் மூலம் தெரிவிக்கிறார்கள். அல்லது, தூதுகோஷ்டிகள் மூலம் தெரிவிக்கின்றார்கள். அல்லது, மாநாடுகள் கூட்டி அங்கே அமைச்சர்களை அழைத்து தங்களுடைய பொது உணர்ச்சிகளைத் தெரிவிக்கின்றார்கள். அந்த முறையிலேதான் மாநகராட்சி மன்றமும் தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கின்றது. இதைப் போன்ற பல நிகழ்ச்சிகள் மாநகராட்சி மன்றத்திலே நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஒரு சில உதாரணங்களை மட்டும் நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மாநகராட்சி மன்றத்திலே 18-2-1965 அன்று நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை, அரசாங்கம் 'இது மாநகராட்சியின் செயலுக்கு அப்பாற்பட்டது' என்று கூறி 'ஏன் தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடாது' என்று கேட்டும், அதன் பிறகு மாநகராட்சி அதை மீண்டும் வலியுறுத்தியும் கூட அதை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கின்ற இதே சட்டத்தின் கீழ்தான் அப்பொழுது, அதாவது காங்கிரசு மேயர்கள் காலத்தில் இருந்த மாநகராட்சியும் நடைபெற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. 1932-ம் ஆண்டிலே திருமதி சரோஜினி நாயுடு கைது செய்யப்பட்ட நேரத்தில் அதைக் கண்டித்து அப்பொழுதிருந்த மாநகராட்சி மன்றம் தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருக்கிறது. அப்பொழுதிருந்த தலைவர் திரு. டி. எஸ். ராமசாமி அய்யர் என்பவர். இந்தத் தீர்மானத்தை பூரங்கையா என்பவர் முன் மொழிந்து, திருமதி ஹார்மன் ஆங்கிலோ என்பவர் வழி மொழிந்திருக்கிறார்.

"That this meeting do adjourn as a protest against the incarceration of Mrs. Sarojini Naidu and the arrest of Pandit Madan Mohan Malaviya."

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [4th August 1965]

என்ற தீர்மானத்தை சரோஜினி நாயுடு, மதன்மோகன் மாளவியா ஆகியவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதைக் கண்டித்து அப்பொழுது திருந்த மாநகராட்சி மன்றம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இன்னொன்றையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் 1936-ஆம் ஆண்டிலே திருமதி கமலா நேரு அவர்கள் மறைந்தபொழுது ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

“This Council places on record its profound sorrow at the untimely death of Mrs. Kamala Nehru, a great Indian patriot and this Council further resolves to adjourn this meeting as a mark of respect to her memory.”

என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மாநகராட்சி இதுபோன்ற விஷயங்களில் தொடர்புடையது இல்லை என்று நீக்கிவிடவில்லை; நீக்கிவிட முடியாது. அது மட்டுமல்லாமல் 1937-வது ஆண்டிலே, 30-3-1937 அன்று மேயராக திரு. கே. ஸ்ரீராமுவு நாயுடு என்பவர் இருந்தார். கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை திரு. கே. பாஷ்யம் அய்யங்கார் என்பவர் முன் மொழிந்து திரு. கே. வெங்கட்டராம ஆச்சார் என்பவர் வழி மொழிந்து இருக்கிறார். காங்கிரஸ் கட்சி கொண்டாட இருந்த கண்டன நாளை ஒட்டி மாநகராட்சி மன்றத்தின் பள்ளிகள் மூடப்படவேண்டும், அலுவலகங்கள் மூடப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

“This Council resolves to close the offices of the Corporation and all the schools conducted by the Corporation on the 1st of April in view of the Congress Resolution to observe hartal on that day to express the determination of the people not to accept the Government of India Act, 1935.”

1935-ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியல் சட்டத்தைக் கண்டிக்க வேண்டுமென்பதற்காக மாநகராட்சி மன்ற பள்ளிகள் மூடப்படவேண்டும், அலுவலகங்கள் மூடப்படவேண்டும் என்ற தீர்மானமும், பிறகு அவைகளை மற்றொரு நாளில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற ஒரு திருத்தத் தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இது மாநகராட்சி மன்றத்தின் பொறுப்புக்கு ஒட்டிய செயலாகத்தான் அன்று கருதப்பட்டது. அதன் பிறகு 1936-ஆம் ஆண்டில் மாநகராட்சி மன்றத்தின் மேயராக அப்துல் ஹமீத் கான் என்பவர் இருந்தார்.

“That this Council records its emphatic protest at the arrest and detention without trial of Sri Subash Chandra Bose.”

என்று சுபாஷ் சந்திர போஸ் கைது செய்யப்பட்ட காலத்தில், அவர் கைது செய்யப்பட்டதைக் கண்டித்து ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அடுத்து, 5-5-1937 அன்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினராக இருந்தபொழுது கொண்டுவந்திருக்கிறார். அவர்கள் கொண்டு வந்து அந்தத் தீர்மானத்தை திரு. டி. ஜி. லக்ஷ்மணசுவாமி

4th August 1965]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

“ This Council declines to participate in any manner in the celebration connected with the King's Coronation.”

அரசருடைய முடிசூட்டு விழாவிலே இந்த மன்றம் ஈடுபடுவதை வெறுக்கிறது, மறுக்கிறது என்ற முறையிலே ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது, நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. தீர்மானம் யார் கொண்டுவந்தார்கள், அப்போதிருந்த ஆட்சியினுடைய போக்கு என்ன என்பதைப்பற்றி நான் கூற வரவில்லை. எந்த அளவுக்கு தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு உரிமைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத் தான் சொல்கிறேன். இன்னொரு தீர்மானம் 7-7-1937-இல் நிறைவேற்றப்பட்டது. கொண்டுவந்தவர் திரு. எஸ். சத்தியமூர்த்தி வழி மொழிந்தவர் திரு. ஏ. ஆர். வெங்கட்டராமம் ஆச்சார் அவர்கள்.

“ This Council do offer to the Working Committee of the Indian National Congress its respectful congratulations on the wise and patriotic decision they have taken on the office question and express the hope that the Governors in the various Provinces will so conduct themselves as to enable the Congress themselves and to enable the Congress Ministers to fulfil the programme of the Indian National Congress”. என்று காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தீர்மானத்தை ஆதரிக்கின்ற வகையிலே வலியுறுத்துகின்ற வகையிலே மாநகராட்சி மன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு, 29-9-1937-இல் கூட கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

“ That this Council resolves that all the Corporation schools be closed on the 2nd October 1937 and further resolves that the National Flag be hoisted on the Ripon Buildings to commemorate the 69th Birthday of Mahatma Gandhi.” என்ற தீர்மானம் நிப்பன் கட்டிடத்திலே கொடியை ஏற்றுவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டு, அன்றைய தினம் பள்ளிகள் மூடப்படவேண்டும், என்று கேட்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கும் பிறகு 24-8-1937 அன்று மாநகராட்சி மன்றத்தில்

“ That this Council resolves to hoist the tri-coloured National flag of Khadi-make on the buildings of the Corporation on all ceremonial occasions and on the Ripon Buildings on the days of the meetings of the Council of the Corporation of Madras ”.

என்ற தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

அதற்குப் பிறகு, ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இடைக்கால மந்திரிசபை அமைப்பதை கண்டிக்கிறோம் என்ற அளவிலே ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது

“ This Council is strongly of opinion that the formation of the so-called Council of Ministers by the Governor of Madras is a fraud on the Constitution and a direct, open and deliberate violation of the fundamental basis of the Act and Instrument of Instructions

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[4th August 1965]

issued under the authority of Parliament, that the Ministers so-called have no claim or right or qualification entitling them to speak, act or advice in any matter in the name of or on behalf of the people of this Province and that further the so-called Ministers do not command the confidence of the public and they, in occupying in office and drawing the emoluments therefor, are committing a breach of public trust".

12-00
noon.

இவ்வாறு மிகக் கடுமையான சொற்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானம் மாநகராட்சி மன்றத்திலே அன்று நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கொண்டு வந்தவர்கள் இப்போது முதலமைச்சர் ஆக இருக்கும் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள்தான். இவர்கள்தான் அப்போது இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து வழிமொழிந்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நான் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அரசாங்கத்தை இந்த அளவுக்குக் கண்டிக்கின்ற தீர்மானங்கள் எல்லாம் வெள்ளைக்காரன் ஆட்சிக் காலத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்காக ஏன் மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைக்கக்கூடாது, தீர்மானத்தை ஏன் ரத்து செய்யக் கூடாது என்று வெள்ளைக்காரனுடைய ஆட்சியிலே கேட்கவில்லை. அந்நிய ஆட்சியிலேயே அந்த உரிமைகள் இருந்திருக்கும்போது இப்போது அந்த உரிமைகள் மறுக்கப்படுவானே? நான் தீர்மானங்களின் தாரதம்மியங்களைப் பற்றியோ, தன்மைகளைப் பற்றியோ விவாதிக்க வரவில்லை. தங்களுடைய உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் உரிமையை நீண்ட பெரும் நாட்களாக மாநகராட்சி மன்றம் பெற்றிருக்கிறது. அந்நியனுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேயே வழங்கப்பட்டிருந்த அந்த உரிமை, சுதந்திரத்திற்கு மதிப்புத் தருகின்ற, ஜனநாயக உரிமைகளை வழங்கி இருக்கின்ற இந்த ஆட்சியின் கீழ் இந்த உரிமைகள் மறுக்கப்படுகிற அவை நிலை ஏன் ஏற்படவேண்டும்? தற்போது மாநகராட்சி மன்றம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தில் இவ்வளவு கடுமையான பதங்கள்கூட வரவில்லை, மாநில அரசுக்கு சிபாரிசு செய்யும் அளவுக்குத்தான் அது அமைந்திருக்கிறது. எல்லா வகைகளிலும் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்ற தீர்மானம் எந்த வகையிலே தவறாகும்? அதை நிறைவேற்றுவதும் நிறைவேற்றாததும் மாநில அரசைப் பொறுத்தது. அப்படிப்பட்ட பல தீர்மானங்கள் ஏற்கனவே மாநகராட்சி மன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. 12-10-1937-லே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்திலே அதைக் கொண்டு வந்தவர்—

"Resolved that the Government be requested to close the toddy shops situated at present in and about the slums of Madras."

என்று அரசாங்கத்திற்கு யோசனை கூறியிருக்கிறார். 7-7-1937-ல்—

"This Council resolves to request the Government to take early steps to remove all the gambling tables such as 'cannofire' etc., from all the public restaurants in the City of Madras."

என்று அரசாங்கத்திற்கு யோசனை சொல்லுகின்ற அளவுக்குத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள்.

4th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இவ்வாறு பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள் ; நேரம் இல்லாததால் என்னிடத்திலுள்ள மற்ற தீர்மானங்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லாமல் விடுகிறேன். அந்த உரிமை இப்போது பறிக்கப்படுகின்ற காரணத்தால்தான் இவற்றையெல்லாம் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். எந்தச் செயலையும் அரசாங்கத்தை மீறிச் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருக்கும்போது, இப்போதே அதற்காகப் பல சட்டங்கள் இருக்கும்போது இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியமென்ன? 'ஏன் அந்தத் தீர்மானத்தை ரத்து செய்யக் கூடாது' என்று இப்போது கேட்கிற அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட சிறு காரணங்களை வைத்துக் கொண்டுகூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற மாநகராட்சி மன்றத்தை ஏன் கலைக்கக் கூடாது என்று கேட்கக் கூடும். இந்த அரசுக்கு அத்தகைய மனப்பான்மை இருப்பதைத்தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்தம் அத்தகைய உத்தோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டுள்ள திருத்தம் என்பதை பேசிய பல உறுப்பினர்களும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். எவ்வளவு சாதாரணமான காரியங்களுக்கெல்லாம் விளக்கம் கேட்டிருக்கிறார்கள்? திருநெல்வேலி நகராட்சியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய படத்தைத் திறந்து வைத்ததற்காக 'ஏன் அந்த மன்றத்தைக் கலைக்கக் கூடாது?' என்று கேட்டு அந்த நகராட்சி மன்றத் தலைவருக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டுத்தான் படங்கள் திறக்கப்படுகின்றன. அதிலே ஏதேனும் நியதிகள் இருந்தால் அதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டிய முழுப் பொறுப்பும் உடையவர் அங்கு இருக்கிற கமிஷனர்தான். அவருடைய அனுமதியின் பேரில்தான் படம் திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் கூற வேண்டியவர் நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கூட அல்ல, அந்தக் கமிஷனர்தான் கூற வேண்டும். அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு நகர மன்றத்தின் ஆணையரைச் சார்ந்தது தான்.

மாநகராட்சி, ஊராட்சி மன்றங்களில் பல தலைவர்களுடைய படங்கள் திறந்து வைக்கப்படுகின்றன. நெல்லை நகராட்சி மன்றத்தில் மற்றத் தலைவர்களுடைய படங்களும் திறந்துவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நீடாமங்கலம் பேரூர் ஊராட்சி மன்றத்தில் திரு. காமராஜர் அவர்களுடைய படத்தைத் திறந்து வைக்கும்படி சொன்னார்கள். நான் திரு. காமராஜர் அவர்களுடைய படத்தைத் திறந்து வைத்தேன். பல ஊராட்சி மன்றங்களில் காந்தியார் படத்தையும், ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் படத்தையும், எங்களை விரோதி என்று கருதக் கூடிய பெரியார் இராமசாமி அவர்களுடைய படத்தையும் திறந்து வைத்திருக்கிறேன். அரசியல் கருத்து வேறுபாடு வேறு ; மனிதனுக்கு மனிதன் காட்டுகின்ற மதிப்பு வேறு. திரு. காமராஜர் அவர்களுடைய படம் நெல்லை நகராட்சியிலே திறந்து வைக்கப்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] 4th August 1965]

பட்டிருக்கிறது. அவருடைய படம் அனுமதியின் பேரிலே திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அப்படி அங்கிருக்கிற ரெகார்டுகளில் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய படத்தைத் திறந்து வைத்ததற்காக நோட்டீஸ் அனுப்புகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சாதாரணக் காரணங்களை வைத்துக் கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப் பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற நகராட்சிகளைக் கலைக்கின்ற உணர்வு இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் இதையெல்லாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

பம்பாய் மாநகரத்திலும், கல்கத்தாவிலும் இத்தகைய உரிமையைப் பறிக்கின்ற சட்டம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அந்த இரு மாநகரங்களைப்பற்றிச் சொல்லாமல் விட்டதிலிருந்தே அத்தகைய சட்டம் அங்கு இல்லையென்று தெரிகிறது. அப்படி இருந்தால் அதைச் சொல்லாமல் விடமாட்டார்கள். அப்படி அந்த இரு நகரங்களிலும் இருப்பதாகவே வைத்துக் கொண்டாலும் நம்முடைய சென்னை மாநகராட்சி வேறு வகையில் மற்றவர்களுக்கு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக இருக்க வேண்டாமா? மாநகராட்சி மன்றத்திலே எந்தக் கட்சி பொறுப்பேற்றிருந்தாலும் கூட, எந்த ஒரு தீர்மானம் வந்தாலும் 51 பேர் ஒரு முடிவைச் செய்வதன் காரணமாக அந்த மன்றம் கலைக்கப்படுவதாக இருந்தால் மீதி இருக்கிற, ஒரு குற்றமும் செய்யாத 49 பேர்களுடைய உரிமையைக்கூடப் பறிப்பதாக அது அமையும். மாநகராட்சி மன்றம் செய்கின்ற எந்த ஒரு செயலையும் தடுக்க இப்போது அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது. தீர்மானங்கள் தடுக்கப்பட உரிமை இருக்கிறது.

மாநகராட்சியைப் பொறுத்து செய்யப்பட வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் பல இருக்கின்றன. அந்த சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு விடவேண்டும். நகராட்சிகள் கட்சி அடிப்படையில் நடைபெற வேண்டிய ஒன்று அல்ல. ஜனநாயகத்தின் கீழ் சட்டமன்றத்திலும் பாராளுமன்றத்திலும் அந்தந்தக் கட்சிக்கென்று தனி இடங்கள், அவரவர்கள் கட்சி அடிப்படையிலே நடத்தப்படுகின்ற விவாதங்கள் தங்களுடைய முன்னாலே நடைபெறுகின்றன. மாநகராட்சி மன்றம், நகராட்சி ஊராட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரை மேயர் அண்டு கவுன்சிலர்ஸ், சேர்மன் அண்டு மெம்பர்ஸ், பிரசிடென்ட் அண்டு மெம்பர்ஸ் என்ற அளவுக்குத்தான் இருக்கிறதே தவிர, கட்சி ரீதியில் எதிர்க்கட்சி, ஆளுங்கட்சி என்ற முறையிலே இல்லை. எதிர்க்கட்சி, ஆளுங்கட்சி என்று இடம் ஒதுக்குவது கூட சட்டப்படி, விதிகன்படி வகுக்கப்படவில்லை. நாம் கொண்டுள்ள மாச்சரியத்தின் காரணமாக உள்ளாட்சி மன்றங்களில் ஆளுங்கட்சி ஒரு பக்கமும் எதிர்க்கட்சி இன்னொரு பக்கமுமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அங்கே ஆளுங்கட்சிக்கு இன்ன இடம், எதிர்க்கட்சிக்கு இன்ன இடம், இடையிலே உட்கார்பவர்கள் என்றெல்லாம் அங்கே இல்லை.

4th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆகவே, இருக்கின்ற அடிப்படை உரிமையைப் பறிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தத் திருத்தம் இல்லாமலே அவர்கள் செய்கின்ற சட்டத்திற்கு மாறுபட்ட காரியங்களைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவே, இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடுவதன் மூலம் தேவையற்ற இத்தகைய விதிகளை நீக்கவிட்டு, தேவையான விதிகளைச் சேர்க்க வழி வகைகள் ஏற்படும். அந்த முறையில் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கிறார்கள் என்ற பழிக்கு இடம் கொடுக்காது, ஜனநாயகம் உரிமைகளை வளர்க்கின்ற பணிகளில் அத்தனை பேரும் சேர்ந்து உதவி செய்து இதனைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடுவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இம்மாதிரி மசோதா கொண்டு வந்ததைப்பற்றி வருத்தம் தெரிவித்தார்கள். அதிலே எனக்கும் இணக்கம் உண்டு. எனக்குக்கூட வருத்தத்தான். ஏதோ தவறு தலான ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப் பார்க்கிறேன் என்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் இவ்வளவு வருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றித்தான் எனக்கு வருத்தம். கனம் உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் என்னிடத்திலே மிகுந்த அனுதாபத்தோடு 'இந்த மசோதாவினால் எனக்கு ஒரு களங்கம் ஏற்பட்டு விடுமே' என்று தெரிவித்தார்கள். நான் அவர்களுக்கு உறுதி கூறுகிறேன்—எனக்கு ஒன்றும் களங்கம் இல்லை. எனக்கு ஏற்படக்கூடிய களங்கங்களைப்பற்றி அவர் கவலைப்படக் கூடும். எனக்கு ஒரு களங்கமும் இல்லை; அவர் வருந்த வேண்டாமென்றுதான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது இரண்டு திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று, இதை மக்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு விடலாம் என்பது. இன்னொன்று, பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு பரிசீலனை செய்து சில திருத்தங்களோடு இதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது. ஆனால் இவற்றை பிரேரேபித்து கருத்துக்களை தெரிவித்த உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அவைவரும் இந்த மசோதாவையே எதிர்க்கிறவர்கள்தான். இதில் முக்கியமாக நகரமன்றத்தை கலைக்கலாம் என்றிருக்கிறது. அவர்கள் தான் அதை முற்றிலும் எதிர்க்கிறவர்கள். இதிலே அது ஒரு முக்கியமான பிரிவுதான். இருந்தாலும் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடலாம் அல்லது மக்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு விடலாம் என்று இரண்டு திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மக்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு விடுவது என்றால், இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பிட்ட சில திருத்தங்கள்தான் உள்ளன. அத்திருத்தங்கள் நன்றாக விளங்குகின்றன, நன்கு புரிகின்றன. அப்படி புரிகிற காரணத்தினால்தான் ஆட்சேபணைகள் இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, மேலும் மக்களுடைய அபிப்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th August 1965]

பிராயத்திற்கு விடவேண்டிய ஒரு நிமித்தம் இல்லை, அத்தகைய மசோதா அல்ல இது. ஆகவே, அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவது, பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு, இரண்டு மன்றங்களும் சேர்ந்த ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு, மற ஒரு மன்றத்தையும் சேர்த்து, விடவேண்டுமென்பது. அப்படி அந்த மன்றத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற கருத்து வந்ததுபற்றி இந்த மன்ற உறுப்பினர்களை பாராட்டுகிறேன். பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டிய அவசியமும் இந்த மசோதாபற்றி இல்லை. காரணம், இருப்பது சில திருத்தங்கள்தான். இத்திருத்தங்கள் இப்போது நன்றாக விவாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருத்தங்களுக்கும் இப்போது நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள் உறுப்பினர்கள். திருத்தங்கள்பற்றியும் பேசலாம். ஆகவே பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுவதற்கு அவசியமில்லை. ஆகவே இந்த இரண்டு திருத்தங்களையும் நான் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏன் இதை அவசர அவசரமாகக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டும், ஏதோ செய்வதற்காகத்தான் இது என்றெல்லாம் கனம் உறுப்பினர்கள் கருத்துக்கள் தெரிவித்தார்கள், அச்சம் தெரிவித்தார்கள் அல்லது கண்டனம் தெரிவித்தார்கள். அப்படி அவசரம் ஒன்று மில்லை.

மற்றொன்று, ஏதோ ஒன்று செய்யவேண்டுமென்றுதான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தோம் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். நகரமன்றத்தைப் பற்றி கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு அந்த டிரிமை இருக்கிறது. அவர்களுடைய வழி தனி. இந்த மசோதாவை எதிர்த்துப் பேசிய கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் நகரமன்றத்தில் ஏதோ ஊழல்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த ஊழல்களுக்கு நான் போகவில்லை. அதைப் பற்றி நான் பார்க்கவில்லை. அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய காலம் பின்னால் வரலாம். இப்போது நான் அவர்கள் சொல்கிற மாதிரி ஊழல்கள் இருக்கிறது என்று இங்கே சொல்வதற்குத் தயாரில்லை. ஆனால் ஏன் இந்த மசோதா என்று கேட்கலாம். எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றவர்களும், ஏதோ ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள், இந்தி எதிர்ப்பு சம்பந்தமாக ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள். அது இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பிடிக்கவில்லை; ஆகவே தான் ஆத்திரம் கொண்டு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நகரமன்றத்தைக் கலைக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் இல்லை என்று நான் சொல்லுகிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்போது அவர்கள் பல தீர்மானங்கள் நகரமன்றத்தில் முன்பே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன, காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தபோதே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன, என்று இதை எல்லாம் சுறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு நான் மன்னிப்பக் கோர வேண்

4th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

டிய அவசியமில்லை. நானே பொறுப்பாக இருந்து நானே சில தீர்மானங்களை பிரேரேபித்தேன் என்றும் சொன்னார்கள். அதெல்லாம் சுதந்திர போராட்டம் நடைபெற்ற காலம். சுதந்திரப் போராட்டம் நடைபெற்ற காலமாக இருந்தாலும் நடைமுறைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு பொறுப்புணர்ச்சியோடு தான் அந்தத் தீர்மானங்களை எல்லாம் எங்களைப் போன்றவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். அப்போதிருந்த அரசாங்கம் அதற்கு என்ன கருத்து தெரிவித்தது, ஆட்சேபித்தார்களா இல்லையா என்றால் அது வேறு விஷயம். அதற்காக இந்த அரசாங்கத்தைவிட அந்த அரசாங்கம் தாராள மனப்பான்மையோடு இருந்திருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கருதினால் கருதட்டும், அவர்களைப் பாராட்டட்டும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்தத் தீர்மானங்கள் எல்லாம் அப்போது நிறைவேற்றப்பட்டதற்காக இப்போது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மன்னிப்பு தெரிவிக்கவேண்டும், வருந்த வேண்டுமென்று நான் சொல்ல வரவில்லை. அப்படிப்பட்ட சுதந்திர உணர்ச்சி இருந்தது வரவேற்கத்தக்கது, வரவேற்க வேண்டிய ஒன்று. அதே சுதந்திர உணர்ச்சி இப்போதும் தரப்படவேண்டும் என்ற முறையில் அவர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அதை மறுக்கிற முறையில் அரசாங்கம் இப்போது உத்தரவிட்டிருக்கிறது, என்ற கருத்தை சொல்ல வந்தேனே தவிர முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மன்னிப்பு கேட்கவேண்டும் அல்லது அதற்காக வருந்த வேண்டும் என்பதல்ல, அந்த உணர்ச்சியைப் பாராட்டுகிறேன், அந்த சுதந்திர உணர்ச்சியை இப்போதும் வழங்க வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மன்னிப்பு கேட்கவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோருகிறார்கள் என்று நாலும் சொல்லவில்லை. ஆங்கிலத்தில் சொல்ல வேண்டுமானால் "I am not apologetic about what was done in the Corporation Council when we were there".

அதைத்தான் சொன்னேன். எனக்குத் தெரிந்த தமிழில் சொன்னேன். அவ்வளவுதான். அப்போது நிறைவேற்றிய தீர்மானங்களுக்கும் இப்போது நிறைவேற்றிய இந்தி எதிர்ப்பு தீர்மானத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஒரு கிளர்ச்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது, இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி. அது என்னவென்றால் இந்தியே கூடாது, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும், ஆங்கிலமே இருக்க வேண்டும் என்று இப்படி எல்லாம் கிளர்ச்சி. இந்தத் தீர்மானத்தில் கருத்து தெரிவிப்பது மட்டுமல்ல, அனுதாபம் தெரிவிப்பது மட்டுமல்ல, காணஸ்ட்டிப் பூஷனை மாற்ற வேண்டும், இந்தியே இல்லாதபடி மாற்ற வேண்டும், அதுதான் அப்போது எற்பட்டது. இந்தியே இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்கு அது பங்கம் விளை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[4th August 1965]

விக்கும் வகையில்தான் அந்தக் கருத்து வருகிறது. கான்ஸ்டி-
ட்யூஷனை மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னால், அதை இந்த அரசாங்-
கத்திற்கு சிபார்சு செய்தால் அதை ஏற்றுக் கொண்டு எங்கள்
நகரமன்றம் இப்படி நினைக்கிறார்கள், கான்ஸ்டிட்யூஷனை மாற்ற
வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் இதை தங்களுக்கு சமர்ப்பிக்-
கிறோம் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பவேண்டும். இத்-
தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்வது என்றால் அதை இந்த அரசாங்-
கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பவேண்டும். பொதுவாகவே
நகரமன்றத்தின் பொறுப்பிற்கு, லட்சியத்திற்கு இது புறம்பானது
என்றுதான் கூறுவேன். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை,
கான்ஸ்டிட்யூஷனை மாற்றவேண்டுமென்றால் இது முற்றிலும்
தவறு என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம்.
ஆகவேதான் “நீங்கள் இதைச் செய்யக் கூடாது, ரத்து செய்யுங்-
கள்” என்று கூறினோம். ஆனால், அவர்கள் பிடிவாதமாக தாங்கள்
செய்த தீர்மானம் அப்படியே இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்
கள். அதற்கு மேல் என்ன நடந்தது? அந்தத் தீர்மானத்தை
அரசாங்கம் ரத்து செய்துவிட்டது. அரசாங்கம் தனக்குள்ளே
அதிகாரத்தை வைத்து ரத்து செய்து விட்டது. அதோடு
முடிந்து விட்டது. பின்னால் இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு
சட்டமாக்கப்பட்டு அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் நகரமன்றத்தின் மீது
ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுப்பதோ, அல்லது கலைப்பதோ என்ற
வகையில் எப்போதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதாக
இருந்தாலும் இந்தி எதிர்ப்பு தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்களே அது
ஒரு காரணமாக இருக்கவே இருக்காது. அதை நான் உறுதியாக
கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.
அது தீர்ந்துபோய் விட்டது. அந்தத் தீர்மானத்தை ரத்து செய்து
விட்டோம். அப்படி ரத்து செய்தது சரி என்றுதான் நான் கருது
கிறேன். அதோடு அது தீர்ந்து விட்டது. அதைக் கூறுவதற்-
கில்லை. ஆனால் இவ்வாறு நகரமன்றத்தைக் கலைக்க வேண்டிய
அவசியம் என்ன இருக்கிறது என்று கனம் உறுப்பினர் திரு. மதி-
யழகன் அவர்களும், கனம் எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்-
களும் கேட்டார்கள். இப்போதுள்ள சட்டத்திலேயே 40-44 பிரிவு
கள் இருக்கின்றனவே என்று சொன்னார்கள், உண்மை. ஆனால் சில
அதிகாரங்கள்தான் இருக்கின்றன. அந்த அதிகாரங்கள் போதாது
என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்து. கமிஷனர் இருக்-
கிறாரே என்று எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.
கமிஷனரை நியமிப்பது அரசாங்கம். அவர் சர்வாதிகாரம்
செய்ய முடியாது, தவறுதல் இருந்தால் கூட நகரமன்றத்தை
மீறிச் செய்ய கமிஷனருக்கு அதிகாரம் இல்லை. அரசாங்கத்திற்கு
கூட இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நகரமன்றத்தில்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்
பிடிவாதமாக ஒன்று செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அதில்
கமிஷனர் புகுந்து, ஏதாவது ஒன்றை தவிர்க்கலாமே தவிர,
எதுவும் செய்து விட முடியாது. தவிர்ப்பது ஒன்று, நிறை-
வேற்றமல் நெடுப்பது ஒன்று. நேராகச் செய்வது ஒன்று, செய்ய

4th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வைப்பது மற்றொன்று. நகர மன்றத்திற்கு விரோதமாக கமிஷனரால் செய்து விட முடியாது. அரசாங்கத்திற்கு கூட செய்ய வைக்க முடியாது. ஒரு திருஷ்டாந்தம் சொல்கிறேன். மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னால் என்று நினைக்கிறேன். வீடு இல்லாத பற்றாக்குறை அதிகமாக இருக்கிறதே என்று அரசாங்கம் கருதி, அரசாங்க உதவி அளித்து வீடுகள் கட்டி வாடகைக்குக் கொடுக்க செய்யலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. நகர மன்றத்தார் அரசாங்க உதவி பெற்று 50 வீடுகள் கட்டியாகி விட்டது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வீடுகள் கட்டியாகி விட்டன. வாடகைக்கு விடவேண்டும், அல்லது விட்டைக் கொடுக்க வேண்டும். எப்படிக் கொடுப்பது என்பதில் அரசாங்கத்தின் கருத்து வீடு இல்லாதவர்களுக்காக இருக்க வேண்டும். அப்படி வீடு இல்லாதவர்கள் 50 பேர்களுக்கு மேல் இருந்தால் சிட்டு போட்டு யாருக்கு வருகிறதோ அவர்களுக்கு கொடுத்து விடுவது என்பது. வீடு இல்லாதவர்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும், வீடு உள்ளவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்து. அரசாங்கத்தைக் கேட்டுத்தான் செய்ய வேண்டும். அதை இன்னும் புறக்கணிக்கவில்லை. ஆனால் நகர மன்ற அங்கத்தினர்களின் கருத்து என்ன, அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? அவர்கள் அங்கு 100 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டு இரண்டு பேர்களுக்கு ஒரு வீடு என்று அவர்கள் யாரைச் சொல்கிறார்களோ, அவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 100 பேர்கள் நாங்கள் இருக்கிறோம். நாங்கள் இரண்டு பேர்கள் சேர்ந்து ஒரு வீட்டைக் கொடுக்கின்ற உரிமை கூட வேண்டாமா என்று என்னிடம் மேயர் அவர்களும் (திரு ஆ பெ தர்மலிங்கம் : காங்கிரஸ்காரர்களும் சேர்ந்துதான்) ஆம், காங்கிரஸ்காரர்களும் சேர்ந்து தான் வந்து என்னிடம் சொன்னார்கள். சில காரியங்களில் கார்ப்ப ரேஷனில் காங்கிரஸ்காரர்களும் சேர்ந்துகொள்கிறார்கள், இல்லை யென்று சொல்லவில்லை. . . . (சிரிப்பு) இதை என்னிடம் சொன்னவுடன் நான் யோசித்துப் பார்த்தேன். இதை எப்படி ஏற்றுக்கொள்வது, முறைப்படி சிட்டுக் குவிக்கிப்போட்டு கொடுத்து விடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டேன். மேயர் அவர்களே என்னிடம் வந்து இதைப்பற்றி சொன்னார்கள். நாங்கள் எப்படி கௌன்ஸிலில் தீர்மானித்திருக்கிறோமோ, அதே போன்றுதான் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். மேயர் அவர்கள் மட்டு மல்ல, எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து வந்து கேட்டார்கள். இதில் எல்லோரும் ஒன்றுதான். எல்லோரும் சேர்ந்து வந்துதான் கேட்டார்கள். வீடு கொடுப்பதற்குரிய அதிகாரத்தை எங்களுக்குக் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். டெப்யூடேஷனை வந்து கேட்டார்கள். ஒரு பக்கத்தில் வீடு இல்லாத குறை பெருமளவு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் கார்ப்பரேஷனில் இந்த நிலை. இதை அரசாங்கம் எப்படித் தீர்ப்பது? அரசாங்கப் பணத்தை செலவு செய்து வீடும் கட்டியாய் விட்டது. வீடுகள் கட்டி மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியும் அப்படியே கிடக்கின்றன. மேற் பார்வை கூடக் கிடையாது. இப்போது வீடுகள் எல்லாம் விமசு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th August 1965]

கூடிய நிலைமையில் யாருக்கும் கொடுக்க முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதில் 40 அல்லது 44-வது செக்ஷனில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் 40 அல்லது 44-வது செக்ஷனில் அரசாங்கம் எதுவும் செய்ய முடியாது. . . .

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாநகராட்சி தீர்ப்பானம் போட்டாலும் கூட, அதை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கத் திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதல்லவா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்த அதிகாரத்தின்படி அரசாங்கம் சொல்லலாம். ஆனால் செய்யவேண்டியது அவர்கள் தான். கமிஷனர் எதை வேண்டுமானாலும் செய்துவிட முடியாது. இந்த விஷயத்தில் ஒரேயடியாக ஸ்டேட்மேட்டாகி விட்டது. அதனால் தான் கட்டப்பட்ட வீடுகள் கூட அப்படியே இருக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்னிடம் சமீபத்தில் தான் இதைப்பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் அறிவித்தார்கள், இன்னும் யாரும் இந்த வீடுகளுக்கு குடி போகாமல் மறுபடியும் விழ அரம்பித்திருக்கிறது. இதெல்லாம் மாற்றுவதற்கு 40 அல்லது 44 விதிகள் போதாது. . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 24-வது விதியின்படி கமிஷனர் அரசாங்கத்தின் யோசனைப்படி காரியத்தை செய்து முடிக்கவில்லையென்றால் தீர்மானத்தை ரத்து செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ரத்து செய்யலாம், அதை தவிர்க்கவும் செய்யலாம், ஆனால் வீட்டை அலாட்மென்ட் பண்ண முடியாது. . . .

SRI K. A. MATHIALAGAN : They could have annulled the resolution of the Corporation.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரசாங்கம் சொல்லலாமே தவிர, அலாட் பண்ண முடியாது என்பதைத்தான் தான் மூன்பே சொன்னேன். அதனால் தான் மூன்று ஆண்டுகளாக அப்படியே கிடக்கிறது. . . .

SRI K. A. MATHIALAGAN : Under section 42 of the Act, they could direct the Commissioner to do all the things envisaged in the present Bill. . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member has already read out the concerned sections.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சட்ட விஷயத்தைப்பற்றி நான் ரொம்ப தெரிந்தவன் அல்ல. ஆனால் இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் அகங்காரம் உண்டு. என்றாலும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களோடு எதைக்கு ஆர்க்ஜூ பண்ண முடியாது. . . .

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, it is an insinuation against a Member of this House. . . .

4th August 1965]

MR. SPEAKER: Let the hon. Member please resume his seat. Both the hon. Member and the Hon. Minister are arguing at the same time. Unless the Hon. Minister yields, the hon. Member cannot get up and speak.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: On a point of order சார், சட்டத்தில் இன்னின்ன உடைசல்கள் இருக்கின்றன, ஆகவே அந்தச் சட்டம் போதாது, நான் சொன்ன காரணங்கள் சாயல்ல என்று சொல்லி மறுக்கலாம். இதையெல்லாம் சொல்லாமல், நான் இவரோடு ஆர்க்யூ, பண்ண முடியாது, அது செய்ய முடியாது, இது செய்ய முடியாது என்று சொல்வது முறைதான் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: There is no point of order.

SRI K. A. MATHIALAGAN: It is an insinuation. . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member is again standing when I am standing. I am constrained to observe that he always violates the rules. No Member should lose his balance. The hon. Member has got every right to speak but not at every moment and that too, whenever the Hon. Chief Minister completes a sentence in his speech. The hon. Member has already read out the concerned sections. The Hon. Chief Minister is speaking now and the hon. Member can speak afterwards. I only wish to point out the hon. Member that he should not stand when the Hon. Chief Minister is standing.

SRI K. A. MATHIALAGAN: Rose. . . .

MR. SPEAKER: I wish to point out to the hon. Member again that when I am standing, he should not get up. Also, unless the Hon. Minister yields, he cannot get up and speak. If he yields, I have no objection to the hon. Member speaking but if he does not, he must wait till the Hon. Minister concludes his speech.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: சார், ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு சகல விதமான காரணங்களையும் காட்டி இங்கே மறுத்துப் பேசுவதற்கு உரிமைகள் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே இருக்கின்ற சட்டத்தில் இன்னின்ன குறைகள், தவறுகள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துக் காட்டலாம். அதைவிட்டுவிட்டு இந்த மெம்பரோடு பேச முடியாது என்று சொல்வது இந்தச் சபைக்கு பொருத்தமாயிராது என்பதை அருள் கூர்ந்து கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தாங்கள் சுட்டிக் காட்டும்படி வேண்டுகின்றேன்.

MR. SPEAKER: There is no point of order and the Hon. Chief Minister can continue his speech.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களோடு பேச முடியாது என்பதல்ல, அவர் என் எதிரில் தான் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் சொல்லு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th August 1965]

கின்ற சட்டவாதங்களுக்கு என்னால் பதில் அளிக்க முடியாது என்று தான் சொன்னேன். என்னுடைய சிற்றறிவின்படி ஏற்கனவே இருக்கின்ற 40-44-வது விதிகளின் படி நான் குறிப்பிட்ட காரியங்களுக்கு பரிகாரம் செய்ய முடியவில்லை. கௌன்சில் நிறைவேற்றுகின்ற தீர்மானத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் அல்லது அரசாங்கம் சட்டத்திலுள்ள அதிகாரங்களின் படி இதைச் சமாளிக்கத் தவறிவிட்டது என்றிருக்குமானால், இங்கேயே எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் அரசாங்கத்தின் மீது கண்டனம் தெரிவிக்கலாம். அரசாங்கத்திலிருந்து இரண்டு கௌன்சிலர்களுக்கு ஒரு வீடு என்கின்ற முறை சரியல்ல என்று உத்தரவிட்டது. ஆனால் கௌன்சிலர்கள் அதை திருப்பித் திருப்பிக் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, இதைத்தான் ஒரு திருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னேன்.

மற்றொன்று, தீர்மானத்தை ரத்து செய்கிற அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்கின்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. சர்க்காரினுடைய அனுமதி பெற வேண்டும் என்பது சட்டத்தில் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி முனிசிபல் கௌன்சில் சர்க்காருடைய அனுமதியைப் பெறாமல் படத்தை திறந்து வைத்தார்கள். யார் படத்தை திறந்து வைத்தார்கள் என்பது கேள்வியல்ல. அது வேறு விஷயம். அனுமதி வாங்கவேண்டும் என்றிருக்கிறது. அவர்கள் அனுமதி வாங்கவில்லை. அதனால் தான் திருநெல்வேலி முனிசிபாலிட்டி மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. கோவை முனிசிபாலிட்டியை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் காங்கிரஸ் கட்சி தான் மெஜாரிட்டியாக இருக்கிறது. கோவைக்கும் இதே போன்று ஒரு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் போட்டிருக்கும் தீர்மானத்தை ஏன் ரத்து செய்யக் கூடாது என்று கேட்டு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் மெஜாரிட்டியாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களை விட்டுவிடவில்லை. ஆகவே, இதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், காங்கிரஸ் என்ற எண்ணம் ஒன்றும் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை.

மேலும், இம்மாதிரி அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுமா என்று கேட்கப்பட்டது. சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிக பழமையான நகரம் என்றெல்லாம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. உண்மைதான், மற்ற நகரங்களைப்போல் அல்ல என்றும் எடுத்துச்சொல்லப்பட்டது, ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இதைவிடப் பெரிய நகரம் கல்கத்தா. அந்த கல்கத்தா நகரில் கூட, கல்கத்தா கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகம் 1948-ல் கலைக்கப்பட்டு அரசாங்கம் பொறுப்பேற்று நடத்தியது. 1952-ல் மறுபடியும் தேர்தல் நடந்து பின்னால் கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்பட்டது. 1923-வது வருஷத்திய சட்டத்தில் இதற்கான பிரிவு இல்லாமல் தான் இருந்தது. பின்னால் இதற்கான அதிகாரத்தை அங்குள்ள சட்டமன்றம் அரசாங்கத்திற்கு அளித்திருக்கிறது. 1948 முதல்

4th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

1952 வரை 4 வருடங்கள் கார்ப்பரேஷன் கலைக்கப்பட்டுத்தான் இருந்தது. இதே போன்றுதான் நாக்பூர் கார்ப்பரேஷன் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது; மகாராஷ்டிர அரசாங்கம், அதை ஏன்கலைக்கக்கூடாது என்று கேட்டு நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறது. இப்போது இங்கு ஏதோ நாங்கள் நகரமன்றத்தை கலைக்க முடிவு செய்துவிட்டோம் என்று நான் சொல்லவில்லை. அவிவிதம் இப்போது சொல்லவும் முடியாது. ஆனால் இதற்கான அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. இந்த அதிகாரம் சட்டமன்றத்திற்கு இருக்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கார்ப்பரேஷனில் ஆளுகின்றது, அதனால்தான், பொருமைப்பட்டுக்கொண்டு, ஆத்திரப்பட்டுக்கொண்டு இதைக் கெட்ட எண்ணத்தோடு கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வது தவறு என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட எண்ணமிருந்தால் லீடி முனிசிபல் ஆக்ட் இங்கே நிறைவேற்றினோம். அதைப்பற்றியும் எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்போதும் கார்ப்பரேஷனில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் ஆட்சியில் இருந்தது. அப்போதே வேண்டுமென்றால் அதைச் செய்திருக்கலாம். மறுபடியும் 1964 மார்ச்சில் கார்ப்பரேஷனில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தான் மெஜாரிட்டியாக வந்தார்கள். அதன் பின்னால் 1964 ஏப்ரலில் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். அதன் பின் ஜூலை, ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் இந்த மாதங்களில் கொண்டு வந்திருக்கலாம். அப்போதெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் கார்ப்பரேஷனில் மெஜாரிட்டியாக இருந்தது, அப்போது இதைக் கொண்டு வந்தோமா? 1965-பட்ஜெட் கூட்டம் நடந்தது, இந்த ஏப்ரலில் கொண்டு வந்திருக்கலாம், அப்போதும் கொண்டு வந்தோமா? அப்போது எல்லாம் நகர மன்றத்தில் தி.மு.க. தான் மெஜாரிட்டிகட்சியாக இருந்திருக்கிறது. மெஜாரிட்டி கட்சி நம் கட்சியாக இல்லை என்பதற்காகக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்ற குறுகிய நோக்கம் இல்லை. அப்போதைக்கப்போது அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று பார்க்கிறது. இன்னின்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றால், அதற்கு எந்தகைய அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்று பார்க்கிறது. இது ஜனநாயகத்திற்கு முரணானது என்று சொன்னால் என்ன சொல்லுவது? ஜனநாயகம் பற்றி பேசலாம், ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் அருமை பற்றிப் பேசலாம். நானும் அதனை உணர்கிறேன், ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன். என்றாலும், பரிகாரம் வேண்டியபோது பரிகாரம் அளிக்கவேண்டும், அதுவும் மன்றம் அளிக்கவேண்டும் என்று இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறோமே தவிர, வேறு அல்ல. மற்ற நகர மன்றங்கள் இருக்கின்றன. கல்கத்தா கார்ப்பரேஷன் எப்படி கலைக்கப்பட்டது என்று நான் கூறினேன். நாக்பூர் கார்ப்பரேஷனைக் கலைக்க மகாராஷ்டிர அரசாங்கம் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறது என்று கூறினேன். மற்ற நகர மன்றங்கள்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th August 1965]

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களைக் கொண்டிருக்க வில்லையா? கல்கத்தா கார்ப்பரேஷன் பெருமை வாய்ந்த ஸ்தாபனம் இல்லையா? அவசியம் இருந்தால் தானே செய்யப் போகிறோம்? அவசியம் இருந்தால் செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்பதற்குத் தான் இம் மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை நகர மன்றத்தலையே காங்கிரஸ்காரர்கள் 40 பேர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களும் ஒற்றுமையோடு காரியங்கள் செய்கிறார்கள் என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட கூறினார்களே. கலைப் பது என்றால் அவர்களும் பாதிக்கப்பட மாட்டார்களா? அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்வார்களா? ஆகவே, இதில் கட்சிப் பிரச்சனை ஒன்றும் இல்லை. இந்த மாதிரி அதிகாரம் இருக்கவேண்டுமென்ற நிமித்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே, இதை மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கிறோம், இதற்கேற்ற வகையில் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று—அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் கொடுக்கும் வகையில் மாற்றவேண்டுமென்று—கூறுகிறோம். அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் வந்தபோது, நான் மீண்டும் சொல்லுகிறேன், இன்றைக்கு ஒன்றும் முடிவு இல்லை. அதிகாரம் வேண்டும், அதிகாரத்தைக் கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறோம். இதை சூழ்ச்சி, ஆத்திரம், வெறுப்பு, கஷாத்திரம் என்று எல்லாம் சொல்லுவது கொஞ்சம்கூட நியாயம் இல்லை என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக மக்கள் நன்மையைப் பார்க்கவேண்டும். நகர மக்களுக்குச் சரியான நிர்வாகம் வேண்டும். நகர மக்களுடைய தேவைகள் பரிபூர்ணமாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும். அதற்கு யார் பாதகமாக இருந்தாலும், எந்த வகையில் நகர மக்கள் பாதிக்கப்படுவதாக இருந்தாலும், தட்டசன்யம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். எதிராகக் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு வருத்தம். அதற்கு நான் என்ன செய்வது? இவ்வளவு தூரம் வருத்தப்படுகிறார்களே என்று விட்டு விடலாம். ஆனால், நகர மக்களுடைய நன்மையைப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி நகர மக்களுடைய நன்மையை யொட்டித் தான் இது கொண்டுவரப்படுகிறதே தவிர, வேறு அல்ல. எனக்கு பொறுப்பு உணர்ச்சி இல்லாமல் இல்லை. நான் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறதே என்று வருந்தவில்லை. சாதாரணமாக ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர்தான் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். அந்த அமைச்சர் காஷ்மீர் போயிருக்கிறார், அதனால் நான் நோட்டீஸ் கொடுத்தேன், இப்போது செய்கிறேன். அரசாங்கத்தில் எந்த அமைச்சர் கொண்டு வந்தாலும் ஜாயின்ட் ரெஸ்பான்ஸிபிலிட்டி இருக்கிறது. நகர மக்களுடைய நன்மையையொட்டி இது அவசியம் என்று கருதுகிறோம். ஆகவே, அந்த வகையில் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

வேறு சில பிரிவுகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கமிஷனர் நியமனம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவரும் கூறினார்கள். கமிஷனர் யார்? அவர் ஒரு அரசாங்க அதிகாரி. அவருக்கு பதவி உயர்வு வருவதாக ஏற்பட்டாலும், டில்லியிலே

4th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அவர்களுடைய சேவை வேண்டப்பட்டாலும், அல்லது அவசியமாக உணவுப் பிரச்சனையைச் சமாளிக்கவோ அல்லது ஏதோ ஒன்றுக்கு அவர் அவசியம் என்று கருதலாம். ஆகவே, அவரை மாற்றுகிற அதிகாரம் வேண்டும். மூன்று ஆண்டுகள் என்று வைத்து விட்டால் அதற்கு இடையில் மாற்ற வேண்டுமானால் கவுன்ஸில் டிஸ்மிஸ் செய்யவேண்டும். அது இருக்கட்டும். அவரோ இந்த வேலை வேண்டாம், வேறு வேலை வேண்டுமென்றால் கூட முடியாது என்ற நிலைமை இருப்பதைத் திருத்துவதற்காகவே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

மேலும் ஹெல்ஸ் ஆஃப் டிபார்ட்மென்ட்ஸ்—இலாகாக்கள் தலைவர்களைப் பற்றியது. இது வரையில் பேனல் கொடுத்து வந்தது. நான் மூன்பே குறிப்பிட்டேன். ஹெல்த் ஆஃபீஸர் நியமனம் செய்யப்படுவதில் எவ்வளவு தாமதம் ஏற்பட்டது? இப்பேர்ப்பட்ட தலைநகரத்தில் ஹெல்த் ஆஃபீஸர் இல்லாமல் ரொம்ப நாள் இருந்தது என்றால் அதை என்னவென்று சொல்லுவது? அரசாங்கம்தான் பேனல் கொடுக்கிறது. இவர் வேண்டாமென்றால் சொல்லட்டும். இவர் வந்தால் இங்கே சரிப்படாது, இந்த முறையில் தவறுதலாக இருந்திருக்கிறார் என்றால் சொல்லட்டும், மாற்றிக் கொடுக்கலாம். அரசாங்கம் போய் தங்கள் அதிகாரிகள் கொண்ட பேனல் கொடுக்கவேண்டுமே என்பது சரியல்ல என்று தான் போட்டிருக்கிறோம்.

மற்ற பிரிவுகளுக்கு யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று கூறி, க்ளாஸ் பை க்ளாஸ் கன்ஸிடரேஷனை எடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் என்னுடைய பிரேரணையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் கிளாரிஃபிகேஷன், ஸார், இந்த மாநகராட்சி மன்றத்தினால் கட்டப்பட்ட வீடுகளுக்கு லாட் போட்டு எடுக்கவேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். ஸ்டேட் ஹவுஸிங் போர்ட் வீடுகளுக்கு லாட் போட்டுத் தான் எடுக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : That question does not arise here. The hon Member may bring forward another Bill for considering it.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் எழுப்பிய வினாக்களுக்குத் திருப்திகரமான பதில் அளிக்காததாலும், அதற்குக் கொஞ்சம் கூட முயற்சிக்காததாலும் இதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று கூறி, "that the Bill be circulated for the purpose of eliciting public" என்று நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

[4th August 1965]

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I want to speak on that amendment.

MR. SPEAKER: Not now. I am putting it now to the vote of the House. The question is—

“That the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 be circulated for the purpose of eliciting public opinion”.

The amendment was put and lost.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I am not pressing my amendment since the amendment given notice of by the Hon. Leader of the Opposition is more or less on the same lines.

MR. SPEAKER: I shall now put the amendment given notice of by the hon. Leader of the Opposition. The question is—

“That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Legislative Assembly and eight members of the Legislative Council) to consider the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965) and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee”.

(Names of members to be given later).

The amendment was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus—

Ayes.

Sri V. R. Nedunchezhiyan
“ M. Karunanithi
“ K. A. Mathialagan
“ S. A. Ganesan
“ M. Kalayanasundaram
“ A. P. Dharmalingam
“ Rama. Aranganal
“ A. K. Subbiah
“ V. S. S. Mani
“ M. Rajangam
“ Kanchi Manimozhiar
“ K. R. M. Kariamanickam
“ A. Perumal
“ N. Rajangam
“ S. Madhavan
“ S. Mani
“ V. R. Periannan
“ P. V. Sriramulu
“ M. Kamalanathan

Sri C. G. Viswanathan
“ Pulavar K. Govindan
“ C. V. Velappan
“ T. Chinnasamy
“ M. R. Krishnamurthy
“ A. Thangavelu
“ S. Murugaiyan
“ P. U. Shanmugam
“ M. S. Mani
“ K. Thirupathy
“ M. P. Vadivelu
“ R. Nallamuthu
“ N. P. Sengottuvelu
“ S. Arumugham
“ A. G. Balakrishnan
“ S. Ramaswamy
“ V. Krishnamurthy
“ R. Sampangi

4th August 1965]

Noes.

Sri K. Parthasarathy	Sri A. K. Kaliappa Gounder
„ M. Alagiriswamy	„ T. Karcha Gowder
„ C. M. Ambikapathi	„ R. Krishnaswami Gopalar
„ S. Angamuthu Naicker	„ M. Kulandaiswamy Gounder
„ P. Appavoo	„ T. Manavalan
„ A. Appavoo Thevar	„ K. Marappa Gounder
„ A. Arumugam	„ M. Maruthanayagam Pillai
„ V. S. Arunachalam	„ J. Matha Gowder
„ A. P. Balagan	„ K. K. Muthiah
„ A. M. P. S. Balagangadharan	„ M. P. Muthukaruppanaswami
„ V. Bashyam Reddi	Gounder
„ M. Chelliah	„ P. K. Muthuvelappa Gounder
„ S. Chinna Karuppa Thevar	„ T. M. Nallaswamy
The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam	„ S. Nanjunda Row
„ P. Kakkan	The Hon. Sri Nalla Senapathi Sarkarai
The Hon. Srimathi Jothi Vencatachelum.	Manradia
Sri P. Ramachandran	The Hon. Sri. G. Bhuvarahan
„ A. S. Dakshinamoorthy Gounder	The Hon. Sri S. M. A. Majeed
„ M. Dhandayuthapani Pillai	Srimathi T. N. Anandanayaki
„ A. Doraiswamy	„ P. K. R. Lakshmikantham
„ V. Ellamma Naidu	„ A. S. Ponnammal
„ T. P. Elumalai	„ A. Krishnaveni
„ G. Gomathi Sankara Dikshithar	„ Rajathi Kunchithapatham
„ K. Gopala Gounder	„ Parvathi Arjunan
„ K. S. G. Haja Sheriff	„ N. K. Ranganayaki
„ T. Kadambavana Sundaram	Kumari D. Sulochana
„ N. Duraispandian	Sri K. Narayanaswami Pillai
„ K. P. Palanisamy	Dr. B. Natarajan
„ G. D. Perumal Raju	Sri D. N. Vadivel
„ R. Ponnappa Nadar	„ V. Sankaran
„ S. Ponnusamy	„ M. S. Selvarajan
„ R. Rajagopalaswamy	„ R. Sengaliappan
„ P. Rajagopal	„ N. Shanmugasundaram
„ G. Rajaram	„ SV. SM. Sivaraman Ambalam
„ A. Ramachandra Rayar	„ S. Sivasubramaniam
„ A. L. Ramakrishna Naidu	„ N. Sountharapandian
„ N. S. Ramalingam	„ C. Srinivasan
„ S. Ramalingam	„ A. R. Subbiah Mudaliar
„ V. Ramasathan	„ R. Subramaniam
„ S. Ramaswamy Naidu	„ K. S. Subramania Gounder
„ N. Ramaswamy Udayar	„ M. D. Thiagaraja Pillai
„ R. Rangaswamy	„ P. Urkavalan
„ S. Sadasivam	„ O. Venkatasubba Reddy
„ B. Parameswaran	„ M. William

Ayes 37 ; Noes 86 ; Netural Nil.

The amendment was lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965) be taken into consideration”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That Clause 2 do stand part of the Bill ”.

[4th August 1965]

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move the following amendment:—

“In Clause 2, in the proposed section 8 for the words ‘three-fourths’ substitute the words ‘two-thirds’

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவு கமிஷனரை மாற்றுவது சம்பந்தமானது. அரசாங்கம் விரும்பினால், எப்பொழுதும் மாற்றலாம் என்பதற்காக அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளப் படுகிறது. அதற்கு கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எந்தெந்த சந்தர்ப்பங்களில் அப்படிப் பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கமிஷனரை கவுன்சில் விரும்பவில்லை யென்றால், அல்லது அவர் ரொம்பத் திறமைசாலி, வேறு பெரிய இடத்திற்கு அவர் சேவை தேவைப் படுகிறது என்றால், அவரை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாம். இப்படி இரண்டு காரணங்களைச் சொன்னார் கனம் முதல் அமைச்சர். 3/4 பேர்கள் என்று முதலிலே இருந்தாலும் கூட, 100-க்கு 51 பேர்கள் விரும்பவில்லை என்றாலும், மாற்றிவிட வேண்டும். சாதாரணமாக 10, 20 பேர்கள் விரும்பவில்லையென்றாலே வேலை செய்வது சிரமம். மெஜாரிட்டி மெம்பர்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரம் ஆனவர்தான் கமிஷனராக இருந்து செம்மையாக வேலை செய்ய முடியும். இல்லாவிட்டால், குற்றம் குறைகள் ஏற்படும். ஆனால், இதிலே எவ்வளவு பேர்கள் என்று கூறும்போது, மற்றவைகளையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். சபாநாயகர் மேல் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வருவது என்றாலும் கூட, 25 சதவிகிதம் மெம்பர்கள் தீர்மானத்தை அனுமதிக்க எழுந்து நின்றால் போதும். அரசாங்கத்தின் மேல் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவா, தீர்மானத்தை அனுமதிக்க, 10 சதவிகிதம், 21 அங்கத்தினர்கள் எழுந்து நின்றால் போதும். கமிஷனர் ஒரு உத்தியோகஸ்தர். அவரீது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் நிறைவேற வேண்டும் என்றால், 3/4 பேர்கள் என்றால், என்ன அர்த்தம்? 100 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், 74 பேர்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக இல்லாமல் இருந்தால்கூட, அவர் இருக்கலாம் என்று சொன்னால் அது முறையாகாது. நான் இன்றோடு தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். அகில் 3/5 பேர்கள் என்று கொடுத்திருந்தேன். இப்பொழுது 2/3 போதும் என்று போட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தையாவது கனம் முதல் அமைச்சர் ஏற்றுக்கொண்டால் நலம்; அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தைக் காட்டும் முறையில், இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, so far as this amendment is concerned, I want to speak a few words.

According to section 8 of the City Municipal Corporation Act, the State Government may, at any time, withdraw the Commissioner from office if the State Government feels or if any complaint comes

4th August 1965] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

to the State Government that the Commissioner is not enjoying the confidence of the Council. Whether it is three-fourths or two-thirds, it does not matter much. In my opinion, the latter part of the clause is superfluous. I even feel that the clause may read like this: "The State Government may, at any time, withdraw the Commissioner from office". There need not be the other provision, i.e., "and shall do so if such withdrawal is recommended by a resolution of the council passed at a special meeting called for the purpose and supported by the votes of such number of councillors as shall constitute not less than three-fourths of the sanctioned strength of the Council". Anything which is not all right would be brought to the notice of the Government. If the Council feels that the Commissioner is not up to their expectation or is not acting according to the majority opinion, they can make a complaint. So, the State Government can withdraw the officer at any time. Therefore, the amendment moved by the hon. Member is not necessary. Even the later part of the clause is superfluous.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏதோ கனம் உறுப்பினர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நான் அவர்கள் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதால், ஓரளவாவது நல்லெண்ணம் இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்றால் சரி. ஆனால், அதை ஏற்றுக் கொள்வதால், அதிலேயும் ஏதோ சூது இருக்கிறது என்று சொல்லப் புகுவார்கள் (கிரிப்பு). அதிலே 'நல்ல எண்ணம்' என்கிற 'பெயிட்' இருக்கிறது. 'பெயிட்'டுக்காகப் போடவில்லை, போடுவதும் இல்லை; இது ஏற்கனவே இருந்ததுதான். புதிதாகத் திருத்தம் செய்யவில்லை. அவசியமான அளவுக்குத்தான் திருத்தம் கொண்டு வருகிறோமே தவிர, அவசியமாக ஒன்றும் செய்வதில்லை. 3/4 எனபது ரொம்பநாளாக இருக்கிறது. கனம் உறுப்பினர் கவியானசுந்தரம் 'பேர் மெஜாரிட்டி' யாக இருக்கலாம் என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். அப்படி யென்றால் 2/3 என்று சொல்வது கூட அவசியம் இல்லை. இருக்கிறது அப்படியே இருக்கலாம். ஆகவே, அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

"In clause 2, in the proposed section 8, for the words 'three-fourths, substitute the words 'two-thirds'."

The amendment was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. the Leader of the Opposition has given notice of an amendment. As it is negative in character in it is not in order. However he may oppose the clause if he wants.

Clause 3 was put and carried.

[4th August 1965]

Clause 4.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ Clause 4 do stand part of the Bill ’.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

“ In clause 4 for the words ‘thirty days’ wherever they occur, substitute the words ‘fifteen days’.”

SRI A. K. SUBBIAH : Sir, I second the amendment.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம், சர்க்கார் திருத்தத்தை எதிர்க்கவில்லை. இந்தப் பிரிவையும் எதிர்க்கவில்லை. முதலிலே இருப்பது கமிஷனர் 15 நாட்களுக்குள்ளாக அரசாங்கத்திற்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். வந்திருக்கிற திருத்தம், அதை ஒரு மாதம் என்று செய்கிறது. மேற்கொண்டும், ஒரு மாதம் என்று புதிதாகச் செய்கிறார்கள். கொடுக்கும் அதிகாரத்தை அதிக நாட்களுக்குச் செய்கிறார்கள். நான் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால், முதலிலே 15 நாட்கள் என்று இருக்கட்டும். தவறினால், அதற்கும் மேல் இன்னொரு 15 நாட்கள் போதும், இல்லாவிட்டால், முதலில் ஒரு மாதம், அது தவறினால் மறுபடியும் ஒரு மாதம், ஆக 60 நாட்கள் ஆகிவிடுகிறது. ஏற்கெனவே அது தவறான தீர்மானம். அதைத் தெரிவிப்பதில் 60 நாள் காலதாமதம் செய்யலாம் என்று விடுவது சரியாகாது. இந்தக் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்றுதான் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, நடைமுறையிலே பார்த்தால், 15 நாட்களில் அனுப்ப வேண்டும் என்றால், காலம் போதாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே தான் “ within a period of thirty days ” என்று போட்டிருக்கிறோம். அதை 15 நாட்கள் என்று அப்படியே இருக்கலாம் என்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. நான் ஒரு மாதம் என்று கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது, “ within a period of thirty days ” என்று போட்டிருக்கிறோம். பின்னால், இன்னொரு மாதம் என்பதற்குப் பதிலாக வேண்டுமானால் 15 நாட்கள் என்று போடலாம். அப்படி, கனம் உறுப்பினர் ஒரு திருத்தம் கொடுத்தால், அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move the following amendment to my amendment :—

“ In line 28, for the words ‘thirty days’, substitute the words ‘fifteen days’.”

The amendment was duly seconded.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, the time for giving amendments is over. The hon. Member is just now moving his amendment.

4th August 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This is an amendment to an amendment and the Chair is at perfect liberty to allow it. Sir, I accept the amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER : In that case I presume that the hon. Member Sri Kalyanasundaram is not pressing his earlier amendment.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I am not pressing my earlier amendment.

The first amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram was, by leave, withdrawn.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“In line 29, for the words ‘thirty days’, substitute the words ‘fifteen days’.” 1-00 p.m.

The amendment was put and carried.

Clause 4, as amended, was put and carried.

Clause 5.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That clause 5 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move -

“In clause 5, for new section 44-A, substitute the following section :—

“44-A. State Government's power to dissolve or supersede the Corporation.—(1) If, in the opinion of the State Government, the Corporation is not competent to perform or persistently makes default in performing the duties imposed on it by law, or exceeds or abuses its powers, the State Government may, by notification, direct that the Corporation be dissolved and reconstituted on such dates as the State Government may fix in that behalf or they may, if they think necessary, supersede the Corporation for a specified period not exceeding three years and the notification shall be laid before both Houses of the State Legislature :

Provided that for the purpose of completing the elections to the Corporation when it is dissolved, the State Government may, from time to time, extend the time fixed by them under this sub-section for its reconstitution.

(2) Before publishing a notification under sub-section (1), the State Government shall communicate to the Corporation the grounds on which they propose to do so, fix a period of not less than thirty days for the Corporation to show cause against the proposal and consider its explanations or objections, if any.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th August 1965]

(3) Nothing contained in sub-section (1) shall affect the office of the Commissioner.

(4) On the date fixed for the dissolution of the Corporation under sub-section (1), all its members as well as the Mayor and the Deputy Mayor (including councillors who are members of committees established or constituted by or under this Act) shall forthwith be deemed to have vacated their offices and fresh elections shall be held in accordance with the provisions of this Act. The newly elected councillors shall enter upon their offices on the date fixed for the reconstitution of the Corporation.

(5) Supersession shall take effect from noon on the date of publication of the notification, if no date is therein specified, and thereupon the following consequences shall ensue :—

(a) All the members of the Corporation as well as the Mayor and the Deputy Mayor (including Councillors who are members of committees established or constituted by or under this Act) shall forthwith be deemed to have vacated their offices.

(b) All or any of the functions of the Corporation, of the Mayor and of the committees established or constituted by or under this Act except the Taxation Appeals Committee may, during the period of supersession, be exercised and performed, as far as may be, and to such extent as the State Government may determine, by such person as the State Government appoint in that behalf and any such person may, if the State Government so direct, receive payment for his services from the municipal fund, the State Government may determine the relations of such person with themselves and may direct the Commissioner to exercise and perform any powers and duties of the Corporation and of the committees aforesaid except the Taxation Appeals Committee in addition to his own.

(c) All or any of the functions of the Taxation Appeals Committee may, during the period of supersession, be exercised and performed by the Chairman of the said Committee.

(6) On or before the expiry of the period of supersession notified under sub-section (1), the State Government may, by notification, for reasons to be stated in the notification, postpone the reconstitution of the Corporation for a further period not exceeding one year at any one time, but the total period of supersession shall not in any case exceed three years.

(7) The State Government may reconstitute the Corporation before the expiry of the period notified under sub-section (1) or sub-section (6).

4th August 1965] [Sri M. Bhaktavatsalam]

(8) When the Corporation is dissolved or superseded under this section, the State Government until the date of the reconstitution thereof and the reconstituted Corporation thereafter shall be entitled to all the assets and be subject to all the liabilities of the Corporation as on the date of the dissolution or supersession and on the date of the reconstitution respectively."

கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இதை ஒரு ஸப்ஸ்டிடிடியூ அமென்ட்மென்டாக நான் பிரேரேபித்திருக்கின்றேன். அதைப்பற்றிச் சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் கருத்துத் அவசரப்பட்டுக்கொண்டு வந்ததாகவும், அதற்குப் பிறகு மாற்றிவிட்டதாகவும் சொன்னார்கள். மாற்றுதல் ஒன்றும் இல்லை. இம்மாதிரி Draft கள் தொடர்ந்து பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. பத்து முறை பார்த்துவிட்டு பதிலேராவது முறை பார்த்தால் இப்படி இருக்கலாம், அப்படி இருக்கலாம் என்று தோன்றலாம். அந்த வகையிலே தான், ஒரே திருத்தமாக இருக்கட்டும் என்று ஸப்ஸ்டிடியூட்டாகப் போட்டிருக்கிறோம். முன்னே எந்த நோக்கம் இருந்ததோ அதே நோக்கம்தான் இதற்கும். அதைவிடச் சிறந்த திருத்தமாக இருக்கிறது என்பதால் அதைச் சட்டத்திலே சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் பிரேரேபித்திருக்கின்றேன்.

1-00
p.m

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் நான்கு திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கின்றேன். அவற்றைச் சேர்ந்தார்ப்போல் பிரேரேபித்துவிட்டுப் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன். என்னுடைய பின்வரும் திருத்தங்களை நான் பிரேரேபிக்கின்றேன் :—

" (i) In clause 5, in the proposed sub-section (1) of new section 44-A for the words "three years", substitute the words "eighteen months".

(ii) In clause 5, in the proposed sub-section (1) of new section 44-A, add the following as second proviso :—

'Provided further that such extension of time for completing elections, shall not exceed eighteen months from the date of dissolution of the Corporation.'

(iii) In clause 5, in the proposed new Section 44-A after the proposed sub-section (8) (as found in the Government amendment), add the following as new sub-sections (9) and (10) :—

'(9) All the notifications and communications issued under sub-sections (1) and (2) together with the replies if any received from the Corporation, shall be placed on the table of the Legislative Assembly and unless approved by the Assembly, within ninety days, after the issue of notifications in respect of supersession, shall be limited to six months.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th August 1965]

(10) The Members of the Assembly and Lok Sabha representing Madras City, shall be constituted into an Advisory Committee to advise the Commissioner including consideration of annual Budget, during the period of supersession.'"

SRI A. K. SUBBIAH: Sir, I second the amendments.

MR. DEPUTY SPEAKER: Now the clause and the amendments are before the House for discussion.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவுதான் இந்த மசோதாவிற்கே மிகவும் முக்கியமானது. இந்தப் பிரிவு தான் இந்த மசோதாவை நாங்கள் எதிர்ப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடிய பிரிவு. இத்தகைய அதிகாரங்களை எடுத்துக் கொள்வதற்குரிய காரணங்களைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் கூறிய விளக்கத்தில் கூட, இதற்கு என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி அவர்கள் சொல்ல முடியவில்லை. கார்ப்பரேஷன் வீடுகளைப் பங்கிடுவது சம்பந்தமாகச் சொன்னார்கள். அந்தப் பிரச்சனையிலே கூட அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைப்பற்றிச் சந்தேகமாகச் சொன்னார்கள். அதைப் பொறுத்த வரைக்கும், இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்திலே அத்தகைய அதிகாரம் இல்லை; அப்படி டைரக்டிவ்ஸ் கொடுத்தாலும் சட்டப்படி செல்லாது என்று ஏற்படுமானாலும் கூட, அந்த அளவிற்குச் சட்டத்தைத் திருத்தியிருக்கலாம். அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய உத்தரவுகளை இத்தனை நாட்களுக்குள் அமுல் நடத்தவேண்டும் என்ற அளவிற்குக் கூட சட்டத்தைத் திருத்து வார்களானால், அதிலே எதேச்சாதிகாரம் இல்லையா என்று கேட்கலாம். ஆனால், அது ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சனை. அதுவும் சபை முன்பு வைக்கப்படும். சபை அதைப்பற்றி விவாதிக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். அதைப்பற்றி மக்களும் புரிந்துகொள்ளக் கூடும். அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கை சரியா, கார்ப்பரேஷன் எடுத்த நடவடிக்கை சரியா என்று மக்கள் புரிந்து கொள்வதற்கும் அதிலே சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அரசாங்கம் ஒரு யோசனை கூறி, அதை அமல் நடத்தவேண்டும் என்று குறிப்பிட்ட பிரச்சனை மீது அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்வதாயிருந்தால் கூட அதைப்பற்றி இந்தச் சபை ஆலோசித்து இருக்கலாம். அதற்கு இவ்வளவு பெரிய எதிர்ப்பு இருக்காது. அந்த ஒரு காரணத்திற்காகக் கார்ப்பரேஷனையே கலைத்துவிட முடியுமா? அவர்கள் கூறியது போன்று பல காரணங்கள் இருக்கவேண்டும். அவை நியாயமான காரணங்களாகவும் இருக்கவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அந்தக் காரணத்திற்காகக் கலைக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. திருஷ்டாந்தமாக அதை எடுத்து விளக்கினேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இந்தச் சட்டம் வந்ததனால் உடனேயே மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைத்துவிடுவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. இந்த அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ள

4th August 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வேண்டும் என்று மனதில் எண்ணம் இருக்கிறது. இனி கலைப்பதற் குரிய காரணங்கள் ஏற்படலாம். சட்டம் வந்த பிறகு அதற்கான காரணங்கள் ஏற்படாமல் போனாலும் போகலாம். ஆனால் திருத்தத் தின் தன்மையைப் பற்றித்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தில் ஆரம்பத்தில் நான் குறிப்பிட்டமாதிரி டிஸல்யூஷன் செய்வதற்குக் காலவரையறை இல்லை. அதைக் கலைத்துவிட்ட பிறகு எத்தனை நாட்களுக்குள் தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்ற காலவரையறையும் இல்லை. ஏன் சூப்பர்சீட் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டு அரசாங்கத்திலிருந்து கம்யூனிகேஷன் அனுப்பினால் அதற்கு மாநகராட்சி மன்றத்தில் இருந்து இத்தனை நாட்களுக்குள் பதில் வரவேண்டுமென்ற வரையறை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் பதில் அனுப்பிய எத்தனை தினங்களுக்குள் அரசாங்கம் அந்தக் கார்ப்பரேஷனுக்கு ஒன்று சூப்பர்சீட் செய்கிறோம் என்றோ அல்லது தாங்கள் அனுப்பிய நோட்டீசைக் கான்சல் செய்கிறோம் என்றோ பதில் அனுப்ப வேண்டும் என்பதற்குக் காலவரையறை விதிக்கப் படவில்லை. அவர்கள் அனுப்பிய பதிலின் மீது முடிவு எடுக்காமலேயே விட்டிருக்கலாம். ஒரு உத்தியோகஸ்தரின் மீது சார்ஜ் ஷீட் போட்டு அதன் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் பலகாலம் விட்டு வைத்திருப்பது அந்த உத்தியோகஸ்தரின் திறமையை, வேலை செய்கின்ற தன்மையை எவ்வளவு குறைக்கும் என்று பாருங்கள். அந்த உத்தியோகஸ்தருக்கு என்ன மதிப்பு இருக்கும்? “அட, அவர் மீதே சார்ஜ்ஷீட் வந்திருக்கிறது, அவர் என்ன செய்யப்போகிறார்?” என்பதாக அவர்மீது எவ்வளவு அவமதிப்பு உண்டாகுமோ அதுபோலத்தான்—கார்ப்பரேஷன் மீது இழுக்கு ஏற்படுத்த ஏன் சூப்பர்சீட் பண்ணக்கூடாது என்பதாகக் கேட்டுவிடலாம். அதற்கு அவர்கள் பதில் அனுப்பிய இத்தனை காலத்திற்குள் அரசாங்கம் முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்கிற காலவரையறை இப்போது இந்த மசோதாவில் இல்லை. இது கார்ப்பரேஷன்மீது இழுக்கு ஏற்படுத்தத்தான் பயன்படும். அதை வைத்தே வேண்டுமானால் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்கலாம். இது கார்ப்பரேஷன் செயல்படும் தன்மையையே பலனீனப் படுத்தும். இது தான் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய திருத்தத்தின் கோளாறு. ஆகவேதான் இதுபற்றி எல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்ய இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்ற திருத்தத்தைக் கொடுத்தேன்.

அடுத்து சூப்பர்சீட் பண்ணியாகிவிடுகிறது. மூன்று வருட காலத்திற்குத் தேர்தலை நடத்தாமலேயே இருக்கலாம். அந்தக் காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 6 கோடி ரூபாய்க்கு ஆன வரவு செலவுத் திட்டத்தை கார்ப்பரேஷன் கவனித்தாக வேண்டி யிருக்கிறது. ஆறு கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாகச் செலவு செய்கின்ற ஒரு கார்ப்பரேஷனுடைய பொறுப்பு பூராவும் யார் கையில் இருக்கும் என்று சொன்னால் கார்ப்பரேஷன் கமிஷனர் ஒருவர் கையில் தான் இருக்கும். கமிஷனர் கையில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. அரசாங்கம் என்று சொல்கிறபோது அமைச்சருடைய கையிலே அந்தப் பொறுப்பு இருக்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th August 1965]

கிறது. ஆறு கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாகச் செலவு செய்கின்ற ஒரு கார்ப்பரேஷனுடைய வேலை முறை அத்தனையும் ஒரு அமைச்சர் உத்தரவிட, அதன்படி நடக்கின்றவையாக இருக்குமா இல் அந்த அமைச்சர் இங்கிருந்து ஒரு சர்வாதிகாரியாகத்தான் இயங்கிக் கொண்டிருப்பார். இது எந்தக் கட்சிக்கும் நல்லதல்ல. தவறாகச் செயல்படுத்தக் கூடிய அபாயம் இந்தச் சட்டத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் இதில் இருக்கக்கூடிய குறைபாட்டை நீக்கும் வகையில் நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். மாநகராட்சி மன்ற நிர்வாகத்தில் உள்ள கோளாறு காரணமாக அதை ஏன் சூப்பர்சீட் செய்யக்கூடாது என்று அரசாங்கம் நோட்டீஸ் பிறப்பித்தாலும், அந்த நோட்டீஸ் அதற்கு அவர்கள் அளிக்கிற பதில் ஆகியவற்றை இந்தச் சபை முன்பு வைக்கப்படவேண்டும். சபையின் அங்கீகாரம் பெற்றே சூப்பர்சீட் செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் இந்தச் சபைக்கு ஒரு பொறுப்பு இருக்கவேண்டும் என்ற யோசனையை வைத்திருக்கிறேன். நான் தெரிவித்திருக்கக் கூடிய வார்த்தைகள் சரியானதாக இருக்கலாம். இல்லாமல் இருக்கலாம். இதைப்பற்றி எல்லாம் நன்கு பரிசீலித்துக் கொண்டு வரவே பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னேன். ஏன் கருத்துக்கு ஏற்ப அரசாங்கமே ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தாலும் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. காரணம், நான் சட்டத்தில் நிபுணன் இல்லை. இருந்தும் இதனால் பாதகமாக நிலை ஏற்படாதவாறு பாதுகாப்புச் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பது தான் என் கருத்து. தவறான முறையில் மாநகராட்சி மன்றம் சூப்பர்சீட் செய்யப்படுமானால் அதை இந்த மன்றம் திருத்த வழியில்லை. நான்-அபிஷியல் தீர்மானம் மூலமாகத் தான் விவாதத்திற்குக் கொண்டுவர முடியும். நான்-அபிஷியல் தீர்மானம் கொண்டு வருவதும், அது விவாதத்திற்கு வருவதும் எவ்வளவு சங்கடமானவை என்பதும் நம் அனுபவத்தில் தெரியாதது அல்ல. மிகவும் முக்கியமான கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகத்தைக் கலைத்துவிட்டு, கமிஷனர் மூலமாக அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்கிற போது—6 கோடிக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்கிற அந்த நிர்வாகத்தைப் பற்றி இந்தச் சபை விவாதிப்பதற்கு அதிகாரம் கோருவதில் தவறு இல்லை. அந்த யோசனையையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சூப்பர்சீட் செய்யப்பட்ட பிறகு கமிஷனருக்கு ஆலோசனை சொல்ல எந்தவிதமான அட்வைசரி பாடியும் இப்போது இல்லை. அவரே ஒரு எதேச்சாதிகாரியாகத்தான் இருப்பார். ஆகவே, கமிஷனருக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கு சென்னை நகரத்தில் இருக்கிற இந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும், பாராளு மன்ற உறுப்பினர்களும் ஒரு அட்வைசரி கமிட்டியைப் போலச் சேர்ந்து நிதிநிலை அறிக்கை போன்றவற்றைப் பரிசீலனை செய்வது முதல் இயங்க வேண்டும் என்பதாக ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அப்படி இன்றி அந்த அட்வைசரி கமிட்டியை வேறு வகையில் அமைக்கலாம் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் சொன்னாலும் நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயார். அதையும் பரிசீலிக்கலாம். இந்தத் திருத்தத்

4th August 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

தின் உட்கருத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றே நான் நினைக்கிறேன். நான் சொல்லியிருக்கும்படியான திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொண்டாலேயே கொஞ்சம் கடுமை குறையும். எவ்வித துவேஷப் பிரசாரம் செய்யவும் இடமேற்படாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்தச் சட்டத்தையே எதிர்க்கின்றேன். இப்போதும் கூட முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெற்றாலும் எனக்கு சந்தோஷம் தான். அது முதல் அமைச்சருக்கும் நன்மையாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த மசோதாவுக்கான காரணங்களை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொடுத்தார்கள். அந்த அதிகாரங்கள் எல்லாம் இப்போதே அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அவர்கள் தீர்மானம் போடலாம். ஆளும் கட்சியினர் அன்றைக்குப் போடவில்லையா என்பதைக் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தது சரியல்ல. வெள்ளைக்காரனை எதிர்த்தபோது ஆளும் கட்சியினர் போட்ட படியே தான் நாம் இப்போது போட வேண்டும் என்றும் இல்லை. ஆட்சியை எதிர்த்துத் தீர்மானம் போட்டது அப்போது பொருத்தமாக இருக்கலாம். இப்போது அர்த்தமே இல்லை. இப்போது மாநகராட்சி மன்றம் போட்ட தீர்மானத்தைக் கூட ரத்து செய்ய வேண்டுமென்பதில்லை. அது தவறாகவே இருக்கட்டும். இப்போதுள்ளவர்களின் கருத்தையாவது பிள்ளை வருகிறவர்கள் சொகார்டு மூலம் தெரிந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் இருக்கும். நெருப்பு என்றால் சுட்டுவிடுமா? அன்றைக்கு இந்தியர்களைச் சுட்டுக் கொன்றவர்களின் சிலை எல்லாம் இப்போதும் இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் எடுத்துவிட்டோமா? வெள்ளைக்காரன் ஆண்ட சின்னமாக இருக்கட்டும் என்று விட்டுவைக்கவில்லையா? அந்தத் தீர்மானத்தையும் தான் ரத்து செய்துவிட்டார்கள். ஆகவே அதற்காக இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதாகச் சொல்வது பொருத்தமில்லாதது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதை நான் முன்பே கூறினேன். இந்தி எதிர்ப்புத் தீர்மானத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. அந்தத் தீர்மானம் ரத்தாகிவிட்டது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: அது ஒரு காரணம் இல்லை என்று விட்டார்கள், அப்போது இதற்கு என்ன தான் காரணம்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இப்போது ஒரு காரணமும் இல்லை. அதிகாரம்தான் கோரப்படுகிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: காங்கிரஸ் கட்சி அதிகாரத்திற்கு வந்து 18 வருஷங்களாகின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநகராட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று ஐந்தாறு வருடங்களாகின்றன. இத்தனை ஆண்டும் இதற்குக் காரணம் ஏற்படவில்லை. கார்ப்பரேஷன் நடந்து கொண்டு தான் வருகிறது. அரசாங்க அதிகாரமும் நடந்து வந்திருக்கிறது. ஆகையால் இப்போது கொண்டுவரப்படுகிற இந்தப் பிரிவை நான் எதிர்க்கின்றேன். இருந்தும் இதை வற்புறுத்துவார்களானால் என்னுடைய திருத்தங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[4th August 1965]

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்ததற்காக நான் இந்தச் சென்னை நகரசபை மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுதாவது இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தார்களே என்று மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இது கொண்டு வந்திருப்பது புதிதாக, புரட்சியாக ஜனநாயகத்தைக் குழி தோண்டி புதைப்பதற்காக என்று நினைப்பவர்கள் பயத்தின் காரணமாகத்தான் அப்படி நினைப்பார்கள். வேறு எந்த அடிப்படையிலும் அவர்கள் அப்படி நினைப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. எல்லா முனிசிபல் சட்டங்களிலும் இந்த ஷரத்து இருக்கின்றது. இதை இதுவரையிலும் கொண்டு வராமல் இருந்தது ஒரு குறைதான். இதைவிடப் பெரிய கார்ப்பரேஷன்களான கல்கத்தா, டெல்லி போன்ற இடங்களிலே இந்த ஷரத்தைச் சேர்த்திருக்கும்பொழுது, சென்னையிலே மாத்திரம் அது கொண்டுவரப்படாமல் இருப்பது சரியல்ல. ஆகவே, இதைக் கொண்டு வருவதில், புரட்சி இருக்கிறது, கட்சி மனப்பான்மை இருக்கிறது என்று யாராவது கூறுவார்களேயானால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைக் கொண்டு வந்ததற்காக நான் மீண்டும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், முன்பு மக்களுக்கு இந்த மாநகராட்சியின் மீது நம்பிக்கையில்லாமல் இருந்தது. இதைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை பிறக்கும். வெள்ளை அறிக்கையிலே கருப்புப் புள்ளிகள் தான் தென்படுகின்றனவேயொழிய அந்த அறிக்கை நல்ல அறிக்கையாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இந்த ஷரத்தைக் கொண்டு வருவதோடு நின்றுவிடாமல் வெள்ளை அறிக்கையை மாற்றி, கார்ப்பரேஷன் சட்டத்தையும் மாற்றினால்தான் மக்கள் நன்மையடைய வாய்ப்பிருக்கும். இப்பொழுது, சர்க்கிள்ஸ் கமிட்டி, கான்ட்ராக்ட் கமிட்டி, அப்பாயின்ட்மெண்ட் கமிட்டி என்ற கமிட்டிகளைக் கொண்டு, மூன்று பேர்கள் மட்டுமே கொண்ட அந்த கமிட்டிகளின் மூலம் 6 கோடி ரூபாயை எப்படியும் அந்தக் கமிட்டியினுள்ளவர்கள் மாற்றியமைக்க முடியும் என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. மன்ற மேயர், கமிஷனர், சென்ட்ரல் கமிட்டி சேர்மன், இவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டம் என்ற முறையில் நடந்து வருகிறது. ஆகவே, அங்கே நடந்து வருகின்ற ஊழல்கள் ஒன்று, இரண்டு என்று தொகுத்துச் சொல்ல முடியாது. நகர மக்கள் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவராக கவுன்சிலில் இருக்கக்கூடிய டாக்டர் ஏ. லக்ஷ்மணசுவாமி அவர்களையே, 'நீங்கள் வரி கட்டவில்லை, மீண்டும் வரிக் கட்ட வேண்டும்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே இருந்தால், சாதாரண மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதைத் தவிர காய்கறிப் பிரச்சனையைப்பற்றி குமுதம் பத்திரிகையில் பத்திரபத்தியாக எழுதிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், ஊழல்களும், குறைகளும் எந்த அளவுக்கு மலிந்து கிடக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத் தான். இப்படியிருந்தால் மக்கள் எப்படி

4th August 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

யெல்லாம் கண்டிக்காமல் இருக்கிறார்களே என்றுதான் மக்கள் வருந்துகிறார்கள். முன்பு, வெள்ளை அறிக்கை வருவதற்கு முன், 50 அங்கத்தினர்கள் தான் இருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது 100 அங்கத்தினர்கள் இருக்கின்றார்கள். அப்படியிருந்தும் ஊழல்கள் இருப்பதற்குச் சட்டம் வாய்ப்புக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதை மாற்றியமைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருவதிலே என்ன தவறு இருக்க முடியும்? முன்பு 50 அங்கத்தினர்கள் இருந்தது மாத்திரமல்ல. அதைத் தவிர சேம்பர் ஆப்காமர்ஸ், போர்ட் டிரஸ்டு இவைகளிலிருந்தும் ஓரளவுக்கு அரசியல் நோக்கமில்லாதவர்கள் இதிலே அங்கம் வகிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால் 50 அங்கத்தினர்கள் இருந்த நிலைமை மாறி இப்பொழுது 100 அங்கத்தினர்கள் வந்தம்கூட தடி எடுத்தவர்கள் தண்டல்காரர்கள் என்றபடி நகர சபை நகர சபையாக மாறிக் கொண்டே போவதைத் தடுப்பதற்காக இப்படியொரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக நாங்கள் வாழ்த்துகிறோம். இதைக் கொண்டு வருவதால் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சென்னா போல்—நெருப்பு என்று சொன்னால் சுட்டுவீடுமா? என்று சொன்னார்கள்—இது சுட்டுவீடும் என்று பயப்பட வேண்டாம். 6 கோடி ரூபாய் என் கையில், நான் நினைத்தால் மாற்றியமைக்க முடியும், 9 கோடி ரூபாய் என் கையில்—நான் நினைத்தால் மாற்றுவேன்—என்று பத்திரிகைகளிலே தலைவெதனை தரும் செய்திகள் வந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது இப்படியொரு திருத்தமாவது வருவது கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன், அதைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்படாமலே, இதற்கு முன்பு அரசாங்கம் எப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதோ அதைப்போல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். ஒரு நாளைக்கு ஒரு தவறு அல்லது இரண்டு தவறு என்றால் அரசாங்கம் அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஒரு நாளைக்கு 10, 15 என்று தவறுகள் அடுக்கிக் கொண்டே போனால் அரசாங்கத்திற்கு அதன்மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பெரிய தலைவலியாக தொல்லை தருவதாக இருக்கும். அதற்காகத்தான் இது சம்பந்தப்பட்ட கிளாகிலே “If the Corporation is incompetent to perform its functions or persistently makes default” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு குற்றம் இல்லை. இரண்டு குற்றம் இல்லை, குற்றங்கள் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்துகொண்டே போகின்றன. ‘persistently if they make default’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தவறு அல்ல, சிறு தவறு அல்ல, பெரிய, பெரிய தவறுகள் அடிக்கடி நிகழ்ந்து கொண்டு, ஜனநாயகத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டு, சுயநல அடிப்படையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற நகரசபைக்கு ஒரு முடிவு இதனால்தான் ஏற்பட முடியும். திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிடும் பொழுது, இதை அசெம்பிளி முன்னாலேயே வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அமைச்சர்களாக இருக்கின்றவர்கள் பெரும்பான்மை அங்கத்தினர்களது பலத்தைக் கொண்டுதான், பின்னால் இருக்கின்ற மெஜாரிட்டியினர் பலம் கொடுக்கின்ற காரணத்தால் தான் அவர்கள் அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களின்

[திருமதி டி. என் அனந்தநாயகி] [4th August 1965]

பின்னால் மெஜாரிட்டியினர் பலம் இருக்கின்றது. ஆகவே, இதற்காக 'Ayes' 'Noes' என்று போடவேண்டிய தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லக் கூடிய ஒரு திருத்தத்தை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதாவது கலைக்கப்படுகின்றபொழுது, இங்கேயுள்ள எம்.எல்.ஏ. அல்லது எம்.பி.-க்களைப் போட்டு ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி போடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியொரு அட்வைசரி கமிட்டி போடும்பொழுது இங்கே யிருந்து போகக்கூடிய எம்.எல்.ஏ.-க்கள் அல்லது எம்.பி.-க்கள் கமிஷனரிடம் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவே, இந்த ஒரே ஒரு திருத்தத்தை மாத்திரம் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நகராட்சி மக்களின் சார்பாக நான் கேட்டுக்கொண்டு, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்தத் திருத்தத்தை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் மறுத்து வருகின்ற இந்தப் பிரிவு, வழங்கப் பட்டிருக்கின்ற ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கின்ற ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. நாங்கள் இதைப்பற்றி என்னென்ன கருத்துக்களை எடுத்துவைத்தாலும் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பிடிவாதமும், ஆளுங்கட்சியினுடைய பிடிவாதமும் இருந்து கொண்டே தான் இருக்கும். இருந்தாலும், மறுமுறையும் இதை ஒரு வேண்டுமோராக்கச் சொல்லுவதற்கு விரும்புகிறேன். தொடர்ந்து குற்றங்கள் நடைபெறுகின்ற காரணத்தால் தான் இந்தச் சட்டம் அவசியமாகத்தேவைப்படுகிறது என்று எனக்கு முன் பேசிய அம்மையார் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். தொடர்ந்து குற்றங்கள் நடைபெற்றாலும் அரசாங்கம் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு தான் வந்திருக்கிறது. அரசாங்கம் தலையிட்டு, ரிகார்டுகளையெல்லாம் பார்த்துத்தான் தீர்ப்புகள் வழங்குகிறது. ஆகவே, என்னவாகிய நடந்தாலும் அதன்மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஜனநாயக உரிமைகள் பறிக்கப்படாமல் இருந்தால்தான், எந்தக் கட்சியினரின் கருத்துக்களுக்கும் மக்கள் மதிப்பளிக்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்படும். இந்த அதிகாரம் இப்பொழுது வழங்க இருப்பதின் மூலம் சட்டம் அன்பிரயோகம் செய்யப்படுமோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. அச்சம் ஏற்படவில்லை. ஐயப்பாடு தான் ஏற்படுகிறது. ஜனநாயக நாட்டிலே இன்றைய எதிர்க்கட்சிகள் நாளைய ஆளுங்கட்சியாக மாறலாம். ஆளுங்கட்சி எதிர்க்கட்சியாக மாறலாம். 1959-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் மாநகராட்சியை காங்கிரஸ் கட்சிதான் வைத்திருந்தது. அதற்குப் பிறகு மாநகராட்சியின் ஆட்சியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கைப்பற்றியது. அதற்குப் பிறகு ஒரு முறை மட்டும் மேயராக வருவதற்குக் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரருக்கு

4th August 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வாய்ப்பு இருந்தது. அதற்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் நடத்திக் கொண்டு வருகிறது. மீண்டும் தேர்தல் நடந்தாலும்கூட அதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றிபெறும் என்ற உறுதிப்பாடு எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, நாங்கள் இதைச் சொல்வது அச்சத்தின் காரணமாக அல்ல. ஏற்கெனவே இருந்து வருகின்ற ஜனநாயக உரிமைகளை பறிக்கின்ற நிலை இல்லாமல், மேலும் உரிமைகள் வழங்குவதற்கான அடிப்படையில், இந்தப் பிரிவை எடுபடச் செய்வதற்கான முயற்சி களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு அச்சமில்லை யென்றால் எனக்குப் பிடிவாதம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் இதைப்பற்றி முன்னமேயே விளக்கி இருக்கிறேன். இது எவ்வாறு வேறு மாநகராட்சி மன்றங்களில் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும், நம்முடைய மாநகராட்சிக்கும் அவசியம் வேண்டியிருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும் சொன்னேன். இதற்காகச் சட்டம் திருத்தப் பட்டிருக்கிறது. கனம் கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூன்று ஆண்டுகள் வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரேயடியாக மூன்று ஆண்டு களுக்குக் கலைத்து விடுவதாகச் சொல்லவில்லை. அவசியமானால் மூன்று ஆண்டுகள் வரையில் என்று தான் சட்டத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் போகாது என்பதுதான் இதன் நோக்கம். இதற்கு முடிவு எடுப்பதற்காக சமாதானம் கேட்க ஒரு மாதம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அதைக் குறைக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் சமாதானம் கேட்பதற்கு, அவர்கள் அதற்குச் சமாதானம் சொல்வ தற்கு ஒரு மாத அவகாசமாவது வேண்டியிருக்கும். இம்மாதிரி ஒரு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் இந்த மன்றத்தில் அதை வைத்து இந்த மன்றம் அதை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. வெளியூரில் நடக்கின்ற மன்றங்களைக் கூட இந்த மாதிரிப் பிரித்திருக்கிறது. இதெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நடவடிக்கை. அரசாங்கம் தவறு செய்திருந்தால் எப்போது வேண்டுமானாலும் எதிர்க் கட்சியினர் அரசாங்கத்தைக் கண்டிக்கலாம். அவ்வாறு கண்டிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது, உரிமை இருக்கிறது. ஆகையால் அதையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. அதே மாதிரி இந்த நகரத்தைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பார்லிமென்ட் உறுப்பினர்கள் மாநகராட்சி மன்றத்தில் ஆலோசனைக் குழுவாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் அதை ஆதரித்தார்கள். அது நானும் எதிர்பார்த்ததுதான். அவர்கள் இந்த நகரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நகராட்சி நிர்வாகத்திலே அக்கறை கொண்டவர்கள்; அவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள்; ஆனால் இதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தை களை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[4th August 1965]

MR. DEPUTY SPEAKER: I think the House is agreeable to the disposal of this Clause by sitting for a few minutes more.

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER: I shall now put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

“In clause 5, for new section 44-A; substitute the following section :—

‘44-A. State Government’s power to dissolve or supersede the Corporation.—(1) If, in the opinion of the State Government, the Corporation is not competent to perform or persistently makes default in performing the duties imposed on it by law, or exceeds or abuses its powers, the State Government may, by notification, direct that the Corporation be dissolved and reconstituted on such dates as the State Government may fix in that behalf or they may, if they think necessary, supersede the Corporation for a specified period not exceeding three years and the notification shall be laid before both House of the State Legislature :

Provided that for the purpose of completing the elections to the Corporation when it is dissolved, the State Government may, from time to time, extend the time fixed by them under this sub-section for its reconstitution.

(2) Before publishing a notification under sub-section (1), the State Government shall communicate to the Corporation the grounds on which they propose to do so, fix a period of not less than thirty days for the Corporation to show cause against the proposal and consider its explanations or objections, if any.

(3) Nothing contained in sub-section (1) shall affect the office of the Commissioner.

(4) On the date fixed for the dissolution of the Corporation under sub-section (1), all its members as well as the Mayor and the Deputy Mayor (including councillors who are members of committees established or constituted by or under this Act) shall forthwith be deemed to have vacated their offices and fresh elections shall be held in accordance with the provisions of this Act. The newly elected councillors shall enter upon their offices on the date fixed for the reconstitution of the Corporation.

(5) Supersession shall take effect from noon on the date of publication of the notification, if no date is therein specified, and thereupon the following consequences shall ensure :—

(a) All the members of the Corporation as well as the Mayor and the Deputy Mayor (including councillors who are members of committees established or constituted by or under this Act) shall forthwith be deemed to have vacated their offices.

4th August 1965] [Mr. Deputy Speaker]

(b) All or any of the functions of the Corporation of the Mayor and of the committees established or constituted by or under this Act except the Taxation Appeals Committee may, during the period of supersession, be exercised and performed, as far as may be, and to such extent as the State Government may determine, by such person as the State Government appoint in that behalf and any such person may, if the State Government so direct, receive payment for his services from the municipal fund, the State Government may determine the relations of such person with themselves and may direct the Commissioner to exercise and perform any powers and duties of the Corporation and of the Committees aforesaid except the Taxation Appeals Committee in addition to his own.

(c) All or any of the functions of the Taxation Appeals Committee may, during the period of supersession, be exercised and performed by the Chairman of the said Committee.

(6) On or before the expiry of the period of supersession notified under sub-section (1), the State Government may, by notification, for reasons to be stated in the notification, postpone the reconstitution of the Corporation for a further period not exceeding one year at any one time, but the total period of supersession shall not in any case exceed three years.

(7) The State Government may reconstitute the Corporation before the expiry of the period notified under sub-section (1) or sub-section (6).

(8) When the Corporation is dissolved or superseded under this section, the State Government until the date of the reconstitution thereof and the reconstituted Corporation thereafter shall be entitled to all the assets and be subject to all the liabilities of the Corporation as on the date of the dissolution or supersession and on the date of the reconstitution respectively."

The amendment was put and carried.

Clause 5, as amended, was put and carried.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது மணி 1½ ஆகிவிட்டது. இன்னும் அரை மணி நேரம் இந்தச் சபை நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்தால் இந்த மசோதாவை முடித்து விடலாம். இல்லையென்றால் 6-ம் தேதியன்று—திட்ட விவாதம் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது; அன்று அதற்கு முன்னதாக இதை எடுத்துக் கொண்டு முடித்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு திட்டத்தைப் பற்றிய விவாதத்தைத் தொடங்கலாம். திட்டத்தைப்பற்றிய விவாதத் திற்கு 6, 7, 9 தேதிகள் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10-ம் தேதியன்று வேண்டுமென்றாலும் அந்த விவாதத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே, இதைத் தொடர்ந்து இப்போதே நடத்த லாமா அல்லது 6-ம் தேதி வைத்துக் கொள்ளலாமா என்பதுபற்றி மன்ற உறுப்பினர்கள், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்கிறேன்.

[4th August 1965]

MR. DEPUTY SPEAKER : Let me know the opinion of the hon. Leader of the Opposition.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே 6-ம் தேதி காலையில் முதலிலே இதை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

MR. DEPUTY SPEAKER : Further consideration of this Bill is postponed to 6th August 1965.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF HOUSE

A. Statutory Rules and Orders.

* 185. Notification issued with G.O. Ms. No. 1366, Rural Development and Local Administration, dated the 14th June 1965 declaring that Mauckampatti, hamlet of Thiruvadavoor village in the Melur taluk of Madurai district to be a Gramdan village for the purposes of the Madras Bhoodan Yagna Act, 1958. [Laid on the Table of the House under section 28 (3) of the Madras Bhoodan Yagna Act, 1958 (Madras Act XV of 1957).]

186. Notification issued with G.O. No. 368, Rural Development and Local Administration, dated the 19th February 1965 making certain rules relating to the construction or alteration of bridges, culverts, dams, diversions or other works near railway lines. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

187. Notification issued with Memorandum No. 169635/P-3/64-5, Rural Development and Local Administration, dated the 15th March 1965, amending the Madras Panchayats and Panchayat Unions (Preparation of Plans and Estimates, etc.) Rules, 1963, published with the Rural Development and Local Administration Notification S.R.O. No. A-832 of 1963, dated the 19th July 1963 at page 850 Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 28th August 1963 as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

B. Reports, notifications and other papers.

“ Nil. ”